

Iulius.

Iulius primus quis fuerit. dist. II. c. 3. n. 1. p. 59.

Iuramentum.

Minus malum est iuramentum noxiū frangere, quam implere. distinct. 15. cap. 1. n. 5. pag. 72.

Iuramentum in testimonio ferendo est necessarium. dist. 44. c. 5. n. 3. 4. & 5. p. 333.

An si predictum iuramentum deferatur non tactis evangelij, sed reliquijs sanctorum, Cruce, vel super animam suam, valeat. ibidem. num. 4.

Dantur plures casus in quibus iuramentum absque tactu sacerorum non admittitur. ibid. n. 5. p. 334.

Regulariter in casibus in quibus tactus sacerorum exigitur, excepti censentur episcopi. ibidem.

Iurare an sit semper prohibitum. dist. 70. c. 2. n. 29. p. 608.

Cur introducta in iuramento Evangeliorū tactio. dist. 85. c. 1. n. 5. p. 721.

Tactio Evangeliorum aliquādo necessaria ad effectus iuris. ibidem. n. 6.

Quomodo tangenda sunt Evangelia, cum tactio postulatur. ibidem. n. 7.

An iuramentum non ascendendi ad episcopatum, liceat, & obliget. ibid. n. 8. 9. 10.

Votū, & iuramentum non procurandi episcopatum, est omnino licitum, & obligat. ibidem. n. 8.

Votū, vel iuramentum non acceptādi episcopatum in nullo casu, imo resistendi superiori acceptare iubenti, est omnino illicitū, & peccaminosū, nec obligat. ibid. n. 9. p. 722.

Votū, vel iuramentum nō acceptandi episcopatum, quantum est ex parte promittentis, vel iurantis, nisi præcepto aliquo constringatur acceptare, est licitum, ac proinde obligatorium sub mortali. ibidem. n. 10.

Vtrum sic vovens vel iurans, si fuerit regularis, possit cogi à suo superiori regulari, ut acceptet. ibidem. n. 11.

Vtrum sic iurans teneatur obedire Pontifi extra ecclesię necessitatem. ibidem. n. 12.

Vtrum Cardinalis, seu Pontificis dicto sit statudum absque iuramento, & an etiam principis cuiuslibet, dist. 92. c. 3. n. 4. p. 865.

Vide, Testimonium.

Iurisdictio.

Princeps secularis vicit usupando iurisdictionem ecclesiasticum. dist. 10. c. 5. n. 3. p. 54.

Pontifex an habeat iurisdictionem temporalem. dist. 10. cap. 8. n. 1. p. 56.

Summus Pontifex an possit laicis committere iurisdictionem temporalem. dist. 32. c. 6. n. 15. & 16. p. 241.

An habens iurisdictionē super aliquem, possit per se eum punire. dist. 45. c. 11. n. 4. p. 357.

Ius

Ius naturale an sit, quod in Evangelio continetur. dist. 1. n. 4. 5. 6. p. 8.

Ius varias habet significaciones. dist. 1. cap. 2. n. 1. p. 11.

Ius an sit verum dicere, & iniustum an metiri. ibidem. n. 2.

Ius, iustitia, & iuris prudentia quomodo differant. ibidem. n. 3.

Divisio iuris in ius naturale, civile, & gentium. dist. 1. cap. 6. n. 1. p. 14.

Iure naturali utebantur primi homines. dist. 1. cap. 7. n. 1. p. 15.

Ius naturale est illa lex, quae humānē mēti insūdet ad discernēdū honestū à turpi. ibid. n. 2.

Ad legem naturalem non solum quedā principia, sed etiam conclusiones pertinet. ibid.

In qua materia versetur lex naturalis, utrū sit mutabilis, an possit quis eximi ab eius obligatione. ibidem.

Ius naturale an sit, quod natura omnia animalia docuit. dist. 1. cap. 7. n. 3. p. 15.

Ius civile cur sic dicitur. dist. 1. c. 8. n. 1. p. 16.

Origo, & divisio iuris civilis. ibidem. n. 2.

Ius gentium quare sic dictum. dist. 1. c. 19. n. 1. pag. 17.

An ad ius naturale, seu positivum sit revocandum. ibidem.

Ius gentium aliud primarum, aliud secundarium. ibidem. n. 2.

Ius gentium simpliciter sumptum est humānum, & positivum. ibid. 3.

An ius gentium aliquid præcipiat, vel prohibeat, an solum concedat, vel permittat. ibidem. n. 4.

Quae sint iuris gentium. ibidem. num. 5.

Quando possit quis rem propriam auctoritate propria surripere, & quando non. dist. 1. c. 9. n. 6. p. 17.

Dicitur ius publicum, quasi populinum. dist. 1. c. 11. n. 1. pag. 18.

Non potest privatorum pactis immutari. ibid.

Leges inducentes solemnitatem pro forma actus, sunt iuris publici. dist. 1. c. 11. n. 2. p. 18.

Ius Quiritum primū Archagato medico datū fuit. dist. 1. c. 12. n. 1. p. 18.

Ius consuetudinariū quando habuit exordiū. dist. 6. c. 3. n. 4. pag. 39.

Iure gentium rerum diuisio introducta fuit. dist. 8. cap. 1. n. 1. pag. 41.

Aliqua rerum diuisio iure civili introducta dist. 8. c. 1. n. 3. p. 41.

Contra ius naturale nulla consuetudine age-
re licet. distinctione. 8. cap. 2. numer. 5.
pag. 42.

Ius retractus, an sit licitum. dist. 8. cap. 3. nu. 3.
pag. 43.

Ius creandi dignitates ecclesiasticas pertinet
ad Pontificem. distinctione 22. cap. 1. nu. 3.
pag. 152.

Qui vult reducere ius ad pristinam naturam,
habet assentiam iuris. dist. 35. cap. 2. nu. 2.
pag. 272.

Expolulatione non acquiritur ius. dist. 50. c.
29. n. 3. p. 396.

Nemo plus iuris potest in alium transferre,
quam ipse habet. distinctione 54. cap. 22. n.
2. pag. 491.

Non vult supremus princeps iuri alterius der-
rogare. dist. 99. c. 4. n. 1. p. 868.

Iuri non derogatur propter meritum perso-
næ. dist. 78. c. 1. n. 2. p. 653.

Fallit primo ubi esset utilitas ecclesiaz. ibi-
dem.

Fallit secundó quando persona esset multum
utilis, & necessaria, veluti si esset unica in
arte, quo casu licet deberet puniri pena
mortis, receditur à iuris regulis, ut mitius
puniatur. ibidem.

Fallit tertio quando quis esset benemeritus
de republica, vel de principe. ibidem.

Iustitia.

Iustitiam esse semper administrandam pro-
batur miraculo. distinctione 10. cap. 3. n. 4.
pag. 53.

Iustitia ministranda est semper cum miseri-
cordia. dist. 45. cap. 6. n. 1. p. 356.

Quid sit iustitia. distinctione 45. cap. 15. num. 1.
pag. 356.

Munera accipiens, venalem exponit iustitiā.
dist. 83. cap. 1. num. 1. pag. 704.

Juvenis.

Inveues à senioribus debent edoceri. distin.
12. cap. 5. num. 2. pag. 67.

L.*Labor.*

Labor quid sit. distinctione 61. cap. 5. num. 5.
pag. 539.

Labor dicitur pater gloriaz, & famis obsoniū.
ibidem.

Ferocitatem carnis domat. ibidem.

Labor non debet esse sine remuneratione, &
fructu. ibidem.

Labyrinthus.

Labyrinthus quid sit. dist. 29. c. 1. n. 3. p. 211.

Lacerna.

Quæ dicatur lacerna. dist. 100. n. 10. p. 871.

Laicus.

Laici non possunt tangere calicem. dist. 23. c.
27. n. 3. p. 177.

Laici an possint ejscere sacerdotem concubi-
narium. dist. 28. c. 17. n. 3. p. 211.

Laici non iudicant clericos. dist. 28. cap. 17. n. 2.
pag. 211.

Laici sūt subiecti canonibus in materia nutri-
tiva peccati. distin. 44. cap. 10. num. 2. 3. 4. 5.
pag. 337.

An nomine laicotum veniant illi, qui sunt
astricti alicui religioni. dist. 44. cap. 12. nu. 3.
pag. 339.

Laici non possunt disponere, neque cognos-
cere de causis ecclesiasticis. dist. 96. c. 1. n. 1.
pag. 837.

Larvatus.

Nonnulla contra eos qui larvati incedunt.
dist. 51. cap. 1. n. 9. pag. 418.

Larvatos incedere Lusitanos cautū est. ibidē.
Diabolus primus fuit, qui personam, & lar-
vam sibi aptavit. distinctione 51. cap. 3. n. 1.
pag. 419.

Laurentius.

Laurentius episcopus Mediolanensis, quis fue-
rit. dist. 96. cap. 1. num. 26. pag. 842.

Laus.

Non bene convenientia laus Dei, & Iovis. dist.
86. cap. 5. n. 3. p. 728.

Vide, Adulator.

Lectio.

An lectio scripturæ sacræ debeat legi in om-
nimensa, in qua sacerdotes comedunt, & an
hoc sit de præcepto. distinctione 44. cap. 11.
num. 1. pag. 338.

Vtrum sit utilis profanorum librorum lectio.
dist. 86. cap. 5. num. 1. pag. 727.

Lector.

Lector qualiter ordinetur. distinctione 23. cap.
18. num. 1. pag. 171.

Officium

Officium lectoris quale sit. ibidem. n. 3.
Doctores antiqui lectoris mininere. ibidem.
n. 2.

Legatum.

Legatum mulieri viduæ relictum donec honeste vixerit, an perdatur, si nubat. dist. 30.
c. 16. n. 2. pag. 221.

Mulier quæ transit ad secunda vota, an perdat legatum sibi relictum. dist. 31. c. 12. nu. 11.
pag. 232.

Vtrum sit legatum pium, quod nobili pro vi-
ctu satis habenti relinquitur. dist. 86. c. 17.
n. 1. pag. 638.

Legatus.

Commendatur principibus secularibus, ut le-
gatos Papæ honorifice tractent. dist. 97.
cap. 1. n. 1. pag. 864.

Legislator.

Legislatores antiqui, qui fuerint. dist. 1. c. 3.
n. 2. pag. 12. & dist. 7. c. 1. n. 3. pag. 40.

Vide, Lex.

Legitimare.

Reges non possunt legitimare ad spiritualia.
dist. 10. c. 1. n. 4. pag. 52.

An legitimatus à Rege succedat in iure patro-
natus ecclesiæ. ibidem.

Nec legitimatus à Principe, nec ab ecclesiasti-
co, quoad omnia bona ipotest succedere in
feudalibus, nisi exprimatur. ibidem.

Legitimatio Principis non procedit ad spiri-
tualia. dist. 59. c. 2. n. 4. pag. 532.

Lenitas.

Miscenda est lenitas cum severitate. dist. 45. c.
9. n. 1. pag. 352.

Leo.

Leo primus rerum gentiarum magnitudine, Pô-
tifica sanctitate, Apostolica facundia, mo-
destia christiana, omnique divina virtute fuit
admirabilis. dist. 11. c. 10. n. 1. pag. 63.

Leo IV. quis fuerit. dist. 11. cap. 9. nu. 1.
pag. 56.

Signo crucis incendium, quod diu per domos
Saxonum, & Longobardorum vagatum D.
Petri Basilicæ appropinquabat, extinxit. ibi-
dem.

Leo IX. Bruno antea vocatus. dist. 16. c. 3. n. 1.
pag. 106.

Omnem authoritatem creandi Pontificem ab
Imperatore ad clerum translulit. ibidem.

Christum Dominum sub pauperis, ac leprosi
habitu suscepit hospitio. ibidem.

Leprosus.

Leprosi, & Scabie laborantes, an possint ad
sacros ordines promoveri. dist. 33. c. 45. n. 2.
pag. 257.

Levita.

Levita unde disti. dist. 21. c. 1. n. 10. pag. 145.

Levita in quo familias divisi. dist. 77. c. 7. n. 1.
pag. 646.

Annus 25. pro deputatione Levitarum ibi-
dem. n. 3.

Primum Levitarum munus circa tabernacu-
lum in deserto. ibidem. n. 11. pag. 647.

Secundum Levitarum munus. ibidem. n. 12.

Servitia Levitarum circa tabernaculum, &
templum in terra promissionis, ubi de tri-
bus cantoribus maximis Asaph, Heman, &

Idithum. ibidem. n. 13.

Singulis magistratibus civilibus duo Levitæ
attributi, apud Hebreos. ibidem. n. 14.

Vnde subdiaconi, & diaconi ecclesiae dicti Le-
vitæ. ibidem. n. 15.

Vide, Sacerdos.

Lex.

Leges imperiales in Decreto translatæ, non
eo ipso censentur canonizatæ, nisi sint per
aliquem canonem approbatæ. in proem.
n. 21. pag. 4.

Si per aliquem canonem approbentur, eo ipso
fusciunt vim legis canonicae. ibidem.

Quid sit lex, & prophetæ. dist. 1. n. 8. pag. 9.

Multa de lege divina veteri, & nova. dist. 1.
cap. 1. n. 3. pag. 10.

Legis divinæ veteris author ipse Deus. dist. 1.
c. 1. n. 4. pag. 10.

Non habebat ex se virtutem iustificandi. ibi-
dem.

Quomodo cessare potuit, cum esset divina.
ibidem.

Fuit abrogata post Christi adventum. ibidem.

Lex nova divina est, & vera, ac propriissima
lex præceptiva. dist. 1. c. 1. n. 5. pag. 10.

Quæ sit materia legis novæ, & quæ præcepta
cuius. ibidem.

Cæpit obligare populum Iudaicū in die Pen-
tecostes. ibidem.

Gentiles non cæpit obligare usque ad revela-
tionem Petro factam. ibidem.

Quo tempore fuerit prædicata Bracharensibus
per Sanctum Iacobum, & Sanctum Petru-
m eius discipulum. ibidem.

Perpetuo est duratura usque ad finem mundi.
ibidem.

Leges humanæ multiplices. dist. 1. cap. 1. n. 6.
pag. 10.

Leges humanæ diversæ sunt, secundum diver-
sitatem patriæ. dist. 1. c. 1. n. 8. pag. 10.

Non est dabilis lex, cu^sus ratio sit sola volu-
 tas. dist. 1. c. 2. n. 4. pag. 11.
 Legis definitiones. dist. 1. c. 3. n. 1. pag. 12.
 Legis ethymologia. ibidem.
 Quis habeat potestatem ferendi legem, & eius
 conditiones. dist. 1. c. 3. n. 3. pag. 12.
 Licet optimus modus ferendi legem sit in
 scripto, non est tamen hoc de substantia,
 & valore legis. dist. 1. c. 3. n. 4. pag. 12.
 An consuetudo legi humanae contraria, illam
 idiabroget. dist. 1. c. 5. n. 3. pag. 13.
 Ad legem naturalem non solū quædam prin-
 cipia, sed etiam conclusiones pertinent. dist.
 1. c. 7. n. 2. pag. 15.
 Lex naturalis humanæ menti insidet ad dis-
 cernendum honestum à turpi. ibidem.
 Quis habeat potestatem condendi leges. dist. 2.
 c. 1. n. 2. & seqq. pag. 19.
 Prima potestas legum ecclesiasticarum est pe-
 nes Summum Pontificem ab ipso Deo di-
 rivata. ibidem. n. 2.
 Potestas condendi leges est penes episcopos.
 ibidem. n. 3. pag. 19.
 An illam accipient à Sūmo Pontifice, vel im-
 mediatè à Christo. ibidem.
 Cardinales, & legati, an habeant potestatem
 condendi leges. ibidem. n. 4.
 Facultas condendi leges convenit superiori-
 bus religionum in congregazione generali.
 ibidem. n. 5.
 Pendet hæc facultas à Pontifice religiones ap-
 probante. ibidem.
 Talis facultas concedebatur olim religioni-
 bus ab episcopis. ibidem.
 Legum civilium primus author est Impera-
 tor, deinde Reges, & Principes supremi.
 dist. 2. c. 1. n. 7. pag. 20.
 Hæc potestas potest esse in regina regni hære-
 de. ibidem.
 Res publica suprema potest leges condere. ibi-
 dem. n. 8.
 Duxes, Marchiones, & Comites, an habeant
 potestatem condendi leges. ibidem. n. 9.
 Leges seculares, an obligent in foro ecclesiasti-
 co. dist. 2. c. 6. n. 1. pag. 23.
 Lex an obliget cum conscientia, & cum pe-
 riculo vitæ, & à quo tempore incipiat obli-
 gare. dist. 2. c. 1. n. 10. pag. 20.
 Leges Romanorum. dist. 2. c. 6. n. 2. pag. 23.
 Papia lex qualis. ibidem. n. 5.
 Multa de lege Satyra. dist. 2. c. 7. n. 1. pag. 23.
 Lex nova de pluribus disponit. ibidem. n. 2.
 Leges non men assument ex loco, ubi sunt cō-
 ditæ. dist. 2. c. 8. n. 1. pag. 24.
 Officium legis quadruplex. dist. 3. cap. 4. n. 1.
 pag. 26.
 Multa à legibus Permituntur. ibidem. n. 2.
 Multa vetantur. ibidem. n. 3.
 Multa puniuntur. ibidem. n. 4.

Lex præcipit multa. dist. 3. c. 6. n. 6. pag. 26.
 Lex humana habet vim ligandi. dist. 4. cap. 1.
 n. 1. pag. 27.
 Leges humanæ, & civiles habent efficaciam
 obligandi in foro conscientiæ. ibidem. n. 2.
 Danitur leges poenales non obligates in con-
 scientia, sed tantum sub poena. ibidem.
 Vnde dignoscatur legem obligare in consci-
 entia. ibidem. n. 3.
 Lex humana an obliget cum vitæ periculo.
 dist. 4. c. 1. n. 4. pag. 27.
 Legis qualitates quales sint. dist. 4. cap. 2. n. 1.
 pag. 28.
 Effectus legis est reddere homines simplici-
 ter, & moraliter bonos. ibidem.
 Prima legis conditio est, ut præcipiat rem ho-
 nestam. ibidem. n. 2.
 Secunda conditio, ut sit iusta. ibidem. n. 3.
 Tertia, ut sit possibilis. ibidem. n. 4.
 Quarta, ut convenient temporis. ibidem. n. 5.
 Quinta, ut sit necessaria. ibidem. n. 6.
 Sexta, ut sit utilis. ibidem. n. 7.
 Septima conditio, ut sit manifesta. ibidem. n.
 8. pag. 29.
 Ultima conditio, ut sit pro bono communi.
 dist. 4. c. 2. n. 9. pag. 29.
 Lex, & privilegium, quomodo distinguuntur.
 ibidem. n. 10.
 De legibus non est iudicandum. dist. 4. cap. 3.
 n. 3. pag. 29.
 Promulgatio an sit de ratione legis. dist. 4. c. 3.
 n. 3. pag. 29.
 Verum promulgatio legis in curia principis
 sufficiat ad omnes subditos obligandos. ibi-
 dem.
 Quando incipiat lex obligare. ibidem. nu. 4.
 pag. 30.
 Lex non approbata, an obliget. ibidem. n. 5.
 pag. 30.
 Lex abrogata, an sit lex. dist. 4. c. 3. n. 6. p. 30.
 Lex non obligat, si non sit recepta. dist. 4. c. 6.
 n. 8. pag. 32.
 Quando dicatur usu recepta. ibidem.
 Nemo dispensat in lege naturali. dist. 5. n. 1. 2.
 3. & 4. pag. 33.
 Mutatio in illa non contingit ex parte ipsius
 legis, sed materiæ, quæ variatur. ibid. n. 4.
 Agitur de legibus duodecim tabularum. dist.
 7. c. 2. n. 1. pag. 41.
 Leges præteritæ, an possint allegari. ibidem.
 nu. 2.
 Adveni: an obligentur legibus loci, in quo
 morantur. dist. 8. c. 2. n. 6. pag. 42.
 Legibus principum aliquando non obtempe-
 ratur. dist. 9. c. 1. n. 1. pag. 46.
 Pontifex, & Princeps legibus suis sunt adstri-
 eti, dist. 9. c. 2. n. 1. pag. 47.
 Leges in adiutorium ecclesiæ allegantur. dista
 10. c. 7. n. 2. pag. 55.

Lex Imperialis deficiente canone, an servetur in ecclesia. dist. 10. c. 9. n. 2. pag. 57.
Lex prohibitiva, an annulet actum. dist. 10. c. 10. n. 2. pag. 57.
Lex an obliget in conscientia. dist. 10. c. 11. n. 1. pag. 58.
Lex loquens de consilio non obligat ad peccatum. dist. 10. c. 11. n. 3. pag. 58.
Leges Romanorum debent servari. dist. 10. c. 12. n. 2. pag. 58.
Lex Imperatorum, an obliget ecclesiasticos. dist. 10. c. 13. n. 4. pag. 59.
Bona quæ ex legibus deducuntur. dist. 11. c. 3. n. 3. pag. 60.
Consuetudo an vincat legem. dist. 11. c. 4. n. 3. & 4. pag. 60.
Quæ leges dicantur contra libertatem ecclesie. dist. 44. c. 10. n. 3. pag. 337.
In dubio potius attendendum est ius canonicum, quam ius civile. ibidem. n. 4.
Distinctio legis in declarativam simpliciter, & constitutivam simpliciter, & in declarativam, ac constitutivam simul. dist. 54. c. 9. n. 7 pag. 436.
Lex declarativa simpliciter comprehendit, non solum futura, sed etiam præterita. ibidem. n. 8.
Lex pure constitutiva novi iuris, licet ex natura sua feratur in futurum, bene tamen potest constituere aliqua pro præteritis ex voluntate expressa, & declarata legislatoris. ibidem. n. 9.
Lex mixta ex declarativa, & constitutiva, & fertur in futurum, & retro agitur in præteritum. ibidem. n. 10. pag. 437.
Lex generaliter loquens, generaliter intelligenda est. dist. 55. c. 13. n. 13. pag. 507.
Quot mensium spatum sit necessarium, ut notitia legis habeatur. dist. 82. cap. 2. nu. 10. pag. 695.
Principes seculares non possunt condere leges circa spiritualia. dist. 96. cap. 1. nu. 23. pag. 841.
An leges civiles cohibentes matrimonia per poenas, validæ sint. ibidem.
Vtrum lex civilis generaliter loquens, nulla facta mentione de rebus, seu personis ecclesiasticis, tergetur in iudicio ecclesiastico, ubi canon non repugnat. ibidem. n. 24. pag. 842.
Ne lege imperiali ecclesiastica negotia terminarentur, inslit Martianus. dist. 96. c. 3. n. 2. pag. 844.
Summus Pontifex leges temporales extraterras patrimonij condere nequit. dist. 96. c. 6. n. 4. pag. 845.
Lex vetera per Moysen data, abrogata est post Christi adventum. dist. 88. cap. 11. nu. 14. pag. 774.

Consuetudo interpretandi legem. dist. 76. c. 11. n. 3. pag. 631.

Vide, Ius, Index, Consuetudo, Responsum.

Liber.

Libri sacri, an habeant plures sensus. dist. 9. c. 5. n. 2. pag. 49.

In libris corrigendis preferuntur seniores. dist. 9. c. 6. n. 1. pag. 49.

Quales libri ab ecclesia Romana approbantur. dist. 15. c. 3. n. 2. pag. 84.

Vetus, & novum testamentum, quos libros continet. ibidem. n. 3.

Libri Agiographi, qui dicantur. dist. 15. c. 2. n. 4. pag. 84.

Cypriani opuscula. ibidem. n. 5.

Athanasi opuscula. ibidem. n. 6.

Opuscula Gregorij Nazianzeni. ibidem. n. 7. pag. 85.

Basilij opuscula. ibidem. n. 8.

Ioannis Constantinopolitani, & Chrysostomi opuscula. dist. 15. c. 3. n. 9. & 10. p. 85.

Theophili opuscula. ibidem. n. 11. pag. 86.

Cyrilli opuscula. ibidem. n. 12.

Hilarij opuscula. ibidem. n. 13.

Ambrosij opuscula. dist. 15. c. 3. n. 14. p. 87.

Augustini opuscula. ibidem. n. 15.

Hieronymi opuscula. ibidem. n. 16.

Prosperi opuscula. ibidem. n. 17.

Leonis Papæ epistolæ, & earum miraculum. ibidem. n. 18. 19. 20. pag. 88.

Opuscula omnium patrum. ibidem. n. 21.

Decretales epistolæ. ibidem. n. 22.

Sanctorum martyrum gesta. ibidem. n. 23.

Quid sentiendum de gestis martyrum, quo-
rum authores ignorantur. dist. 15. c. 3. n. 24.

pag. 89.

**Vite patrum Pauli, Antonij, & Hilarionis re-
cipiuntur**. ibidem. n. 26.

Beati Sylvestri acta. ibidem. n. 27. 28.

Inventio sanctæ crucis. ibidem. n. 29.

Inventio capitis Ioannis Baptista. ibidem. n.

32. 33. 34. pag. 90.

Rufini opera. ibidem. n. 35.

Origenis nonnulla opuscula permittuntur.

ibidem. n. 36. 37. 38. pag. 91.

Eusebij Cæsariensis Chronicon. ibidem. nu.

39. 40.

Pauli Olorij opera. ibidem. n. 41. 42. p. 92.

Opera Sedulij. ibidem. n. 43.

Iuvenci opera. dist. 15. c. 3. n. 44. pag. 92.

Libri apocryphi, qui dicantur. dist. 15. c. 3. n.

45. 46. pag. 93.

Ariminensis Synodus apocrypha, quando ce-

lebrata. ibidem. n. 47. 48.

Quos actus Apostolorum Romana ecclesia re-

cipiat. ibidem. n. 49.

Itinerarium Petri Apostoli apocryphum. ibidem. n.50. pag.93.
 Actus Andreæ Apostoli apocryphus. dist. 15. c.3. n.52. pag.94.
 Actus Thomæ Apostoli apocryphus. ibidem. n.53.
 Actus Philippi Apostoli apocryphus. ibidem. n.52.
 Hæretici etiam Christo apocrypha opera imposuerunt. ibidem. n.54.
 Evangelium Thadæi Apostoli apocryphum. ibidem. n.55.
 Evangelium Thomæ apocryphum. ibidem. n.56.
 Evangelium Barnabæ apocryphum. ibidem. n.57.
 Evangelium Bartholomæi, apocryphum. ibidem. n.58.
 Evangelium Andreæ apocryphum. dist. 15. c.3. n.59. pag.95.
 Liber de infantia Salvatoris, apocryphus. ibidem. n.62.
 Liber de Nativitate Salvatoris, apocryphus. ibidem. n.63.
 Liber de sancta Maria, apocryphus. ibidem. n.64. 65.
 Liber pastoris apocryphus. ibidem. n.66.
 Libri, quos fecit Lenticius, apocryphi. dist. 15. c.3. n.67. pag.96.
 Liber, qui appellatur fundamentum, apocryphus. ibidem. n.68.
 Liber, qui appellatur thesaurus, apocryphus. ibidem. n.69.
 Liber de filiabus Adæ, apocryphus. ibidem. n.70.
 Centimetrum Christi, apocryphum. ibidem. n.71.
 Actus Thecle, & Pauli, apocryphus. ibidem. n.72.
 Liber nepotis apocryphus. ibidem. num. 73. pag. 93.
 Liber Proverbiorum ab hæreticis scriptus, apocryphus. ibidem. n.74.
 Revelatio Pauli apocrypha. dist. 15. c.3. n.75. pag. 97.
 Revelatio Thomæ apocrypha. ibidem. n.76.
 Revelatio Stephani apocrypha. ibidem. n.77.
 Liber de transitu Beatæ Mariæ, apocryphus. ibidem. n.78. 79.
 Liber de pœnitentia Adæ, apocryphus. dist. 15. c.3. n.8 pag.98.
 Liber Ogiæ Gygantis, apocryphus. ibidem. n.81.
 Liber de testamento Iacob, apocryphus. ibidem. n.82.
 Liber de pœnitentia Origenis, apocryphus. ibidem. n.83.
 Liber de pœnitentia Cypriani, apocryphus. ibidem. n.84.

Liber de pœnitentia Iaminis, & Mambri apocryphus. ibidem. n.85.
 Liber de sortibus Apostolorum apocryphus. dist. 15. c.3. n.86. pag.99.
 Liber Lusanæ, apocryphus. ibidem. n.87.
 Liber Canonum, apocryphus. ibidem. n.88.
 Liber Physiologus, apocryphus. ibidem. n.89.
 Historia Eusebij Pamphili, apocrypha. ibidem. n.90.
 Opuscula Tertulliani, apocrypha. ibidem. n.91. 92.
 Opuscula Polshumiani, & Galli, apocrypha. dist. 15. c.3. n.93. 94. pag.100.
 Opuscula Montani, Priscillæ, & Maximillæ, apocrypha. ibidem.
 Opuscula Fausti Mamichæi, apocrypha. ibidem. n.96.
 Opuscula alterius Clementis Alexandrini, apocrypha. ibidem. n.97. 98.
 Opuscula Cassiani, apocrypha. dist. 15. c.3. n.99. pag.101.
 Opuscula Victorini Pictaviensis, apocrypha. ibidem. n.100.
 Opuscula Faustini Reginensis, apocrypha. ibidem. n.102.
 Opuscula Frumentij, apocrypha. ibidem. n.103. pag.102.
 Epistola Iesu ad Agabarum, apocrypha. ibidem. n.104.
 Epistola Agabari ad Iesum; rescripta Iesu ad Agabarum, quantam fidem habeant. ibidem. n.105. 106. 107.
 Passio Georgij, apocrypha. ibidem. n.108.
 Passio Cirici, & Iulitæ, apocrypha. dist. 15. c.3. n.109. pag.103.
 Contradiccio Salomonis, apocrypha. ibidem. n.110.
 Philacteria omnia, apocrypha. ibidem. n.111.
 Libri hæreticorum, an debeant legi. dist. 16. c.1. n.4. pag.105.
 Libri, qui licet sint canonici, apocryphi tamen dicuntur, quia authores ignorantur. dist. 16. c.1. n.5. pag.105.
 Itinerarium Clementis, quod est Circuitus Petri, apocryphum. dist. 16. c.3. n.2. pag.106.
 Liber Chronicorum an probetur. dist. 16. c.4. n.4. pag.107.
 Liber rationum plane probat contra scribentem. dist. 15. c.3. n.14. pag.346.
 Nec solum procedit, quando liber est scriptus propria manu scribentis, sed etiam quando scribit manu alterius suas rationes. ibidem.
 Item licet in illo libro non interveniant solennitates, & ita sine die, & Consule. ibidem.
 Non procedit, quando causa debiti non continetur in dicto libro, necessaria enim est causa, ut probet. ibidem.
 Nec quando scribitur in aliquo memoriali, vel

vel schedula, quæ reperitur in libro rationum. ibidem.

Nec quando pars à principio contradixit, si enim postea prædicto libro voluerit stare in suum favorem contra scribentem, non poterit, nec erit audiendus. ibidem.

Liber rationum non probat pro scribente. dist. 45. c. 3. n. 15. pag. 346.

Probat liber rationis pro scribente in his, quæ dependent ab eius mera voluntate. ibidem.

Item quando in alijs particulis ibi scriptis non redarguitur de mendacio, sed omnes probantur veræ. ibidem.

Item quando in libro rationum aliqua sunt pro scribente connexa his, quæ contra eum sunt, & ita quod non possint commode separari. ibidem.

Probat liber rationum pro scribente, quando adest consuetudo, seu statutum, quod libris mercatorum plena fides detur pro scribente. dist. 45. c. 3. n. 15. pag. 346.

Limitatur, nisi mercator sit infamis, vel suspectæ vitæ. ibidem.

Si liber rationum est confessus ratione officij de publico iniuncti, ut quando publicus officialis, gabellarius, vel thesaurarius publicus scribit in libro communi, vel officij aliquid, quod pertinet ad tertios, tunc ille liber plenam fidem facit. dist. 45. c. 3. n. 16. pag. 346.

Quando liber rationis non est officialis publici, sed publici camptoris, vel mercatoris, non facit plenam, sed semiplenam probationem. ibidem.

Cæteri libri aliorum fidem non faciunt. ibid. Libri prohibiti, an possint aliquando legi. dist. 45. c. 3. n. 16. pag. 346.

Liberalitas.

Quid sit liberalitas. dist. 89. c. 6. n. 4. pag. 729.

Libertas.

Libertas est de iure naturali. dist. 1. c. 7. n. 6. pag. 16.

Libertatis datio non inducitur ex verbis enunciatis, sed tantum ex dispositivis. dist. 87. c. 7. n. 2. pag. 757.

Causa libertatis, est causa pia. ibidem. n. 3.

An causa libertatis sit cuiuslibet ali piæ causa preferenda. ibidem. n. 4. & 5.

Libertas concedi nequit pro tempore determinato, sed semel concessa, est perpetua. dist. 87. c. 8. n. 2. pag. 758.

Libertas praestita servo ad ordines, intelligitur absoluta. dist. 54. c. 5. n. 1. pag. 433.

Indirecta libertas sufficit ad ordines. ibidem. n. 3.

Invitis ægrotis medicina, & servis libertas conferri potest. dist. 83. n. 2. pag. 703.

Libertus.

Libertus est, qui cum esset servus, factus est liber. dist. 87. c. 7. n. 1. pag. 757.

Liberti qui, & utrum sint liberi. dist. 54. c. 7. n. 3. pag. 434.

Liberti laicarum sine consensu patroni non possunt ordinari. dist. 54. c. 24. n. 1. p. 491.

Licentia.

Vtrum concessa licentia cundi, censeatur concessa redeundi. dist. 45. c. 9. n. 3. pag. 352.

Precibus importunis extorta licentia, est violenta. dist. 83. c. 1. n. 6. pag. 705.

Limen.

Tenetur episcopus per se, vel per suos procuratores limina Apostolorum visitare. dist. 93. c. 4. n. 1. pag. 808.

Episcopi immediata subiecti Sedi Apostolicae tenentur limina Apostolorum singulis annis visitare. ibidem. n. 2.

Limes.

De crimine, & poena eorum, qui limites elevantur. dist. 86. c. 24. n. 5. pag. 746.

Lingua.

Miraculum in lingua viri iustitiam administrantis. dist. 10. c. 3. n. 4. pag. 531.

Lis.

Lites episcoporum sunt causæ ecclesiasticæ. dist. 10. c. 1. n. 2. pag. 52.

Vide, Iudex.

Litanie.

Litaniarum origo, & qualiter in eis proceduntur. dist. 38. c. 2. n. 4. pag. 291.

Littera.

Litteræ quibus modis dicantur falsæ. dist. 19. c. 3. n. 6. usq. 12. pag. 133.

Pœna clerici, qui litteras fallaverit. dist. 50. c. 7. n. 1. pag. 384.

Litteræ formatæ, quæ dicantur. dist. 71. c. 9. n. 2. pag. 615.

Litteræ dimissoriæ, quæ dicantur. dist. 72. c. 1. n. 1. pag. 616.

Clerici ad alienam diœcensem venientes, non debent

debent celebrare sine litteris dimissorijs.
dist. 72. c. 2. n. 1. pag. 616.

Commendatice litteræ, quæ dicantur. dist. 73.
n. 1. pag. 617.

Formatæ litteræ, quæ sint. ibidem. n. 2.

Litteratus.

Princeps tenetur remunerare viros litteratos,
dist. 38. c. 10. n. 1. pag. 295.

Litigium.

In quo consistat litigium, & unde proveniat.
dist. 46. n. 2. pag. 359.

Litigious.

Prælatus litigious comparatur rustico. dist.
46. n. 3. pag. 359.

Causa quare litigious non debeat ordinari.
dist. 46. n. 4. pag. 359.

Locus.

Non locus occultus salvat, sed gratia Dei. dist.
40. c. 10. n. 1. pag. 307.

An ius varietur ex varietate locorum. ibidem.
n. 2.

Locus hominem non sanctificat, sed homo
locum. dist. 40. c. 12. n. 1. pag. 308.

Locutio.

Sacra locutio non debet secundum unam lin-
guam interpretari. dist. 38. c. 15. n. 1. pag. 298.

Ex varia locutione colligitur mentis error.
dist. 93. c. 24. n. 2. pag. 816.

Loth.

Loth an peccaverit prostituendo filias. dist. 14.
cap. 1. n. 3. pag. 74.

Lotharius.

Lotharius Augustus monasticum habitum sus-
cepit. dist. 10. c. 13. n. 2. pag. 58.

Lucius.

Lucius Papa quis fuerit. dist. 80. c. 1. n. 1. pag. 661.

Ludus.

Ludi in introitu quadragesimæ, qui sunt liciti.
dist. 4. c. 6. n. 3. pag. 32.

Multa crimina in ludo perpetravit. dist. 35.
c. 1. n. 1. pag. 271.

Quot sunt punita in taxillis, tot sunt scelera in
ludo. ibidem.

Ludi amphitheatrales, ac scænici à quo invē-
ti. dist. 51. c. 3. n. 1. pag. 419.

Diabolus scænicorum spectaculorum auctor,
ibidem.

Vide, Lusor.

Luna.

Luna cur dicebatur Synodica. dist. 15. c. 1. n.
34. pag. 81.

Lunaticus.

Lunatici non possunt ministeria sacra tracta-
re. dist. 33. c. 5. n. 1. pag. 257.

Lusor.

Clericus lusor, an debeat suspendi. dist. 35. c. 1.
n. 5. & 6. pag. 271.

Pœna clericilusoris de iure civili, & de iure
canonico. ibidem. n. 2. & 3.

Quid dicendum in religiosis. ibidem. n. 4.

Hoc crimen an sit mixti fori. ibidem. n. 8. &
9. pag. 272.

Vide, Alea.

Luxuria.

Hispania ob luxuriam capta à Mauris. dist. 56.
cap. 10. n. 5. pag. 521.

Magis.

Dictio, Magis, quid significet. dist. 38. c. 3. n. 2.
pag. 291.

Magister.

Magistri Grammaticæ, quæ statuta possint fa-
cere. dist. 10. c. 11. n. 2. pag. 58.

Magistri an possint petere collectam à schola-
ribus. dist. 18. c. 8. n. 5. pag. 128.

Magistri per episcopum qualiter constituantur. dist. 37. c. 12. n. 1. pag. 286.

Quando Doctores, seu magistri possunt pete-
re sallarium. dist. 37. c. 12. n. 5. pag. 286.

Magister quis dicatur, & à quo. dist. 61. c. 4.
n. 1. pag. 538.

Magistri dicuntur præceptores cuiuscumque
disciplinæ. ibidem. n. 2.

Magister dicitur doctor in Theologia, médi-
cina, & Philosophia. ibidem. n. 3.

Magistri vocantur Doctores legum, & cano-
num. ibidem. n. 4.

Magister eligi non debet, qui non fuit bonus
discipulus, & doctor dicitur à docendo. ibi-
dem. n. 5. pag. 539.

Maiores.

Maiores.

Maiores natu, qui dicantur. dist. 2. c. 1. n. 11. pag. 20.

Maioratus.

Infidelis habens filium, si convertatur, succedit in maioratu. dist. 26. c. 3. n. 4. pag. 194.

Maledicuſ.

Maledici regnum Dei non possidebunt. dist. 21. c. 6. n. 4. pag. 149.

Maledici dum in alios sœviunt, se miserrime dilacerant. ibidem.

Quis dicatur maledicus. dist. 46. c. 5. n. 1. pag. 363.

Maledictio si fiat malo animo, & maledicus est clericus, cogitur ad veniam postulandam, & si noluerit, est degradandus. ibidem.

Si fiat bono animo causa correctionis, non est penalis, sed meritoria. ibidem.

Silaicus maledicit, extraordinarie punietur. ibidem.

An liceat maledicere creaturas irrationales, & eas excōmunicare, & anathematizare. ibidem. n. 2. pag. 364.

Maleficium.

Sit ne licitum uti maleficio ad procurandam sanitatem. dist. 88. c. 12. n. 1. pag. 774.

Malitia.

Ob malitiam temporis potest aliquid statui. dist. 21. c. 6. n. 2. pag. 149.

Malum.

Ex duobus malis, minus est eligendum. dist. 13. c. 1. n. 1. 2. & 3. pag. 72.

Talis electio non est contra conscientiam. ibidem. n. 2.

Quando duo præcepta contraria circa idem factum concurrunt, illi obtemperandū est, quod arbitrio discreti viri potiorem obligandi vim habet, tunc vero alterius suspēditur obligatio. ibidem.

Procedit hoc non tantum in malis poenæ, sed etiam in malis culpæ. ibidem. n. 3.

An liceat aliquem inducere ad minus malū, ut evitet maius. dist. 14. c. 1. n. 2. pag. 74.

Propter malum cohærens prohibetur bonum. dist. 21. c. 6. n. 5. pag. 250.

Verba, præterita mala, quid significant. dist. 31. c. 1. n. 7. pag. 223.

Verba, futura mala, quid significent. ibid. n. 8. pag. 224.

Mancipiuſ.

Christiani non possunt esse Iudeorum mancipia. dist. 54. c. 13. n. 1. pag. 182.

Christianæ mancipia eorum, qui in Inquisitione damnantur, an mancant libera. dist. 54. c. 17. n. 2. pag. 484.

Mandatum.

Mandatum morte mandantis, an, & quando expiret. dist. 63. c. 15. n. 1. pag. 559.

Manifestum.

Res, quæ devenit ad judicium, dicitur manifesta. dist. 50. c. 33. n. 1. pag. 400.

Manumissus.

Manumissus, qui dicatur, & quare. dist. 87. c. 8. n. 1. pag. 758.

Vide, Libertus.

Mapula.

Mapula quid sit. dist. 93. c. 22. n. 2. pag. 813.

Marcellus.

Marcellus primus statuit circa Concilia generalia. dist. 17. c. 1. n. 1. pag. 119.

Marchio.

Marchiones an habeant potestatem condendi leges. dist. 2. c. 1. n. 9. pag. 20.

Martianus.

Martianus Imperator quis fuerit. dist. 96. c. 2. n. 1. pag. 843.

Quomodo ad Imperium ascendit. ibidem.

Quo anno cœpit imperare, & quo obiit. ibidem. n. 3.

Iussit ne lege imperiali ecclesiastica negotia terminarentur. dist. 96. c. 3. n. 2. pag. 844.

Martinus.

Martinus Pontifex quis fuerit. dist. 24. c. 7. n. 1. pag. 184.

Martyr.

Martyres debent venerari. dist. 15. c. 3. n. 25. pag. 89.

Quid sentiendum de gestis martyrum, quoru authorcs ignorantii. ibidem. n. 24.

Masculinum.

Masculinum an comprehendat scœminimum. dist. 47. cap. 9. n. 1. pag. 374.

Nnnn Mathe-

Mathematica.
Mathematicæ definitio, dist. 37. cap. II. n. 2.
pag. 285.

Matricula.

Matricula, in qua nomina clericorum scribantur. dist. 50. c. 21. n. 2. pag. 391.

Matricuria.

Matricuriæ quæ sint. dist. 32. c. 19. n. 5. p. 253.

Matrimonium.

Actus matrimonialis an possit aliquando esse culpabilis. dist. 13. c. 2. n. 4. pag. 73.

Peccatum an sit consummare matrimonium ante benedictionem. dist. 23. cap. 33. n. 2.
pag. 180.

Ex accidenti potest matrimonium fieri culpabile. dist. 27. c. 15. n. 2. pag. 197.

Sacris iniciati non possunt matrimonium contrahere. dist. 27. c. 8. n. 2. pag. 198.

A quo tempore hæc matrimonia irrita sint.
dist. 27. c. 8. n. 3. pag. 199.

An hoc procedat ex constitutione ecclesiæ.
ibidem. n. 4.

Pontifex an possit dispensare cum clericis, ut matrimoniu[m] ineant. dist. 28. c. 15. n. 3. p. 209.

In causa matrimonij testes consanguinei sunt idonei. dist. 29. c. 2. n. 2. pag. 211.

Excommunicantur, qui matrimonium vituperant. dist. 30. c. 4. n. 1. pag. 214.

Matrimonium terminatur per legem ecclesiasticam. dist. 10. c. 1. n. 3. pag. 52.

Damnantur affirmantes non posse coniugatos cœlum ingredi. dist. 30. c. 12. n. 1. p. 219.

Nubere proprium est fœminarum, ducere virorum. ibidem. n. 2.

Nunquam in ecclesia græca licuit sacerdotibus matrimonium inire. dist. 31. cap. 14. n. 2.
pag. 234.

Coniugium contractum etiam apud Græcos, post sacrum ordinem, irritum erat. dist. 31.
c. 14. n. 4. pag. 234.

Tempore Apostolorum homines coniugati ad sacros ordines admittebantur. ibidem. n. 5.
pag. 234.

Coniugati assumpti ad sacerdotium continentiam servabant. ibidem. n. 6. pag. 234.

Permissus est sacerdotibus obduritiam usus prioris matrimonij. ibidem. n. 8. pag. 235.

Hodie apud presbyteros Græcos usus matrimonij licitus. ibidem. n. 10.

Quid dicendum, si sacerdos Græcus coniugatus se transferat ad latinos. ibidem. n. 13.

An Pontifex dispenset cum monachis, ut matrimoniu[m] contrahant. dist. 32. c. 4. n. 4. & 5.
pag. 238.

An valeat matrimonium contractum cum infidieli. dist. 32. c. 15. n. 1. pag. 250.

Quo decreto ecclesiæ matrimonium hoc irritetur. ibidem. n. 2.

Sufficit usus ecclesiæ ex receptissima consuetudine, & Apostolorum traditione vim legis obtinente. ibidem. Potest Pontifex ex iusta causa dispensare, ut matrimonium inter fidelem, & infidelem celebretur. ibidem. n. 3.

Tale matrimonium ex parte suscipientis baptizati est Sacramentum, non vero ex parte infidelis. ibidem.

Coniugium personæ fidelis cum heretica baptizata, vel apostata à fide, est validū, quantum illicium. ibidem. n. 4.

Non est peccatum mortale in ijs locis, in quibus heretici non denunciati, nec publici clericorum persecutores catholicis permiscentur, ut in Germania, Gallia, Polonia. ibidem. n. 4. pag. 251.

An mutuus consensus in contrahentibus sit necessarius, ut matrimonium sit verum, & an requiratur etiam copula. dist. 40. cap. 8. n. 1. pag. 306.

An ad matrimonium requiratur consensus expressus, an sufficiat, quod signis exprimatur. dist. 43. c. 1. n. 4. pag. 322.

Matrimonium est verum Sacramentum novæ legis, & gratiæ confert. dist. 23. c. 3. n. 5. p. 160.

Matrimonium quatenus Sacramentum est, vendi non potest. ibidem. & n. 6.

An servi ordinati possint contrahere matrimonium. dist. 54. c. 4. n. 4. pag. 433.

Matrimonium ratione, an propter adulterium alterius coniugis dissolvatur. dist. 56. cap. 6. n. 3. pag. 515.

Sacerdos in mortali assistens matrimonio, & conferens benedictiones nuptiales, non peccat mortaliter. dist. 77. c. 1. n. 4. pag. 632.

Qui finis servandus in contrahendo matrimonio, dist. 82. c. 3. n. 4. & 5. pag. 696.

Vtrum ex pacto coniugum dirimi possit matrimonium. dist. 85. c. 1. n. 13. pag. 722.

Vide, Coniugatus, & Nuptiae.

Mauritius.

Mauritius Imperator sancti Gregorij Papæ copater. dist. 53. c. 1. n. 4. pag. 427.

Medicus.

Medicus imperitus qua pena puniatur. dist. 29. c. 3. n. 2. pag. 212.

Medici non sunt irregulares, dist. 55. c. 7. n. 4. pag. 501.

Vtrum medici teneantur gratis pauperibus mederi. dist. 83. n. 1. pag. 702.

Invitis ægrotis medicina, & servis libertas conferri potest. ibid. n.2. pag.703.

Vtrum medicus pro curatione ægroti inviti expensas possit exigere. ibidem. n.3.

Signum furoris est medicis non obtemperare. ibid. n.4.

Melchiades.

Melchiades Papa qui fuerit. dist. 88. c. 1. n. 1. pag.761.

Meletius.

Meletius episcopus Schismaticus. dist. 15. c. 1 n.9. pag.77.

Mens.

Mens canonis antefertur verbis grammatica- libus. dist. 38. c. 13. n. 1. pag.297.

Idem dicendum in testamentis, & contracti- bus. ibid. n.2.

Mensa.

An peccent ecclesiastici non benedicentes mensam. dist. 44. c. 12. n. 2. pag.339.

Quem ordinem servent in sedendo ad men- sam personæ ecclesiasticæ, si simul concur- rant. dist. 44. c. 8. n. 2. & 3. pag.339.

Mensis.

Menses hyperberetæ. dist. 18. c. 4. n. 3. p.126.

Mercator.

An mutuum dantes dici possint mercatores. dist. 88. c. 11. n. 3. pag.772.

Appellatione mercatoris, an continetur usu- rarius. ibidem. n.4.

Vide, Negotiator.

Mereri.

Neq; Beati in cœlo mereri, neq; dæmones in inferno possunt demereri. dist. 23. c. 2. n. 14. pag. 159.

Meritum.

Variæ difficultates in opere faciendo possunt occurrere, & quæ earum augeat meritum. dist. 88. c. 12. n. 3. pag.774.

Fiducia Ianctorum, quam in Deo constituunt, non ex fide sola, sed etiam ex bonis meri- tis nascitur. dist. 88. c. 12. n. 4. pag.775.

In bonis meritis, quæ verè talia esse compre- tum sit, fiducia aliqua collocati potest, modo superbia caveatur. ibidem.

Propter incertitudinem propriæ iustitiae, & periculum inanis gloriæ tuuissimum est fidu- clam totam in sola Dei misericordia, & be- nignitate reponere. ibidem.

Meretrix.

Quare permittantur meretrices. dist. 4. cap. 2. n.7. pag.29.

An peccent, locantes meretricibus domos. dist. 9. c. 1. n. 3. pag.47.

Ancillæ inservientes meretricibus, an pec- cent. ibidem.

Quid de famulis dominos comitantibus ad meretrices. ibidem. n.5.

An hujusmodi ancillæ, & famuli possint ab- solvi à confessoribus. ibidem. n.6.

Meretrix quæ dicatur. dist. 34. cap. 16. n.5 & 7. pag. 268.

Non dicitur meretrix, quæ iam est nupta. dist. 50. cap. 18. nu.5. pag.389.

Metropolis.

Civitas Metropolis qualis dicatur. dist. 1. c. 13. n.2. p.70.

Metropolitanus.

Metropolitanus potest punire diviantes à con- suetudine Metropolitanæ ecclesiae. dist. 12. c. 13. n. 3. pag.71.

Metropolitanus à quo dispensemur, si non pos- sit celebrare Concilium. dist. 18. cap. 1. n.2. pag. 124.

Ad Metropolitanum spectat electio loci ad ce- lebrandum Synodū. dist. 18. c. 15. n.2. p.130.

Metropolitanus unde dicti. dist. 21. cap. 1. n.7. pag. 145.

Metropolitanus recipiens pallium, censetur confirmatus. dist. 63. c. 9. n.4. pag.556.

Clericorum, & civium voluntate, an Metro- politanus sit eligendus. dist. 63. cap. 19. n. 1. pag. 561.

An semper optimus debeat eligi. ibidem. n.2.

Cōsecrari ubi debeat Metropolitanus. ibid. n.3.

Privilegia Metropolitanæ. dist. 64.. cap. 6. n.1. pag. 578.

Metropolitanus refert primati consecrationē suffraganei. dist. 65. c. 4. n.1. pag. 181.

Vide, Archiepiscopus, & Pallium.

Metropolita.

Metropolita quis dicatur. dist. 65. cap. 4. n. 2. pag.581.

Meum.

Verbum, Meum, natura sua denotat domi- nium. dist. 8. c. 1. n. 6. pag.42.

Miles.

Milites cæteris castiores esse debent. dist. 56. c.10. n.4. pag.521.

Militaris.

Militaris.

Quot hodie numerentur in ecclesia ordines militares. dist. 54. cap. 12. à nu. 84. usq; 146. pag. 463. &c seqq.

Vide, Congregatio.

Minister.

McTius est paucos ministros habere idoneos, quam multos inniles. dist. 23. cap. 4. n. 3. pag. 161.

Minor.

Tutor res minoris emere non potest. dist. 87. c. 5. n. 6. pag. 755.

Res immobiles minoris vendi non possunt, sine decreto iudicis. ibidem. n. 7.

Vide, Tutor.

Miserabilis.

Cognoscit index ecclesiasticus de omnibus causis miserabilium personarum, etiam laicorum. dist. 87. c. 1. n. 3. pag. 750.

An viduae, & orphani dicantur miserabiles personae, cum sunt divites. ibidem. n. 4. & 5.

Quæ sint miserabiles personæ. dist. 87. c. 2. n. 1. pag. 751.

Iudicis arbitrio relinquitur, quæ sint miserabiles personæ præter expressas in iure. ibidem. n. 2.

Misericordia.

Misericordia est sequenda. dist. 9. cap. 11. n. 2. pag. 51.

Quod semper iustitia ministranda est cum misericordia. dist. 45. c. 6. n. 1. pag. 536.

Quid sit misericordia. distinct. 45. cap. 10. n. 4. pag. 356.

Quemadmodum, & quibus casibus index uti debeat misericordia. distinct. 45. c. 10. nu. 5. pag. 356.

Misericordia non est semper sequenda. dist. c. 26. n. 3. pag. 393.

Quid sit misericordia. distinct. 86. cap. 22. n. 2. pag. 744.

Missa.

Quis instituerit, ut in Natali Christi tres missæ celebrarentur. dist. 4. c. 5. n. 5. pag. 31.

Missa auditur de principio Evangelij. dist. 25. c. 3. n. 12. pag. 188.

Audiens missam dimidiā ab uno sacerdote, & aliam ab alio, an audiat integrā missam. dist. 23. c. 14. n. 10. pag. 168.

Sabbato sancto, die Parasceves, & feria quinta hebdomadæ sanctæ, an possint missæ celebrari. dist. 31. c. 4. n. 8. & 9. pag. 225.

Missa presbyteri concubinam habentis, an de-

beat audiari. dist. 32. c. 5. n. 2. 3. & 4. p. 238.

Non est audienda missa presbyteri concubinarij. dist. 32. c. 6. n. 2. pag. 236.

An missa boni sacerdotis sit melior, quam mali. dist. 49. n. 4. & 5. pag. 378.

Missæ quatuor temporum, quando dicendæ. dist. 75. c. 4. n. 1. pag. 624.

Olim missa Resurrectionis noctu dicebatur, ibidem. n. 2.

An teneantur presbyteri quotidie celebrare. dist. 82. c. 2. n. 2. pag. 692.

Quot vicibus in anno satisfaciant muneri. ibidem. nu. 3. pag. 693.

Moderamen.

Qua ratione servetur moderamen in culpa patet. dist. 51. c. 4. n. 4. pag. 120.

Modus.

Dictio, nullo modo, quid significet. dist. 78. cap. 1. nu. 3. pag. 654.

Moyses.

Moyses tulit Hebreis legem. dist. 7. c. 1. n. 1. & 2. pag. 40.

Molendum.

Qui longo tempore usus est molendino, non potest prohibere volentem novum molendinum facere. dist. 8. c. 1. n. 2. pag. 41.

Monasterium.

Regimen monasteriorum, an spectet ad episcopum. dist. 12. c. 13. n. 4. & 5. pag. 71.

An monasteria veniant appellatione ecclesiærum. dist. 12. c. 14. n. 3. pag. 71.

Quot monasteria habeat hodie unaquæque religiosa congregatio, vide ubi agitur de ipsis religiosis congregationibus. dist. 54. c. 12. à n. 4. usq; 146. pag. 441. & seqq.

Vide, Congregatio.

Monachus.

Monachus electus in episcopum non mutat habitum. dist. 23. c. 24. n. 3. pag. 176.

An sufficiat monacho, quod tantum bonus sit, licet sit illiteratus. dist. 77. c. 8. n. 4. p. 650.

Vix bonus monachus bonum clericum facit. ibidem.

Monachi ante professionem debent moneri de statutis suæ regulæ. dist. 38. cap. 7. nu. 2. pag. 294.

Olim omnes monachi erant subiecti episcopo. dist. 12. c. 13. n. 4. pag. 71.

Hodie

Hodie omnia ferè monasteria proprijs privilegijs ab episcoporum iurisdictione subtraeta sunt. ibidem. n. 6. pag. 685.
Sunt multi casus, in quibus monachi exempti subduntur ordinariis. ibidem. n. 5.
Monachus fugitivus, an acquirat monasterio. dist. 54. c. 23. n. 1. pag. 491.
Monachus nihil habet proprium, & servo comparatur. ibidem. n. 2.
Monachus potest esse episcopus. dist. 58. cap. 2. n. 15. pag. 130.
Monachus non potest esse canonicus sacerdos. ibidem. n. 16. pag. 531.
Monachus potest eligi episcopus, si superior consentiat. dist. 61. c. 18. n. 2. pag. 548.
Monachus factus episcopus non habet fructuum dominium, nec bonorum proprietatem. ibidem. n. 3.
Monachus an promoteatur ad beneficium, vel canonicatum. distinct. 74. cap. 6. n. 3. pag. 621.
Nomen, Monachus, quid importet. dist. 90. c. 5. n. 2. pag. 791.
Arbitrio abbatis relinquitur pœnitentia imponenda rixanti monacho. ibidem. n. 1.
Vide, Religiosus.

Moneta.

Qui retundit monetam excedentem iustum pondus, an committat crimen falsi. dist. 55. cap. 6. n. 18. pag. 500.

Monialis.

Professio monialis inducitur per impositionem velaminis. distinct. 27. cap. 6. n. 5. pag. 198.
Monialis quæ consecratur, debet esse virgo. dist. 23. c. 24. n. 1. pag. 175.
Non consecratur, nisi a suo episcopo. ibidem. n. 2. pag. 176.
Monialis in infirmitate utitur habitu religiosis. ibidem. n. 4. pag. 176.
Mulier corrupta inter moniales coaptari non potest, ut recipiat consecrationem virginum. dist. 26. c. 2. n. 3. pag. 193.
Moniales assumi possunt ab alio monasterio eiusdem ordinis ad abbatis. dist. 58. c. 2. n. 10. pag. 130.
An semper requiratur licentia episcopi ad egressiones monialium exemptarum. ibidem. n. 11.
Quæ nam mulierum sub nomine sanctimonialium veniant. dist. 81. c. 33. n. 3. pag. 683.
Quæ dicantur oblatæ, & quæ profetæ. ibidem. n. 4. pag. 684.
Utrum licet religiosis operari manibus. ibidem. n. 5.
Utrum licet laborioso opere viatum compa-

rate, & redditus annuos, vel ex industria privatum retinere. ibidem. n. 6. pag. 685.
Familiaritas sanctorum virginum cum viris execranda. ibidem. n. 7.
Verum debeat hæc familiaritas pœnis, & censuris interdicti: & utrum incurvant excommunicationem, qui epistolas scribunt, & mittunt monialibus. ibidem. n. 8.

Mora.

Mora, quandoq; est necessaria, tam in iudicio, quam in sententia, & executione. dist. 50. cap. 35. n. 3. pag. 401.

Morbus.

Qui morbi faciant irregularem. dist. 55. n. 6. pag. 493.

Vide Irregularis.

Mors.

Si percussus moriatur intra triduum, præsumitur mortuus ex vulnera. dist. 50. cap. 43. n. 1. pag. 405.

Quando mors ex vulnera, vel aliunde probatur. dist. 50. c. 39. n. 2. pag. 403.

Pœna mortis nunquam in iure canonico intelligitur de naturali, sed de spirituali, hoc est, excommunicatione. dist. 63. c. 23. n. 3. pag. 564.

Mos.

Mos, quid sit. dist. 1. c. 4. n. 1. pag. 12.

Propriæ tantum in liberis actibus reperitur. ibidem.

Aliquando brutis tribui solet. ibidem.

Mos, quam antiquior sit legibus. dist. 1. c. 4. n. 2. pag. 12.

Leges sine moribus nihil proficiunt. ibidem. pag. 13.

Differentia inter morem, consuetudinem, & usum, quæ sit. ibidem. n. 3. pag. 13.

Mos, quanto tempore inducatur, & quot exemplis. dist. 1. c. 4. n. 4. pag. 13.

Diurni mores sunt obserandi. dist. 12. c. 6. n. 1. pag. 67.

Mos debet retineri. ibidem. n. 2. pag. 68.

Doctrina inter morem, & mores. ibidem. n. 3.

Non semper fuit idem mos in ecclesia circa res sacras. dist. 23. c. 27. n. 1. pag. 177.

Mos regionis excusat in usu vestimentorum. dist. 30. c. 15. n. 3. pag. 221.

Quod etiam procedit in clericis. ibidem. n. 4.

Magistri inducentes novitates exprobantur. dist. 30. c. 16. n. 1. pag. 221.

Mos regionis debet sequi. dist. 41. cap. 1. n. 1. pag. 310.

Licet ab externa corporis phisiognomia mores coniectari. dist. 56. c. 5. n. 2. pag. 513.

Deformis facies animum deformem arguit, ibidem. n. 3. pag. 514.

Corporis deformitas animi pulchritudine superanda. ibidem. n. 4.

Motus.

Motus subiti voluntatis, an sint peccata. dist. 6. cap. 2. n. 3. pag. 38.

Mox.

Dictio, Mox, quid significet. dist. 61. c. 17. n. 4. pag. 548.

Mulier.

Mulier in partu nullum peccatum incurrit. dist. 5. c. 2. n. 2. pag. 35.

Mulier an teneatur tempore mensului redire debitum. distinct. 5. c. 4. à n. 3. usq. 7. p. 36.

Mulier non potest vasa sacra tangere. dist. 23. c. 25. n. 2. pag. 176.

Nec incensum ponere super altaria. ibidem. n. 3.

An possit pallas tangere. ibidem. n. 4.

Mulieres peccant utendo habitu virili. dist. 30. c. 6. n. 2. pag. 215.

Quod tamen limitatur, si adsit necessitas. ibidem. n. 3.

Mulier an possit discedere à viro. dist. 30. c. 3. n. 3. pag. 214.

Mulier debet habitare cum viro. dist. 30. c. 3. n. 2. pag. 214.

Mulier subintroducta, quæ dicatur. dist. 32. c. 5. n. 5. pag. 239.

Mulieres regulares, seu canonicæ, quæ sint. dist. 32. c. 16. n. 3. pag. 251.

Mulier corrupta an possit inter moniales coaptari. dist. 34. c. 7. n. 1. pag. 263.

Mulier concubinaria, quando præsumatur honesta. dist. 50. c. 18. n. 4. pag. 389.

Mulier se fingens monialem nubere non vallet. dist. 27. c. 6. n. 2. pag. 198.

Mulier vovens non potest nubere, vir tamen, qui eam disponsayit, libere illa utitur. dist. 27. cap. 5. n. 3. pag. 197.

Vide, Fœmina.

Multus.

Multi quot dicantur. distinct. 44. cap. 1. n. 4. pag. 330.

Dictio, Multa, verificatur in duobus, vel tribus. dist. 67. c. 1. n. 2. pag. 585.

Pœna minui debet, quando multitudo delinquit. dist. 44. c. 1. n. 5. pag. 330.

Murmuratio.

Murmurans à fratribus unitate reiicitur. dist. 130. c. 4. n. 1. pag. 790.

Murmuratio peccatum est mortale. ibid. n. 2.

Quæ sit differentia inter murmurationem, & detractionem. ibidem. n. 3.

Murmurantes, Christi crucifixoribus assimilantur, ibidem. n. 4. pag. 791.

Munus.

Qui munera oblitiscitur, memoriam perdit honoris. dist. 84. c. 2. n. 1. pag. 713.

Inter munera sacerdotalia, quædam manifeste derogant sanctitati personæ, & ecclesiastica munera impediunt, quædam non. dist. 88. cap. 1. n. 6. pag. 762.

Musica.

Scientia musicæ, an sit necessaria in episcopo. dist. 37. c. 10. n. 4. pag. 285.

Vide, Cantus.

Musicus.

Musicus ferè omnes sunt deperditæ vitæ. dist. 92. c. 1. n. 4. pag. 801.

Vide, Cantus.

Mutatio.

Mutatio loci facit mutari mentis affectum. dist. 81. c. 9. n. 1. pag. 670.

Mutatio loci conducit ad salutem animæ. ibidem. n. 2.

Mutilatio.

Authores agentes de mutilatione sui ipsius. dist. 55. c. 4. n. 1. pag. 495.

Nulli licet se castrare. ibidem. n. 2.

Clericus qui se mutilat, incurrit excommunicationem, cap. Si quis. ibidem. n. 3.

Sanctus Marcus, qui sibi pollicem abscedit, non fuit Marcus Evangelista. ibidem. n. 5.

Nullus tenetur ad patientiam evirationem propter salutem, si non sit necessarius bono publico. dist. 55. c. 7. n. 1. pag. 501.

Qui se ipsum ex scientia artis chytrurgicæ abscedit pro tutanda vita, non est irregularis. ibidem. n. 2.

Qui iussu tyranni, ut evaderet mortem, se mutilaret, non esset irregularis. dist. 55. cap. 8. n. 1. pag. 502.

Licet se mutilare ad fleetendum ad misericordiam tyrannum. ibidem. n. 2.

Ob bonum commune patriæ poterit quis se mutilare. ibidem. n. 3.

Nathinai.

N.

Nathinai.
Requiescere tamen clericis in sacris officiis
p. 773.

Nathinæi qui fuerint. dist. 77.c.7.n.18.p.647.

Naufragium.

Patientibus naufragium non possunt bona auferri. dist. 2.c.8.n.2.p.24.

An qui ea auferunt, sint excommunicati. ibid. n.3.

Necessitas.

An extrema necessitas faciat omnia communia. dist. 47.cap.8.n.8.p.374.

Necessitas an excusat à peccato. dist. 48.cap.1. n.1.p.376.

An in extrema necessitate liceat idolothitis. nesci. dist. 50.cap.33.n.6.pag.398.

Necessitudo.

Verbum, Necesitudo, in quo sensu accipiatur. dist. 81.c.31.num.2.pag.681.

Negatio.

Dux negationes faciunt unam affirmationē. dist. 47.cap.10.num.5.pag.376.

Negotiatio.

Patet contra clericos, & religiosos negotiantes quales sint. distinctione 86.cap.26.num.13.pag.749.

Fas ne sit clericis, & religiosis per alios negotiari. dist. 88.c.9.n.1.pag.770.

Aliquarum rerum venditio non est clericis prohibita. ibidem. n.3.

Vtrum religiosi ex India Orientali possint suas merces mittere in Lusitaniam vendendas. ibidem. n.4.

Negotiatio in varias species dividitur. 88.cap. 10.n.1.p.771.

Propriissime sumpta neque vitij, neque virtutis opus est, sed indifferens ad utrumque. ibidem. n.2.

Negotiatio est reipublicæ simpliciter utilis, & necessaria. ibidem. n.3.

Homo mercator, seu negotiator multis suæ salutis periculis exponitur. dist. 88.cap.11.n. 2.pag.772.

An mutuum dantes dici possint negotiatores, & mercatores. ibidem. n.3.

An liceat locare pecuniam pro eius locatione aliquid accipiendo. distinct. 88.cap.11.n.10. pag.773.

An clericis teneatur erogare pauperibus, quod ex mercatura superlucrati sunt. distinctio. n.88.cap.13.num.3. pag.773.

Negotiator.

An qui tantum prædia propria locat, & aliorū conduceat, mercator, i.e. negotiator sit. dist. 88.c.11.n.7.p.772.

Negotiatores viruperabiles exterminantur de. bent. dist. 88.c.13.n.2.p.775.

Vide, Negotiatio.

Negotium.

Tam iure canonico, quam civili arcentur clerici à negotijs sacerdotalibus. dist. 88.cap.1. n. 4.pag.762.

Inter munera sacerdotalia, quædam manifeste derogant sanctitati personæ, & ecclesiastica munera impediunt, quædam non. ibidem. num.6.

Nemo.

Nemo, idem valer, ac nullus homo. distinct. 81.cap. 2. num. 2. pag. 666.

Nemroth.

Nemroth quis fuerit. dist. 6.c.3.n.5.p.393.

Neophitus.

An Neophitus possit ordinari. dist. 48.num.1. pag.376.

Neophitus quare prohibetur in episcopū or. dinari. dist. 61.cap.9.n.1.pag.542.

Nepos.

Et si nepotes in favorabilibus veniant appellatione filiorum, secus est quando filiorum qualitas non convenient nepotibus. distin. 44. cap.6.n.3.p.334.

An filiorum nomine in odiosis veniant ne. potes. dist. 56.c.1.n.6.p.510.

An nepotes presbyterorum ex hoc solum sint irregularis. dist. 56.c.1.n.7.p.510.

An possint avo immediate succedere in be. neficio. ibidem. n.8.

An nepos non legitimus possit succedere avo presbytero ex testamento. ibidem. n. 9, & 10.pag.511.

Nestorius.

Nestorius damnatus. distin. 15. cap.1.num.25. pag.80.

Nestorius quenam post damnationem machi. natus fuerit, ibidem. n.26.

Nnnn + Necola-

Nicolaus.

Nicolaus primus quis fuerit. dist. 10. cap. 5. nu. 1. pag. 54.

Nicolaus 2. quis fuerit. distinctione 22. cap. 1. num. 1. pag. 152.

Nisi.

Dicitio. Nisi, quid significet. dist. 68. n. 2. p. 416.

Nobilis.

Nobiles mitius debent puniri. dist. 40. c. 5. n. 2. pag. 303.

Pro nobilibus semper presumitur in ijs, quae pertinent ad nobilitatem. dist. 40. c. 9. nu. 2. pag. 307.

Virtus nobilitati anteponitur. ibid. n. 1.

Propter delictum privatur quis privilegio nobilitatis. dist. 40. c. 11. n. 1. p. 307.

Nobilis præfertur ignobili. dist. 60. cap. 4. nu. 4. pag. 536.

Multum deferendū nobilibus, & honori prælatorum. dist. 84. c. 1. n. 7. pag. 713.

Nobilitare.

Virtus an nobilitet. distinct. 40. cap. 3. num. 3. pag. 302.

Patria an nobilitet. dist. 4. cap. 3. n. 4. p. 302.

Nobilitatus.

Nobilitatus à Rege præfertur nobilitato ab inferiori. dist. 17. c. 7. n. 3. p. 123.

Nomen.

Omnia in nomine Domini debent fieri. dist. 23. c. 1. n. 3. p. 155.

An quod alicui non licet suo nomine, liceat alicno. dist. 46. cap. 10. n. 2. p. 367.

Nomine remoto, renovetur vigor, titulus, & effectus. dist. 98. cap. 5. n. 2. p. 588.

Non.

Dicitio. Non, quam significationem habeat. dist. 81. cap. 28. n. 2. pag. 680.

Notarius.

Clericus in sacris potest officiū notarij exercere in causis spiritualibus, vel decimalibus, vel matrimonialibus. dist. 32. cap. 2. n. 2. pag. 236.

Item in causa hæresis, ubi non tantum admittitur etiam cogi potest. ibidem.

Officium notarij nihil indecentiae in clericis arguit. ibidem.

Regulariter tamen clericus in sacris ordinibus, non potest esse notarius. ibidem. n. 4.

Si de facto reperiatur aliquod instrumentum fecisse, esset validum. ibid. n. 4.

Vtrum clerici in minoribus possint esse notarij, etiam si habeant beneficia. ibidem. n. 5. pag. 237.

Vtrum notarius effectus clericus, committens falsum in instrumentis, puniri possit a iudice laico. ibidem.

De simplicio inferendo illis notarijs, qui falsa conficiunt instrumenta. ibidem.

Vtrum officium notarij sit nobile. distinctione 32. cap. 2. num. 5. pag. 237.

Notoreitas.

Culpa non requirit notoreitatem. distinctione 55. cap. 6. num. 7. pag. 478.

Novitas.

Novitates plerumque discordias parvunt. distinct. II. cap. 11. num. 5. pag. 64.

Novitiatus.

De novitiatus essentia nunc est peragi in habitu religionis. distinct. 53. cap. 1. num. 12. pag. 427.

Adhibetur duplex limitatio circa propositam doctrinam. ibid. n. 13. pag. 428.

An tempus novitiatus debeat esse continuum. ibid. n. 14. usque 17. pag. 428.

Ex iure cōmuni & antiquo, sine novitiatu poterat fieri professio, & quomodo. ibidem. n. 18. pag. 429.

Novitiatus nunc debet esse anni integri de momento ad momentum. ibidem. num. 19. pag. 429.

Non valet sponsi de præsenti professio, nisi anno integro novitiatus. ibidem. n. 20.

Professus trāiens ad aliam religionem etiam strictiorem, indiget anno probationis. ibid. num. 21.

Hodie novitus, & religio non possunt renuntiare anno novitiatus. ibidem. n. 22.

Quibus casibus possit novitiatus extendi ultra annum. dist. 53. cap. 1. n. 23. pag. 429.

Novitus.

Novitus potest ordinari sine licentia sui superioris, & à quo episcopo id fieri distin. 58. cap. 2. n. 2. pag. 528.

Novitus capax est beneficiorum sacerdotalium. ibid. n. 3.

Bene-

Beneficia regularia an conferri possint nobis
vitio. ibidem. n. 4. pag. 529.

Vide, Novitiatus.

Nubere.

Nubentes non sunt separandi. distin. 27. cap. 2.
n. 2. p. 196.

Nubere an sit peccatum. dist. 27. cap. 5. nu. 1.
pag. 197.

Nubere non valet mulier se fingens monia-
lem. dist. 27. c. 6. n. 2. p. 198. bo
Mulier, quae cum Diacono contraxit, si postea
nubat, est separanda. dist. 28. cap. 10. num. 2.
pag. 206.

Vxor consentiens, quod vir ad ordines pro-
moveatur, eo mortuo, non potest nubere.
dist. 28. c. 10. n. 4. p. 206.

Mulier vovens, non potest nubere. dist. 27. c.
5. n. 3. p. 197.

Quando detur præceptum nubendi, & quem
obliget. dist. 74. c. 2. n. 3. p. 619.

Vtrum aliquando obliget religiosos, & sacer-
dotes. ibidem. num. 4.

Nudus.

Nudus qui dicitur. dist. 21. cap. 1. n. 16. pag. 146.

Nullus.

Dictio, Nullus, quid significet. dist. 62. c. 3. n. 2.
pag. 550.

Numerus.

Septenarius omnes alios excellit. distinctione
93. cap. 12. num. 1. pag. 811.

Tam in divinis, quam in humanis literis est
celeberrimus. ibidem. num. 2.

Nummus.

Quid sit nummus, & unde dictus. distin. 88.
cap. 11. n. 11. p. 773.

De nummorum inventoribus, & imaginibus.
ibidem. n. 12.

Nunc.

Dictio. Nunc, quid significet. dist. 63. c. 18. n. 2.
pag. 561.

Nuntius.

Nuntio non est credendum sine litteris. dist.
97. c. 3. n. 1. p. 865.

Nobilissimo viro credendum est in legatione.
quamvis litteras non ostendat. ibidem. n. 2.

Nuptia.

Nuptiae sunt licetæ distinctione 30. cap. 3. nu. 1.
pag. 214.

Excommunicantur, qui nuptias vituperant.
dist. 31. c. 8. n. 1. p. 228.

Quid de fide tenendum haec in re. ibid. n. 2.

Excommunicantur, qui nuptias horreficunt.
dist. 31. c. 9. n. 1. p. 229.

Vide, Matrimonium.

O.

Ob. obediens, obediens, obediens, obediens,
obediens, obediens, obediens, obediens.

Dictio, Ob, quid significet. dist. 81. c. 17. n. 5. p.
675.

Obedire.

Nemo debet obedire iniuste præcipienti. dist.
c. 9. c. 1. n. 2. p. 47.

Non obediētes possunt excommunicari. dist.
12. c. 2. n. 4. p. 65.

Subditi tenentur obedire prælatis. dist. 43. c. 5.
n. 2. & 3. p. 327.

Mandanti prohibita à iure non debet obediri,
& quomodo quis obligetur. distin. 63. cap.
24. n. 1. p. 565.

Debet prælatis obedientia præstari. distin. 81. cap. 15. num. 3. pag. 674.

Obedientia.

In quo consistat obedientia, & inobedientia,
& quando hæc sit peccatum. dist. 93. c. 1. n. 1.
1. pag. 810.

Vide, Obedire.

Oblatio.

Putant aliqui dari præceptum ecclesiasticum
de oblationibus solvendis. distinctione 32.
c. 6. n. 7. p. 240.

Verius est non dari. ibidem. n. 8.

Quatuor tituli, ex quibus oblationes deberi
possunt. dist. 32. c. 6. n. 9. p. 240.

Tres declarationes Suarum circa tertium titu-
lum. ibidem. n. 10. c. 30.

Authores agentes de quarto titulo. ibidem. n. 11.
11. pag. 241.

Prohibetur iniqua exactio oblationum. ibidem.
num. 12.

An in iure sit aliqua pena contra non solven-
tes oblationes. ibidem. n. 13. pag. 241.

Quæ veniant oblationum nomine. dist. 90. c.
2. n. 1. pag. 786.

Quæ differentia detur inter oblationes, deci-
mas, pimilitias, & sacrificium. ibidem. n. 1. 2.
pag. 787.

Antiquissimus est usus oblationū in ecclesia,
& quare non offeratur mel, & lac. ibidem. 3.

Vtrum

Vnde introducta sit consuetudo offerendi inter missarum solemnia. ibidem. n. 4.
 Vtrum singuli parochiani dominicis, & diebus festis debeant aliquid offerre. ibidem.
 Oblationes dissidentium fratrum non sunt recipienda ab ecclesia, neque dona eorum, qui pauperes opprimunt. ibidem. n. 6.
 Oblationes dissidentium, & eorum sacrificia nihil prosunt ad vitam aeternam. ibidem. n. 7. pag. 788.
 Ad diaconum pertinet oblationes afferre ad altare. ibidem. n. 8.
 Vtrum prohibitio textus comprehendat etiam oblationes, quae non fiunt ad altare, sed alio modo. ibidem. n. 10.
 An intelligatur solum de oblationibus spontaneis, & non de necessariis. ibid. n. 11.
 Tenentur sacerdotes reijcere ab oblationibus publicos peccatores. ibidem. n. 12. p. 789.
 Quae personarum genera repudiet. Glossa ab offerendo. ibidem. n. 13.
 Vtrum oblationes publicarum meretricum sint rejicienda ab ecclesia. ibidem. n. 14.
 An oblationes hominis interdicti penitentiā agentis sint recipienda. ibidem. n. 15.
 Bona eorum, qui pauperes opprimunt, in ecclesia non sunt recipienda. dist. 90. cap. 8. n. 1. pag. 792.
 Ad quem pertineant oblationes factae in oratorio privato. dist. 42. c. 7. n. 2. p. 320.

Oblivio.

Oblivio an possit cadere in papam. distinctione 23. cap. 12. num. 4. pag. 166.

Occasio.

Occasio, quid sit. distinctione 11. cap. 2. num. 3. pag. 59.
 Occasiones malorum sunt fogienda. distinct. 88. cap. 12. num. 2. pag. 774.

Occidere.

Qui se defendendo, occiderit paganum, an sit irregularis. dist. 50. cap. 6. n. 1. p. 383.
 An contrahat irregularitatem, qui ad propriā defensionem invasorem occiderit. dist. 50. c. 6. n. 3. p. 384.
 Non solum qui occidit, sed qui præcipit, aut consilii, est irregularis. distin. 50. cap. 8. nu. 2. pag. 384.
 An occidens ante baptismum, sit irregularis. ibidem. n. 5. pag. 385.
 An occidens ob propriam defensionem sit irregularis. ibidem. n. 3. p. 384.
 Quando presumatur animus occidendi. distin. 50. cap. 46. num. 1. pag. 406.

Occultum.

Iudices an possint interrogare super criminibus occultis. dist. 32. c. 11. n. 4. p. 247.
 Ecclesia an iudicet de occultis. dist. 32. c. 11. n. 5. p. 247.

Odium.

Odij definitio, & effectus. dist. 50. cap. 40. n. 2. pag. 404.
 Quod dicatur odium privatum, & publicum. dist. 86. c. 2. n. 1. p. 726.
 Quomodo habendum sit odium peccati, & non peccatoris. ibidem. n. 2.

Vide, Discordia.

Odoacer.

Odoacer, Rex quis fuit, & quomodo obiit. distinctione 96. cap. 1. num. 16. pag. 840.

Oeconomus.

Quo pacto oeconomus dicatur idoneus. dist. 89. c. 2. n. 1. p. 778.

Infamis non potest esse oeconomus episcopi. ibidem. n. 2.

Qualiter constituatur iste oeconomus. ibidem. num. 3.

Capitulum sede vacante potest eligere oeconomos. ibidem. n. 4.

Oeconomus tenetur spectare maxima cōmoda sui Domini. dist. 89. cap. 3. n. 1. p. 778.

Maiordomus, idem est ac propositus, & oeconomus. ibidem. n. 2.

Oeconomus quis dicatur. dist. 89. cap. 4. nu. 1. pag. 779.

Qui emit rem ecclesie ab oecono, qualiter rem, & pretium amittat. ibidem. n. 2.

An possit habere regressum contra ecclesiā, posito quod oeconomus non sit solvendo. ibidem. n. 3.

Quae sit pena oeconomi alienatis res ecclesie dist. 89. c. 5. n. 2. p. 780.

An oeconomus emendando damnum ecclesie, evitet penam. ibidem. n. 3.

An oeconomus coram episcopo rationem redere debeat. ibidem. n. 5.

Officium.

Officium prælati, ac principis, quale. dist. 88. cap. 1. n. 7. p. 762.

Idem ordo debet servari in matutinis, & vespertinis officijs. distinctione 12. cap. 14. n. 2. pag. 71.

Officium ostiarij. distinctione 25. c. 1. num. 2. 185. pag.

Officium acolythi. ibid. num. 3.

Officium psalmistar. ibid. nu. 5.

Officium

Officium lectoris. ibidem. n.5.
 Officium Subdiaconi. ibidem. n.6.
 Officium diaconi. ibidem. n.7.
 Officium presbyteri, & episcopi. ibid. n.9.
 Officium primicerij. distin. 25. cap. 1. num. 14.
 pag. 185.
 Officium Thesaurij. ibidem. n.15. p. 186.
 Seniores iunioribus præferendi sunt in elec-
 tione ad officia. dist. 85. c. 1. n. 5. p. 623.
 Vnum solum officium vix digne quis potest
 implere. dist. 89. cap. 1. n. 6. p. 777.
 Prohibentur episcopi ecclesiastica officia pro-
 pinquis, vel favore sibi coniunctis commit-
 tere. distin. 89. cap. 7. num. 1. p. 781.

Olim.

Dictio, Olim, quid significet. distinctione 54.
 cap. 16. num. 2. pag. 484.

Omnimodo.

Dictio, Omnimodo, quid importet. distinct. 37. cap. 8. num. 2. pag. 284.

Omnino.

Dictio, Omnino, quid significet. distin. 50. c.
 9. n. 2. p. 385.

Omnis.

Qui dicit, Omnia, nihil excludit. dist. 19. cap.
 1. n. 3. pag. 132.
 Quod à multis sit, dicitur fieri ab omnibus.
 dist. 76. c. 12. n. 2. p. 631.
 Dictio, In omnibus, quid importet. distinctione
 81. cap. 27. num. 2. pag. 680.

Opinio.

Opinio cedit veritati. distinct. 8. cap. 8. num. 1.
 pag. 46.

Errant illi, qui peregrinas citant opiniones.
 distinct. 11. cap. 3. num. 2. pag. 60.

Oportet.

Verbum, oportet, aliquando dicit necessitatē.
 dist. 23. c. 26. n. 3. p. 177. & dist. 64. cap. 7. nu. 1.
 pag. 579.

Opprimo.

Verbum, opprimo, quid significet. distinctione
 90. cap. 8. num. 2. pag. 792.

Optio.

In pénis non datur optio reo, sed iudici. dist.
 34. c. 7. n. 5. p. 263.

Opus.

An ecclesiastici teneantur in operibus pījs
 convertere omnia, quæ eis super sunt, deduc-
 tis necessarijs ad sustentationem status.
 dist. 42. n. 2. pag. 315.
 Non verbis, sed operibus credendum. distin.
 81. cap. 2. n. 1. p. 666.
 Fidei opera adiungenda ad salutem. distinct.
 56. cap. 8. num. 3. pag. 518.

Opusculum.

Opuscula Posthumiani, & Galli apocrypha.
 dist. 15. c. 3. n. 93. 94. p. 100.
 Vide liber.

Orarium.

Orarium quid sit. dist. 23. cap. 28. n. 3. pag. 178.

Oratio.

Debemus orare versus orientem. distinct. 11.
 cap. 5. n. 4. pag. 61.

Vtrum Beati in cælo ad Deum pro nobis orēt.
 dist. 22. c. 2. n. 5. p. 153.

Olim siebat oratio ad occidentem. dist. 11. cap.
 5. n. 5. p. 61.

Oratio est necessaria ad salutem. dist. 31. c. 7. n.
 4. pag. 227.

Quale sit eius præceptum. ibidem. p. 228.

Vtrum hoc præceptum impleatur per solam
 orationem mentalem. ibidem. n. 5.

Quale peccatum committatur in violatione
 huius præcepti. ibidem. n. 6.

Pro quo tempore obliget hoc præceptum. ibi-
 dem. n. 7.

Pro quibus sit orandum. dist. 31. cap. 7. num. 8.
 pag. 228.

An orationes factæ per malum sacerdotē, eo-
 dem modo profint, quo factæ per bonum.
 dist. 49. n. 1. 2. & 3. pag. 378.

Quæ nam requiratur alsiduitas in oratione, &
 reliquis operibus bonis. dist. 81. cap. 34. nu. 2.
 pag. 689.

Vtrum pro excōmunicatis, hereticis, & schis-
 maticis orare liceat. dist. 81. cap. 34. num. 10.
 pag. 688.

Vtrū liceat orare pro sanctis, Christo, & Deo.
 ibidem. n. 11. p. 689.

Vtrum liceat orare pro defunctis in purgato-
 rio, & apud Inferos. ibidem. n. 12.

An liceat pro eo orare, qui in peccato mortali
 decessit. dist. 88. cap. 14. n. 2. pag. 776.

Orator.

Oratores possunt allegari. in proæm. num. 25.
 pag. 5.

Oratorium.

Oratorium.

Quid sit oratorium distinct. 42. cap. 6. num. t.
- pag. 319. *ad quod si quis sit maior in ordine, & minor
in administratione.* distinctione 21. cap. 2.
n. 12. p. 147.

Quod in oratorijs non est tractandum de re-
bus profanis. ibidem. n. 2.

Differentia inter basilicam, & oratorium. dist.
42. c. 7. n. 1. p. 320.

Ad quem pertinet oblationes factae, in ora-
torio privato. dist. 42. c. 7. n. 2. p. 320. *ad quod si
quis sit maior in ordine, & minor in administra-
tione.* distinctione 21. cap. 2. n. 12. p. 147.

Ordinatio.

Ordinationes saeculares, an serventur quo ad
clericos. dist. 10. cap. 2. n. 2. pag. 53.

Ordo.

Ordo unde dictus, & quam diligenter servari
debeat. dist. 89. cap. 7. n. 1. p. 782.

Quis ordo detur in officijs, ac dignitatibus ta-
ecclesiasticis, quam saecularibus. ibidem. nu-
8. pag. 783.

Absque ordine inter partes no posset univer-
sum subsistere. ibidem. n. 9.

Ecclesia militans debet ordinari ad exemplar
caelestis. ibidem. n. 11. p. 784.

Sine ordine, & regimine, recta non potest co-
siderare administratio. ibidem. n. 13.

De omnibus ordinibus militaribus, qui hodie
in Ecclesia sunt, agitur. dist. 54. cap. 12. a n.
84 usque. 146. p. 463. & seqq.

Vide, Congregatio.

Ordo Sacer.

Indignus non debet ordinari. dist. 28. cap. 4. n.
33. pag. 201.

Furiosi, & amentes non debent ordinari. dist.
33. cap. 2. n. 11. p. 355.

Male ordinans quam paenam incurrit. dist. 36.
cap. 2. n. 4. pag. 279.

Ordinari non debet episcopus antequam co-
ram eo legantur saceræ regulæ, nec clerici
antequam moneantur per episcopum. dist.
38. cap. 7. n. 1. p. 294.

An crimen committens possit ordinari post
peractam paenitentiam. distinct. 49. num. 6.
usque. 9. p. 379.

Episcopus qui sciens ordinaverit solemniter
penitentem, qua pena puniatur. dist. 50. c.
68. n. 1. p. 416.

Ordinatus an tangat instrumentum ab epis-
copo porrectum. dist. 23. c. 15. n. 6. p. 169.

Ordo sacerdotalis est dignitas. dist. 4. c. 6. nu. 2.
pag. 32.

An fuerit ordo sacer tempore Apostolorum.
dist. 21. n. 2. p. 140.

Gradus, & nomina ecclesiasticorum ordinu.

distinctione 21. cap. 1. num. 3. pag. 144. *ad quod si quis sit maior in ordine, & minor in administra-
tione.* distinctione 21. cap. 2. n. 12. p. 147.

Episcopus cæcus an possit ordines ministra-
re. dist. 23. cap. 14. n. 2. p. 167.

Psalmista an sit ordo. dist. 23. cap. 20. num. 4.
pag. 172.

Psalmista, & quatuor minores ordines, an
sint sacramenta. dist. 23. cap. 20. n. 6. p. 172.

Vtrum foeminae sint capaces ordinantis ec-
clesiasticae. ibidem. n. 7.

Non licet existenti in minori ordine minis-
trare in aktiori. distinctione 23. cap. 28. n. 2.
pag. 178.

Appellatione sacrorum ordinum ad compre-
hendantur etiam minores. dist. 24. cap. 5. n.
4. pag. 183.

Ordines generales debent fieri in civitatibus.
ibidem. n. 5.

Descendentes Saracenorū, an debeant pro-
moveri. ibidem. n. 6. p. 183.

Patria ordinandorum est investiganda. ibidē.
num. 7.

Ordines minores an conferantur cū exami-
natione. dist. 24. c. 7. n. 6. p. 184.

Ordines an sint novem. dist. 25. cap. 1. num. 1.
pag. 185.

Ordines sacri qui dicantur. dist. 32. num. 1.
pag. 235.

Initiati sacris ordinibus irrite matrimonium
contrahunt. dist. 32. c. 1. n. 1. p. 236.

Episcopatus an sit ordo. ibidem. n. 2.

Rescipiens ordines ab excommunicato, an ma-
neat suspensus. distinctione 32. cap. 6. n. 14.
pag. 241.

Ad sacros ordines non promoventur, nisi vi-
ri probatae castitatis. distinct. 32. cap. 12. n. 1.
pag. 247.

Constituti in minoribus, an peccent, si matri-
monium contraxerunt. dist. 32. cap. 14. n. 2.
3. 4. & 5. p. 249.

Vxoratus promotus ad ordines, an possit in
illis ministrare. ibidem. n. 6.

Vxor illius, qui ad ordines est promotus, an
teneatur castitatem servare. ibidem. n. 7. &
8. pag. 250.

Dæmoniaci an possint ad minores ordines
promoveri. dist. 33. c. 4. n. 4. p. 157.

Qui virginem non duxerit uxorem, non de-
bet ad ordines promoveri. dist. 34. cap. 9. nu-
3. pag. 264.

An omnes ordines conferant gratiam. dist. 35.
40. c. 4. n. 3. pag. 302.

An sit necessarius baptismus ad hoc ut ordi-
natus possit ordinari. dist. 40. c. 8. n. 3. p. 306.

An si aliquis recipiat ordinem presbyteratus
non susceptis inferioribus, sit vere ordina-
tus. ibidem. n. 4. p. 307.

Qui

Qui sunt defectus corporis impedientes ordinum susceptionem. dist. 49. c. 1. n. 1. & 2. p. 380.
 Quis possit dispensare in hoc defectu. ibid. n. 3.
 Crimina quae impediunt ordinis executionem. dist. 50. c. 34. n. 1. p. 400.
 Rebaptizatus non potest ad ecclesiasticos ordines promoveri. dist. 50. c. 65. n. 2. p. 414.
 Quid sit ordinari ordine prepostero. dist. 52. c. 1. n. 2. p. 423.
Qui per saltum ordinatur, vere characterem recipit. ibidem. n. 3.
Quos status considerent Doctores in promoto per saltum, ad suspensionem. ibid. n. 5. p. 424.
 Verum promotus per saltum sit ipso iure suspensus. ibidem. n. 6.
 Promotus per saltum non est suspensus ab ordine rite suscepto. ibidem. n. 7.
 Probabilis est promotum per saltum esse suspensum ipso iure ab ordine, quem male suscepit. ibidem. n. 8. & 9.
 Promotus per saltum est impeditus ad superiores, & ad reliquos ordines suscipiendos. ibidem. num. 10.
Episcopus potest dispensare cum sic promoto, & in quo casu. ibidem. n. 11. 12. 13. p. 425.
Cum promoto per saltum potest episcopus dispensare, ut prætermisum ordinem suscipiat, & ut in ordine male suscepto ministret, & ad superiores ascendat quamvis delictum sit publicum, dummodo talis in male suscepto ordine, vel in prætermisso non ministeraverit ante dispensationem. dist. 52. cap. 1. n. 11. p. 425.
 Non potest episcopus dispensare, ubi talis fuit ad ministratio, ut irregularitatem induixerit. ibidem.
Quavis sic promotus per saltum ministret in ordine male suscepto, vel in derelicto, si crimen fuit occultum, ad hoc poterit episcopus cum co dispensare, ut prætermisum ordinem suscipiat, ministret in male suscepto, ascendat ad superiores. ibidem. n. 12.
 Episcopus potest dispensare cum ministrante publice, & scienter ante dispensationem in male suscepto ordine, ut prætermisum suscipiat, & in male suscepto ministret. ibidem. n. 13. pag. 425.
 Ordinatus per saltum est ipso iure suspensus ibidem. n. 15.
 Ordines prætermitti, quo tempore suscipendi. dist. 52. c. 1. n. 14. p. 425.
 Libertas servis dari potest sub conditione, ut ordinetur. dist. 54. cap. 4. n. 1. p. 432.
 Libertas prælita servo ad ordines intelligitur absolu: a. dist. 54. c. 5. n. 1. p. 433.
 Indirecta libertas sufficit ad ordines. ibidem. num. 3.
 Patroni possunt retinere obsequium compatibile cum officio clericali. ibid. n. 2.

Feudatarij non possunt ordinari. dist. 54. cap. 7. n. 4. pag. 434.
Episcopus servum à se ordinatū scienter, redit in duplo. dist. 54. c. 19. n. 1. p. 485.
 Ordinati in minoribus non debentur in duplo. ibidem. n. 2.
Nec quibus legata est, libertas post aliquod tempus, & deest modicum. ibid. n. 3.
Expectanda est iudicis sententia ad dupli solutionem. ibidem. n. 4.
 Episcopus debet inquirere de moribus, & vita ordinandi. dist. 55. c. 1. n. 5. p. 493.
 Illiteratus non debet ordinari. ibidem. n. 6.
 Nec bigamus. ibidem. n. 7. p. 494.
 Nec corpore viiatus. ibidem. n. 8.
 Nec servus. ibidem. n. 9.
 Nec cuius addictus. ibid. n. 10.
 Nec obligatus ad ratiocinia. ibid. n. 11.
 Nec publice penitens. ibid. n. 12.
Expectanda sunt interstitia ad ordinationem. ibidem. n. 13.
 Episcopus ordinans publice penitentem, & bigamum, per annum suspenditur à celebrazione missarum. dist. 55. c. 2. n. 1. p. 495.
 Descendentes ex Iudeis an possint ordinari. dist. 57. cap. 1. n. 7. p. 526.
 Ordinatus invitus non tenetur continere. dist. 60. c. 3. n. 2. p. 535.
 Ordinari potest laicus invitus, quando desunt clerici. ibidem. n. 3.
 Ordinantes, & ordinati debent esse ieuni. dist. 67. c. 1. n. 1. p. 585.
 Regulares non proficiunt titulo ad ordines. dist. 70. cap. 1. n. 1. p. 593.
 Enumerantur varijs titulis sufficietes ad ordinationem, ante Tridentinū. ibid. n. 2.
 De iure requiritur titulos ad primam tonsuram, & minores, non de consuetudine. ibidem. n. 3.
 Episcopo debet constare de titulo ordinandi. ibidem. n. 4.
 Ordinari potest quis ad titulum patrimonij sui, & tale patrimonium debet actualiter possideri. ibidem. n. 9. p. 595.
 Verum qui musices, vel capella annua, vel grāmatices lectionis stipendio vivunt, queat ordinari. dist. 70. c. 1. n. 13. p. 595.
 Pater tenetur facere patrimonium filio volunti ordinari. ibid. n. 14.
 Regulares hodie ordinantur ad titulum professionis. dist. 70. c. 1. n. 46. p. 602.
 Ordinatus sine titulo, an maneat ordinatus. dist. 70. cap. 2. n. 1. p. 603.
 Ordinatus sine titulo, an maneat suspensus. ibid. n. 4. usque 7.
 An saltē maneat suspensus ex bulla Xisli quinti. ibid. n. 8. p. 604.
 Explicatur caput. Cum Nullus de temporibus ordinat. in 6. dist. 71. n. 1. p. 608.

An episcopus possit ordinare alienum subditū
sub ratione habitione. distin. 71. cap. 1. num. 3.
ibid. pag. 612. *Etiam si in munere suo quisque*
An prima tonsura accipi possit ab episcopo
alieno, sine proprij licentia. ibidem. num. 1.
& 2. pag. 611.
Episcopus ordinans alienum subditum, qualis
pena puniatur. dist. 71. cap. 2. n. 1. p. 612.
Ordinati in sacris ab alieno episcopo, sine
proprij facultate, sunt suspensi. dist. 71. cap.
3. n. 2. pag. 612. *Etiam si in munere suo quisque*
Ordinatus ab alieno episcopo, sine proprij fa-
culty, non gaudet privilegio fori. ibidem.
n. 4 pag. 613. *Etiam si in munere suo quisque*
In impetracione beneficij oportet declarare
ordinatum esse ab alieno. ibid. n. 5.
Ordo est sacramentum voluntatis. dist. 74. cap.
2. n. 1. pag. 619. *Etiam si in munere suo quisque*
In casu necessitatis compelli possunt laici ad
suscipiendos ordines. ibidem. n. 2. *Etiam si in munere suo quisque*
Habens beneficiū potest cōpellī, ut intra an-
num ordinetur. ibidem. n. 6. *Etiam si in munere suo quisque*
Ordinati extra tempora an sint suspensi. dist.
75. cap. 3. n. 1. p. 624. *Etiam si in munere suo quisque*
Quo in loco debeant ordines celebrari. ibidē.
num. 2. *Etiam si in munere suo quisque*
Ordines quatuor temporibus quare conferā-
tur. dist. 75. c. 7. n. 2. pag. 626.
Prior ordinatus an praeferatur alijs. ibidem.
num. 3. *Etiam si in munere suo quisque*
Ordinationes presbyterorū quādō celebrādā.
dist. 76. c. 12. n. 1. p. 631. *Etiam si in munere suo quisque*
Infantes ante usum rationis ordinati in sacris,
vere ordinem recipiunt. dist. 77. c. 7. n. 19.
ibid. pag. 648. *Etiam si in munere suo quisque*
An tales teneātur ad votum castitatis, refertur
prima sententia. ibidem. n. 20. *Etiam si in munere suo quisque*
Refertur secunda sententia. ibidem. n. 21. *Etiam si in munere suo quisque*
Quid si tales infantes sint doli capaces. ibidē.
num. 22. *Etiam si in munere suo quisque*
Impubes post usum rationis ordinatus, an te-
neatur continere. ibidem. num. 23. 24. 25.
ibid. pag. 649. *Etiam si in munere suo quisque*
Quid dicendum in talibus de matrimonio, &
obligatione recitandi. ibidem. n. 26. *Etiam si in munere suo quisque*
Etas ad ad ordines sacros. ibid. n. 27. *Etiam si in munere suo quisque*
Olim ad episcopos petinebat de monachis
ordinandis inquirere. distin. 77. cap. 8. n. 1.
pag. 650. *Etiam si in munere suo quisque*
Quid sit dicendum attento concilio Tridenti-
no. ibid. n. 2. *Etiam si in munere suo quisque*
Quid attento Concilio 4. Bracharensi. ibidem.
n. 3. & 4. *Etiam si in munere suo quisque*
Religiosi an debeant examinari ab episcopis
ad sacros ordines suscipiendos. ibidem. n. 6.
ibid. 7. 8. 9. pag. 651. *Etiam si in munere suo quisque*
Presbyter olim non poterat ordinari ante tri-
gesimum annum completū. dist. 78. cap. 1. n.
1. pag. 653. *Etiam si in munere suo quisque*

Episcopus ordinans indignum peccat, sicut
ordinatus. dist. 78. c. 3. n. 1. p. 654. *Etiam si in munere suo quisque*
Ordinandi sunt potius pauci digni, quam mul-
ti inter quos sint aliqui indigni. ibidem.
num. 2. *Etiam si in munere suo quisque*

Presbyter olim non ordinabatur ante. 30. an-
nos. dist. 78. c. 4. n. 1. p. 654. *Etiam si in munere suo quisque*

Ordinatus ante legitimam etatem, quibus pa-
nis puniatur. ibidem. n. 2. p. 655. *Etiam si in munere suo quisque*

An condemnatus ad mortem fugiens a carce-
re promoveri possit ad factos ordines. dist.
81. c. 1. n. 2. p. 666. *Etiam si in munere suo quisque*

Ordinatus quin praecedat inquisitio, & examē,
quāvis dignus est deponendus, si sit igno-
tus. dist. 81. c. 4. n. 1. p. 668. *Etiam si in munere suo quisque*

Abbes iure olim communi, & nunc ex Tri-
dentino minores ordines conferunt. ibid. n.
5. pag. 832. *Etiam si in munere suo quisque*

De quibus id intelligatur abbatibus, & num
de licentia episcopi conferat eos subditis
episcoporum. ibid. 6. *Etiam si in munere suo quisque*

Vtrum simplex sacerdos ex delegatione papæ
presbyterium conferre possit. ibidem. num.
7. & 8. *Etiam si in munere suo quisque*

Probabile est posse simplicem sacerdotem ex
commissione subdiaconatum impetriri, &
diaconatum. ibidem. n. 9. p. 833. *Etiam si in munere suo quisque*

Episcopus non potest ordinare subditum al-
terius diaecesis absque litteris dimissorijs.
dist. 98. cap. 1. n. 1. p. 865. *Etiam si in munere suo quisque*

Authores qui agunt de penis impositis epis-
copis tales ordinantibus. ibid. n. 2. *Etiam si in munere suo quisque*

Investiganda est patria ordinandorū ad colli-
gendos eorum mores. distinctione 98. cap.
3. n. 1. p. 866. *Etiam si in munere suo quisque*

Vide, examen, Irregularis, etas, promotus, do-
mum. *Etiam si in munere suo quisque*

Originarius.

Originarij qui sunt. distinct. 54. cap. 11. num. 1.
pag. 437. *Etiam si in munere suo quisque*

Vtrum sit differentia inter servos, & origina-
rios. dist. 54. cap. 12. n. 148. pag. 482. *Etiam si in munere suo quisque*

Origeniani.

Origeniani ob quid sint in sexta generali sy-
nodo damnati. in proem. n. 29. *Etiam si in munere suo quisque*

Origo.

Quicumque retinet patris originem. distinct.
10. cap. 7. num. 4. pag. 56. *Etiam si in munere suo quisque*

Ornamentum.

Ornamenta altaris, & si benedicta, possunt tā-
gi ab omnibus. dist. 23. cap. 27. n. 2. p. 177. *Etiam si in munere suo quisque*

Orphanus.

Orphanus.

An cognoscat Iudee ecclesiasticus de causis orphanorum, cum sunt divites. dist. 87. c. 1. n. 4. & 5. p. 750.

Orpheus.

Nonnulla de Orpheo poetarunt. 37. c. 13. n. 2. pag. 287. ibid. 287.

Ostiarus.

Ostarius qualiter ordinetur. dist. 23. cap. 19. n. 1. p. 171. De ostiariis patres meminere. ibid. n. 2. Officium ostiarij quale sit. ibidem. n. 3.

Otium.

Otium aliud fugiendum, aliud laudabile, & amplectendum. dist. 88. c. 12. n. 5. pag. 775.

Ovum.

Habens potestatem comedendi ova in quadragesima, potest comedere lac, & butyrum. dist. 4. c. 6. n. 7. p. 32.

Vtrum possit simul cum ovis uti piscibus. ibidem.

Vtrum uti sanguine possit, cui ovorum usus conceditur. dist. 82. c. 5. n. 13. p. 702.

P.

Palamedes.

Palamedes primus fuit lator legum Bellicarum. dist. 1. cap. 3. num. 2. pag. 12.

Pallium.

Archiepiscopus à quo debeat accipere pallium. dist. 21. cap. 1. n. 5. p. 145.

Quid sit pallium. dist. 100. n. 1. p. 869.

Quibus proprium indumentum sit pallium. ibidem. n. 2.

Forma pallij describitur à Tertulliano. ibidem. n. 3.

Christiani pallio utebantur, & an à Iudeis, vel Græcis philophis illud acceperint. ibid. n. 4.

Desicit pallium esse peculiaris Christianorum nota, remansit tamen in monachis. ibidem. n. 5. p. 870.

Qui authores de pallio agunt. ibid. n. 6.

Quid sit pallium ecclesiasticum. ibid. n. 7.

Difserit pallium ecclesiasticum à birro, lacerno, sive palliolo. ibidem. n. 8.

Dicitur etiam pallium, phygium. ibidem. n. 9.

11. pag. 871.

Quis ecclesiasticum pallium instituit. ibidem. num. 12.

Succedit pallium loco rationalis, quo summus Sacerdos in Veteri lege utebatur. ibidem. num. 13.

Variae pallij significaciones traduntur. ibidem. num. 14.

Ponderatio Baronij super pallium. ibid. n. 15.

Quorum insignis sit pallium. dist. 100. cap. 1. n. 1. pag. 872.

An pallium sit insignis episcoporum. ibidem. num. 2.

Intra tres menses debent Archiepiscopi pallium petere. ibidem. n. 3.

Non datur pallium nisi instantissime petenti, & quæ forma illud petendi sit. dist. 100. cap. 2. 6. t. p. 872.

Traditur forma tradendi pallium. ibidem. n. 2. 5. pag. 873.

Ordo quo illud traditur. ibidem. n. 3.

A solo summo pontifice pallium petitur. ibidem. num. 4.

Quid sit accipere pallium de corpore Beati Petri. dist. 100. cap. 3. n. 1. pag. 873.

Quis affect pallium ad prælatum electum. ibidem. num. 2.

De materia pallij, quis illud conficit. dist. 100. cap. 4. n. 1. p. 874.

Qua parte corporis super induitur. ibid. n. 2.

Non potest pallium accipi ab alio iureamento præstico à prælato. dist. 100. cap. 5. n. 1. pag. 874.

In quibus locis Archiepiscopus utatur pallio. dist. 100. cap. 6. n. 1. p. 874.

Papa ubi que pallio uti potest. ibid. n. 2.

An in pallio Archiepiscopi continetur plenie tuto pontificalis officij. dist. 100. cap. 7. n. 1. pag. 874.

Vtrum Archiepiscopus exercens ea, quæ proveniunt ex pallio, absque illo, valida sint. ibidem. n. 2. pag. 875.

Non potest Archiepiscopus extra ecclesiam pallio uti. dist. 100. c. 8. n. 1. pag. 875.

Archiepiscopus cum suo pallio debet sepeliri. dist. 100. c. 10. n. 1. pag. 875.

Vtrum Archiepiscopus secundo rediens ad eudem Archiepiscopatum, novo pallio egeat, ibidem. n. 2. & 3. p. 876.

Vtrum Archiepiscopus, qui renuntiavit, si iterum eligatur, egeat novo pallio. ibidem. n. 4. pag. 877.

Quid si pallium igne consumatur, vel fuerit consumatum. ibidem. n. 5.

Quæ obligatio proveniat ex pallio. dist. 100. c. 10. n. 1. pag. 875.

Pallij usus est privilegium personæ inherens. ibidem. n. 2.

Causa propter quas parochius non tenetur re-side-re. dist. 74. c. 6. n. 1. p. 621.

Ille qui est alligatus curæ alterius ecclesie pa-rochialis, potest ad aliam eligi. dist. 61. c. 10. n. 8. pag. 544.

Clericus alienæ diœcesis non est eligibilis, si idoneus detur in propria. ibidem. n. 9.

Partus.

Partus Virginis fuit purissimus. dist. 5. c. 1. n. 2. pag. 34.

Par.

Par in parem an, & quomodo habeant impe-rium. dist. 65. c. 9. num. 2. pag. 583.

Pars.

Appellatione partis comprehenditur Pars di-midia. dist. 28. cap. 4. n. 5. p. 202.

Consuetudo, vel statutum, ut maiori parte no-stetur, non valet. distinctione 79. c. 10. n. 2. pag. 660.

Maior pars non potest innovare in præiudi-cium aliorum. ibidem. n. 3.

Maior pars, imo tota pars non potest statueré aliquid contra ius. ibidem. n. 4.

Pascha.

Asiani episcopi Iudaico ritu pascha celebra-bant. dist. 15. cap. 1. n. 10. pag. 77.

Pastor.

Qui per se ducit oves ad pascua, vere dicitur pastor. dist. 83. c. 6. num. 2. pag. 710.

Pater.

Peccat pater, qui negligit filios aere. dist. 30. c. 14. n. 1. p. 220.

An pater possit petere eleemosynā iure actio-nis. dist. 50. c. 28. n. 3. pag. 394.

Pater, & filius, & quando teneatur una, & eadem persona. distinctione 63. cap. 33. n. 3. pag. 572.

Peccat graviter filius, qui patri graviter egen-ti non succurrat. distinctione 86. cap. 14. n. 3. pag. 735.

An subveniendum sit patri hæretico. ibidem. num. 5.

Vide, parentes.

Patria.

Patria an nobiliter. distinct. 40. cap. 3. num. 4. pag. 392.

Propter patriam præsumitor quis bonus, vel malus. dist. 24. c. 5. n. 11. pag. 183.

Patria ordinandorum est investiganda. ibidem. num. 7.

Patriarcha.

Plura de patriarchis traduntur. dist. 22. cap. 6. n. 1. pag. 154.

Papa removet patriarcham. dist. 22. cap. 7. n. 2. pag. 155.

Patriarchæ Constantinopolitani contenderunt cum papa de primatu sedis. dist. 65. cap. 6. n. 4. pag. 582.

Patriarchæ, & Primates, an sit idem. dist. 80. cap. 1. n. 3. pag. 662.

Patriarcha est nomen græcum significans prin-cipem patrum, & an differat à Primate, dist. 99. cap. 1. n. 4. pag. 867.

Quatuor patriarchæ præcipui numeratur. dist. 22. cap. 7. n. 3. pag. 155.

Patriarchæ tenentur venire ad Concilium. dist. 16. cap. 6. num. 1. pag. 108.

Patrimonium.

Ordinari potest quis ad titulum patrimonij sui, & tale patrimonium debet actualiter possideri. dist. 70. c. 1. n. 10. p. 595.

Patrimonium debet consistere in rebus immo-bilibus, & fructiferis. ibidem. n. 11.

Quale dicatur patrimonium sufficiens. ibidem. num. 12.

Pater tenetur facere patrimonium filio volenti ordinatione. ibidem. n. 14.

Donatio patrimonij facta filio est irrevocabili-s. ibidem. n. 15. p. 596.

Patrimonium excedens vires legitime, & ter-tiae donantis deducendum est, quo ad ex-cessum ad collationem. ibidem. n. 16.

Vtrum satisfaciat Tridenti per retentionem patrimonij sine usufructu. ibidem. num. 17. pag. 596.

Patrimonium alienari non potest post ordina-tionem. ibidem. n. 18.

Vtrum alienatio patrimonij sine requisitis in Tridentino sit valida. ibid. 19.

Redonatio patrimonij facti sub ea conditione si fiat ante ordinationem, valer, postea vero minime. ibidem. n. 20. p. 597.

Pactum inter donantem patrimonium, & do-na-tarium de redonatione potest obteneri alia sustentationem, validum est. ibid. n. 21.

Patrimonium fictum debet domino restitu-i, & usus fructus illius. ibid. n. 22.

Quis pater sit deprehensis in fraude patrimo-nij. ibidem. n. 23.

Vtrum qui monachos, & capelle annuit, vel grā-matices electionis libenter videtur que an ordinari. dist. 70. c. 1. n. 13. p. 595.

Pacta inter donatorem sicut patrimonium; &
donatarum, non sunt simoniaca. *Ibidem.*

Vtrum de licentia episcopi alienare possit pa-
trimonium ordinatus, quin habeat unde
vivat. *Ibidem. n. 25.*

Vtrum sit necessaria licentia episcopi, si clericus
habeat unde vivat. *Ibidem. n. 36.*

Patronus.

Patronus laicus non legatur, quando exprimi-
tur ecclesiasticus. *Distinct. 25. cap. 4. num. 8.*

Patroni possunt retinere obsequium, compa-
tibile cum officio clericali. *Distinct. 54. cap. 5. n.*

Patroni debent presentare illos, qui majoribus
juvantur meritis. *Distinctio 63. cap. 36. n.*

3. pag. 575.
Vide, Disponens.

Paulus.

Paulus quomodo fuit civis Romanus. *Distinct. 10.*

cap. 7. n. 3. p. 55.

Congregatio D. Pauli primi Eremitæ, quam ap-
pellamus montis Ossa. *Distinct. 54. c. 12. n. 40. p.*

453.

Pauper.

Apagem, & convivia, quæ pauperibus exhi-
bentur, dilectio, & charitas appellatur. *Distinct.*

42. c. 3. n. 1. p. 317.

Migis delinquit, qui auferit, quam qui non dat
pauperi. *Distinct. 47. c. 8. n. 9. p. 374.*

Vtrum sit peccatum delictiosa pauperibus lar-
giri. *Distinct. 25. c. 3. n. 4. p. 188.*

Quæ differentia sit inter pauperem, egenum,
& inopem. *Distinct. 87. c. 4. n. 2. pag. 754.*

Plura sunt commoda, & privilegia pauperat-
tis. *Ibidem. n. 3.*

In eligendis pauperibus discriminandum.
Distinct. 82. n. 1. p. 690.

An dicatur pauper, qui divites parētes habet.
Ibidem. n. 2.

An is relictum pauperibus legatum accipere
possit. *Ibidem. n. 3.*

An episcopus debeat providere non potenti-
bus laborare. *Distinct. 82. c. 1. n. 1. p. 691.*

An licet erogare Eleemosynam amplecten-
tibus mendicitatem. *Ibidem. n. 2.*

An licite prohibeantur pauperes, ne extra pa-
triam peregrinentur. *Ibidem. n. 3.*

Vtrum sit in præcepto retinere bona, ut pau-
peribus distribuantur. *Distinct. 86. cap. 15. n. 2.*

Vtrum qui privatam vivunt vitam, pauperiem
servare debeant, aut teneantur. *Ibidem. nu-*

mer. 3.

An opitulari licet eis, qui vitio suo paupera-
te laborant. *Distinct. 86. cap. 17. n. 4. p. 739.*

Vide, Eleemosyna.

Paupertas.

Vtrum paupertas sit necessaria ad salutem æter-
nam. *Distinct. 86. cap. 15. n. 1. p. 735.*

Vtrum paupertatis votum fuerit in lege veter-
i. *Ibidem. n. 5. p. 736.*

Vide, Pauper.

Pax.

Sacerdotes debent monere reduci ad pacem
cos, qui in odio diurno persistunt. *Distinct. 90.*

cap. 9. n. 1. p. 292.

Vtrum iudex possit partes litigantes ad con-
cordiam cogere. *Ibidem. n. 2. p. 793.*

Princeps potest subditos suos ad pacem co-
gere. *Ibidem. n. 11. p. 794.*

Summus Pontifex potest duos principes dis-
cordantes ad pacem compellere. *Ibidem.*

num. 12.

Magistratus cuius officio incumbit bonū pu-
licum, & pacificus reipublicæ status, potest
subditos ad pacem cogere. *Ibidem. n. 13.*

Vide, Discordia, & Index.

Peccare.

Vir quando peccet cognoscendo uxore. *Distinct.*

25. c. 3. n. 20. p. 189.

Qui invitus peccat, mitius punitur. *Distinct. 50. cap.*

32. n. 2. p. 397.

Peccans ex contemptu, peccat in spiritum sa-
cram. *Distinct. 25. c. 4. n. 9. p. 190.*

Quando ex contemptu quis peccet. *Distinct. 81. c.*

5. n. 2. p. 668.

Quando peccans ex contemptu debeat depo-
ni. *Ibidem. n. 3. p. 669.*

Propter suspicionem magis damnatur occulte
peccātus, quam palam. *Distinct. 81. c. 20. n. 2. p. 676.*

Peccator.

Peccator an possit ob devotionem abstinere
ab ingressu ecclesiarum. *Distinct. 5. c. 2. n. 3. p. 35.*

Peccator potest revelari iudici. *Distinct. 13. cap. 2. n.*

6. pag. 73.

Peccatores non oījan debeat excludi à com-
muniōne hominum. *Distinct. 45. c. 16. n. 1. p. 356.*

Ex uno peccatore polluantur alij. *Distinct. 45. c. 7.*

n. 5. pag. 357.

Vide, Peccare, & Peccatum.

Peccatum.

Peccata quæ cogitatione, delectatione, & con-
sensu perpetrantur. *Distinct. 6. c. 2. n. 1. & 2. p. 38.*

Quando

Quando sit peccatum nocturnis imaginibus illudi. dist. 6. cap. 3. n. 1. p. 39.

An quis possit committere peccatum veniale, ne alius incidat in mortale. dist. 14. cap. 1. n. 4. p. 74.

Nullum est peccatum adeo grave, nec tanta multitudo peccatorum, quæ non possint per veram penitentiam deleri in hac vita. dist. 25. c. 4. n. 10. p. 190.

Quod nam sit peccatum in spiritum sanctum. ibidem.

Iusti in levia peccata cadunt. dist. 25. cap. 3. n. 2. pag. 187.

Ignoranter agenti parcitur. ibidem. n. 3.

Veniale peccatum an possit esse mortale. ibidem. n. 4.

Peccatum veniale triplex, quomodo deleatur, & an pena perpetua post hanc vitam plectatur. dist. 25. c. 3. n. 5. p. 187.

Peccata venialia numerat Gratianus. ibidem. n. 11. pag. 188.

Crimina capitalia numerat Gratianus. dist. 25. cap. 3. n. 6. p. 187.

Affiditas in criminibus magis punitur. ibid. n. 17. pag. 188.

Peccata quæ post vitam purgantur. dist. 25. c. 4. n. 2. p. 189.

An gravius reputetur peccatum, & delictum commissum ab eo, qui est constitutus in dignitate. dist. 40. cap. 5. n. 1. pag. 302.

An omne peccatum mortale deiicit iam promotum. dist. 47. c. 1. n. 314. & 5. p. 368.

Gravius nocet sacerdotis, quam laici peccatum. dist. 83. c. 2. n. 1. p. 705.

Polluitur, qui peccatum sinit. dist. 83. c. 4. n. 1. pag. 708.

Quid peccet iudex, aut prælatus ratione munieris. dist. 86. c. 1. n. 1. p. 725.

Aliorum peccata referuntur in dissimulantes præfides. ibidem. n. 2.

Peccata sacerdotum quantum fieri possit, debent occultari. distinctione 96. c. 8. num. 1. pag. 847.

Vide, Peccare, Peccatum, Promotus.

Pecunia.

Consuetudo pecunias spargendi est damnata. dist. 12. c. 9. n. 2. p. 69.

Amor inordinatus pecuniae qualis. dist. 23. cap. 3. n. 2. p. 159.

Pecuniae nomen varie accipitur. dist. 88. c. 11. n. 8. pag. 773.

Usus pecuniae duplex. ibidem. n. 9.

An liceat locare pecuniam, pro locatione aliquod interesse recipiendo. ibidem. n. 10.

Palagius.

Pelagius Pohus ex primus quis fuerit. dist. 25.

cap. 13. n. 1. p. 207. un. q. q. 20. lib. 2000.

Pelagius Pontifex secundus quis fuerit. dist. 17. cap. 5. num. 1. pag. 121.

Pellex.

Pellex apud antiquos quæ sit. dist. 33. c. 6. nu. 4. pag. 258.

Penitus.

Dictio, Penitus, quid significet. dist. 71. c. 7. n. 2. pag. 615.

Pentecostes.

Pentecoste unde dicatur. dist. 76. c. 8. n. 3. p. 630.

Per.

Dictio, Per, quid significet. dist. 35. cap. 8. n. 3. pag. 276.

Percusor.

Quod etiam datur percusor spiritualis, quem admodum corporalis. distinctione 45. cap. ult. n. 1. p. 358.

Percutiens clericum degradatum, an maneat excōmunicatus. dist. 50. cap. 10. n. 4. p. 386.

Peregrinatio.

Peregrinationes sunt licetæ, & religiosæ. dist. 44. c. 4. n. 3. p. 332.

Vide, Peregrinus.

Peregrinus.

Peregrinis ratione peregrinationis multa conceduntur. distinctione 44. c. 4. num. 1. & 2. pag. 332.

Peregrini an obligentur legibus loci, in quo versantur. dist. 11. c. 7. n. 2. p. 62.

Peregrini ligantur statuis loci. dist. 8. cap. 2. n. 2. pag. 42.

Si condunt testamentum, debent servare formam loci. ibidem. n. 3.

Peregrini sunt sub tutela, & cura episcopi. dist. 88. c. 7. n. 2. p. 769.

Peregrini non debent facile admitti ad sacra menta ministranda. dist. 74. c. 9. n. 1. p. 615.

Perfectus.

Existimans se perfectum, non sequitur quod sit perfectus. dist. 30. cap. 9. n. 2. p. 218.

Peritus.

Peritia requiritur in factotibus. dist. 39. nu. 1. pag. 299.

Blures penitentiæ debent ad hibericam sufficiat
unes. dist. 65. cap. 9. num. 1. pag. 5834. q. 6.
Pecunia postea non sibi tunc tunc potest
Periurium.

Periurium an sit maius peccatum homicidio,
dist. 13. cap. 1. n. 4. pag. 72.

Vide **miserere**, sup. corporis huius
pag. 826.

Permissio.

Permissione unius contrarij, an aliud censeatur
prohibitum. dist. 1. n. 11. p. 9. q. 10. pag. 826.

Vitium quod non tollitur sine periculo, debet
permitti. dist. 4. cap. 6. n. 5. p. 32.

Quod superios permittit, non approbat. ibid.
n. 12. pag. 33.

Multa permittuntur ad alia evitanda. dist. 10.
cap. 1. n. 7. p. 25.

Multa permittuntur, quæ vicio carent. dist. 13.
cap. 2. n. 5. p. 73.

Permissum aliquid, si non fiat, non constituit
transgressor. dist. 76. c. 10. n. 2. p. 630.

Permissio peccati aliquando licet, & ibi de eo,
qui clericum non defendit. distinctione
83. cap. 3. num. 4. pag. 708.

Persona.

An apud Deum detur acceptio personarum.
dist. 40. c. 4. n. 1. p. 302.

An in spiritualibus detur acceptio personarum.
dist. 61. cap. 16. n. 2. p. 546.

Industria personæ quando censeatur electa.
dist. 61. cap. 17. num. 1. pag. 547.

Petrus.

Divus Petrus divi Iacobi discipulus, & Hispaniarum Primas, quo tempore Bracharensibus Christi fidem prædicaverit. dist. 1. c. 1.
n. 5. pag. 10.

D. Petrus an digne reprehensus fuerit a Divo
Paulo de simulatione, quam fecit. dist. 8. c.
6. n. 3. pag. 44.

An peccaverit in illa simulatione falso veri
natur. ibid. n. 4.

Petrus accepit primatum à Christo. dist. 21. c.
12. n. 4. p. 146.

In pontestate Apostolorum præfuit. ibidem. num. 6.
pag. 147.

Petrus à quo fuit electus. ibidem. n. 7.

Petrus episcopus Ravenæ noscitur. distinctione
96. cap. 1. num. 27. pag. 842.

Philacteria.

Philacteria quid essent. distinct. 15. cap. 3. n. 111.
pag. 103.

audinigemtis Philosophus. q. 10. pag. 826.

Philosophi sunt legendi ad paganosum. mani
potatem, revincendam in prædicti. n. 23. p. 5.

Philosopherum omnium consensio certam
fidem facit philosophici dogmatis. ibid. n. 1.

Photius. q. 10. pag. 826.

Photius hostis Pontifici. dist. 20. n. 2. p. 140.

Phrygium. q. 10. pag. 826.

Phrygium est indumentum regium auro in
textum, & unde dirijetur. distinctione
cap. 14. num. 3. pag. 862.

Pietas. q. 10. pag. 826.

Pietas idem est quod sanctimonia. distinctione
10. cap. 2. num. 4. pag. 53. 826.

Pigmannus. q. 10. pag. 826.

Pigmæi sunt irregulares. dist. 55. n. 5. p. 493.

Piscatio. q. 10. pag. 826.

Quare piscatio non venatio, liceat clericis. dist.
86. cap. 11. num. 1. pag. 732.

Pius. q. 10. pag. 826.

Pius pontifex quis fuerit. distinct. 33. cap. 3. n.
1. pag. 256.

Plebescita. q. 10. pag. 826.

Plebescita dicebantur ea leges, quæ nō popu-
lus universus, sed plebs tantum constituif-
set. dist. 2. c. 2. n. 2. p. 20.

Quod discrimin fuerit inter leges, & plebes-
cita. ibidem.

Plebescita quando ortum habuerunt. ibidem.
num. 2.

Plebs. q. 10. pag. 826.

Plebs non debet iam electioni interesse. dist.
63. c. 26. n. 1. p. 569.

Plebs est collectio ignobilium, & quæ perso-
nae sub plebe continantur. ibidem. num. 2.
pag. 569.

An hodie plebs possit condere statua. distin.
2. c. 2. n. 3. p. 21.

Quot homines plebem faciant. ibidem.

Quid à plebe populus differat. ibidem. num. 1.
pag. 20. c. 10. n. 10. pag. 103.

Vide **populus**.

Plenarium. q. 10. pag. 826.

Plenarium.

Plenarium dicitur, quod adiectione non indi-
ger. dist. 96. cap. 1. n. 8. pag. 839.

Plerunque. Sunt
dictio, Plerunque, quid significet, distinctio.
dist. 81. cap. 9. num. 3. pag. 670.

Pena.

Penal capitalis an sit pena mortis. dist. 3. cap. 4.
n. 5. pag. 264.

Non debet quis duplaci pena puniri. dist. 5. c.
2. n. 4. p. 35.

Pena quando imponitur ipso iure. dist. 23. cap.
23. n. 5. p. 175.

Iudex potest minuere penam. dist. 27. c. 3. n. 3.
pag. 196.

In primitiva ecclesia certis criminibus certa
pena prescribebatur. distinct. 50. c. 41. num.
1. pag. 404.

Nobiles in penis corporalibus mitius puniu-
tur. dist. 41. c. 3. n. 5. p. 311.

Quod pena possint commutari. dist. 41. c. 3. n.
6. pag. 312.

Numerantur septem cause ad commutandas
penas. ibidem.

In penis non datur optio reo, sed iudici. dist.
34. c. 7. n. 5. p. 263.

Pena minui debet, quando multudo delinquit.
dist. 44. cap. 1. n. 5. p. 330.

Limitatur, nisi multitudo defenderet delictum.
ibidem.

Item nisi delictum esset maximum. ibidem.

Item nisi esset multitudo religiosorum. ibidem.
Nisi esset delictum non commissum, sed com-
mittendum. ibidem.

Nisi cessaret scandalum. ibidem.

Nisi loquatur in pena aeterna. ibidem.

Nisi in multitudine esset aliqui principialio-
res, tunc enim in his casibus, illis non par-
citur. ibidem.

Pena statim debet executioni mandari, & qua-
do possit differri. distinct. 65. cap. 4. num. 3.
pag. 581.

Pena cap. episcopus, incurritur ipso facto.
dist. 74. cap. 1. n. 6. p. 619.

De crimen, & pena eorum, qui limites elev-
lunt. dist. 86. c. 24. n. 5. p. 746.

Nonnumquam propter senectutem pena mi-
tigatur. ibidem. n. 6.

Vtrum per simplicitatem, & rusticitatem ex-
cusetur aliquis a culpa, & a pena. ibidem.
num. 7.

Propter scandalum minuitur, aut remittitur
omnino pena delinquenti. dist. 92. cap. 4. n.
8. pag. 804.

Vide, Punire.

Penitens.

Penitens perfecta penitentia dicitur dispensa-
tus. dist. 50. cap. 12. n. 2. p. 387.

Deus quare dicatur plus gaudere de peni-
tente, quam de innocentie. distinct. 30. c. 16.
n. 1. pag. 388.

Penitens potest ad maiora promoveri. distin.
50. c. 17. n. 1. p. 389.

Publice penitentes ab ordinibus excluduntur.
dist. 50. c. 60. n. 1. p. 412.

Vtrum penitens delicti debeat puniri. distin.
86. cap. 2. n. 3. pag. 726.

Vide penitentia.

Penitentia.

Vtrum detur peccatum adeo grave, quod per
penitentiam in hac vita remitti nequeat. dist.
25. c. 4. n. 100. p. 190.

Penitentia sacramentum quid requirat. dist.
23. c. 2. n. 12. p. 158.

An penitentia momentanea sufficiat pro pec-
catis multorum annorum. dist. 47. cap. 3. n.
2. pag. 370.

Episcopus an possit mutare penitentiam a
papa impositam. distinct. 50. cap. 10. num. 1.
pag. 385.

Lapsi post ordinem, habita condigna penite-
tia, sunt restituendi. dist. 50. cap. 13. num. 1.
pag. 387.

Solemnis penitentia non debet iterari, & an
possit imponi mulieribus, aut clericis. dist.
50. c. 62. n. 1. p. 413.

Penitentia solemnis potest mulieribus impo-
ni. dist. 50. c. 63. n. 3. p. 414.

Quae servanda sint in solemnis penitentia. dist.
50. c. 64. n. 1. p. 414.

Aliquando certus habitus assignatur. ibidem.
num. 2.

Solemnis penitentia non imponitur clericus.
dist. 50. c. 65. n. 1. p. 414.

Qui solemnem egerit penitentiam, irregula-
ris est. dist. 50. cap. 66. n. 1. p. 415.

Verba, semper annos peniteat, quomodo
intelligantur. distinctione 50. cap. 41. num. 3.
pag. 404.

Penitentia delet peccata. dist. 56. cap. 4. num. 1.
pag. 512.

Penitentiae non imponenda regula. dist. 82. c.
5. n. 8. p. 701.

Penitentiae imponenda regula. ibid. n. 9.

Vtrum privatio communionis possit inferri
in penam satisfactoriam. ibidem. n. 10.

Vtrum confessarius teneat semper peniten-
tias imponere, & penitens acceptare. ibidem.
n. 11. pag. 702.

Vide, Penitens.

Poeta.

Poeta.

Poetæ possunt allegari, in proximi, numeri, pag. 5.

Poetarum figura incitare mentes ad vitia, dist. 37. cap. 15. num. 1. pag. 288.

Pollutio.

Pollutio nocturna, quæ accidit ex superfluitate, vel infirmitate, non est timenda, nec impedit susceptionem Eucharistie. distin. 6. c. 1. n. 2. pag. 37.

Potest esse peccatum veniale. ibidem. n. 3.

Aliquando est peccatum mortale. ibid. n. 4.

An propter illam debeat sacerdos à missa abstinere. ibid. n. 5. & 6.

An pollutio possit desiderari in somno. dist. 6. cap. 1. num. 8. pag. 38.

Pontifex.

Pontifex appellatur episcopus Romæ. dist. 4. cap. 4. n. 2. pag. 30.

Pontifex non subiicitur sententiæ Concilij. dist. 21. c. 7. n. 5. p. 150.

Summus pontifex an habeat potestatem secularis. dist. 23. c. 1. n. 4. p. 152.

Pontifex potest detrahere uni ecclesiæ, & dare alteri. dist. 22. c. 1. n. 7. p. 152.

Pontifex an possit successorem eligere. distin. 23. c. 1. n. 2. p. 155.

An possit summus pontifex ab alio iudicari. dist. 40. c. 6. n. 1. p. 303.

Quis sit iudex competens casu, quo possit iudicari. ibidem. n. 2. p. 304.

An casu, quo possit iudicari, sufficiat quod crimen sit manifestum, an necessarium sit, quod sit notorium. dist. 40. c. 6. n. 3. p. 304.

An possit summus pontifex deponere reges, & imperatores, & an sit universalis iudex. dist. 40. cap. 6. n. 4. pag. 304.

Pontifex an possit errare in definiendis rebus fidei. dist. 40. cap. 6. n. 6. 7. 8. 9. p. 304.

Summus pontifex definiens ea, quæ ad fidem pertinent, nullo modo errare potest. ibidem. num. 6.

Pontifex assertive de moribus definiendo, nec in rebus necessarijs ad salutem, errare, aut deficere potest. ibidem. n. 7.

Pontifex sequendo historias, & hominum testimonia in iudicijs ferendis litigiosis, & in notitia facti, & gestorum humanorum, & in alijs fatis, & dispositionibus, vel statutis non continentibus regulam fidei, vel morum omnibus fidelibus tenendam, iudicando, & definiendo, errare potest. ibidem. n. 8.

An si imponatur pontifici, quod sit hereticus, & ille negat, possit admitti probatio oppo-

nentis, & à quo iudicetur, dist. 40. cap. 6. n. 9.

10. pag. 305.

Pontifex habet supremam potestatem. dist. 50.

cap. 54. n. 2. pag. 409.

Summus pontifex potest diuersos principes dis-

cordantes ad pacem cogere. dist. 90. cap. 9.

n. 12. pag. 794.

Summus pontifex à nemine potest iudicari.

dist. 96. cap. 7. n. 2. pag. 846.

Vide, Papa, & Concilius.

Pontificalia.

Quæ veniant nomine pontificalium. distin. 92.

cap. 4. n. 6. p. 804.

Insignia pontificalia quæ sunt. ibidem. n. 7.

Populus.

An appellatione populi comprehendantur se-
natores. dist. 45. c. 17. n. 1. p. 356.

Variae voces populi non sunt audiendas. distin-
ctione 62. cap. 2. num. 1. pag. 550.

Possessio.

An episcopi possint hodie habere magnas
possessiones. dist. 41. c. 7. n. 3. & 4. pag. 313.

An liceat alicui rem quasi propriam posside-
re. dist. 47. c. 8. n. 5. p. 377.

Dicitur esse alicuius id, quod reputatur suum.
dist. 16. cap. 3. n. 4. p. 107.

Quæ sit possessio in corporalium. dist. 84. c. 5.
n. 5. p. 718.

Post.

Dictio, Post, quid denotet. distin. 24. c. 7. num. 4.
pag. 184.

Postea.

Dictio, Postea, quid significet. distinctione
81. cap. 4. num. 2. pag. 668.

Postulatio.

Postulare quid sit. distin. 61. cap. 10. num.
1. pag. 543.

Postulatio quod ius tribuat postulato. ibidem.
Differentia inter electionem, & postulationem.
ibidem. n. 5.

Potestas.

Potestas ecclesiastica unica est. dist. 20. num. 3.
pag. 139.

Id solum possumus, quod licite facere possu-
mus. dist. 87. c. 1. n. 2. pag. 750.

Omnis potestas tam spiritualis, quam corpo-
ralis à Deo emanavit, sed diversimode co-
municatur inferioribus. dist. 96. cap. 1. nu-
3. & 4. pag. 837.

Potestas

Potestas secularis longe distat ab ecclesiastica. dist. 96. cap. 6. n. 1. p. 844.

Potestas ecclesiastica, nec potest ligari, nec absoluī a seculari. distinctione 96. cap. 7. n. 1. pag. 846.

Duplex est potestas alia spiritualis, alia temporalis, quæ iuxta diversos fines specificantur. dist. 96. cap. 10. n. 2. pag. 848.

Pragmatica.

Pragmatica quid sit. dist. 101. c. 1. n. 2. p. 878.

Præceptum.

Præceptum humanum obligare potest cum periculo vitæ, sed regulariter leges humanæ hoc non intendunt. dist. 4. cap. 1. n. 10. p. 291.

Præcepta moralia veteris legis an expiraverint. dist. 6. c. 3. n. 3. p. 39.

Distinctio præceptorum veteris legis. ibidem. n. 4. pag. 40.

Præceptis Apostolicis non est resistendū. dist. 12. c. 2. n. 2. p. 65.

Trangrediens præcepta pontificis an dicatur hereticus. dist. 19. cap. 5. n. 5. p. 135.

Sine peccato exercetur, quod fit de præcepto. dist. 26. cap. 3. num. 5. pag. 194.

Preces.

An precibus importunis acquisita, sint obnoxia restitutioni. dist. 83. c. 1. n. 6. p. 705.

Præda.

Præda belli quomodo dividenda. dist. 1. c. 10. n. 2. pag. 18.

Res immobiles principi acquiruntur. ibidem. num. 3.

Principis portio est quinta pars. ibidem.

Præcipitans.

Præcipitans se ex muro, vel turri, quando peccet. dist. 13. cap. 2. num. 7. pag. 73.

Præcipue.

Quid importet dictio, Præcipue, seu præsertim. dist. 47. cap. 6. num. 1. pag. 372.

Prædicare.

Personæ quæ prædicare possunt. dist. 19. c. 8. n. 6. pag. 137.

Laicus an possit prædicare. dist. 23. cap. 29. n. 3. pag. 178.

Non debet prædicari in domibus privatis.

distinctione 30. cap. 11. n. 1. pag. 219. qd. nA.

Prælati, & prædicatores non debent cessare ab officio prædicandi propter persecutio-

nem. dist. 43. cap. 3. n. 2. pag. 325. qd. nC.

An existens in peccato possit licite prædicare.

dist. 50. c. 19. n. 1. p. 390. qd. nD.

Episcoporum est eligere divini verbi prædi-

catores. dist. 92. c. 3. n. 1. pag. 802. qd. nE.

Ipsi etiam episcopi debent ex officio prædicare in sua diœcesi, non vero in aliena, idemque de parochis sentierendum. ibidem. n. 2. pag. 803.

Cui ex proprio officio incumbat prædicare.

dist. 93. c. 23. n. 6. p. 815. qd. nF.

Vtrum presbyteri ex officio prædicent, dist.

95. cap. 6. num. 1. pag. 834. qd. nG.

Prædicator.

Prædicatores non debent tacere. dist. 43. cap. 5. num. 1. pag. 327.

Vide, Prædicare.

Prædestinatus.

An prædestinati in hac vita possint scire certe, absque speciali revelatione se esse scriptos in libro vitæ. dist. 30. cap. 8. n. 4. pag. 217.

Prædium.

Prædia rustica, & prædia urbana quæ sunt, & an molindinum, & navis inter illa numerantur. dist. 96. cap. 1. n. 19. pag. 841.

Præfatio.

Quid sit præfatio. distinctione 70. cap. 2. n. 25. pag. 607.

Præfatio Beatæ Virginis quando ceperit. ibidem. num. 26.

Prælatus.

Prælati habent libertatem reprehendendi. dist. 10. c. 6. n. 1. p. 54.

Prælatus non potest de subdito alterius cognoscere. dist. 19. c. 7. n. 3. p. 136.

Prælatus promovens indignum tenetur ad interest. dist. 23. cap. 4. num. 2. p. 161.

Prælati non debent inter epulas, & convivia affluere. dist. 35. cap. 4. n. 1. p. 274.

Prælatus non debet esse negligens in non observando delictis subditorum. dist. 43. c. 1. n. 1. pag. 322.

Prælati non debent se occupare convivijs. dist. 44. cap. 5. n. 1. p. 333.

Prælatus singulos iuvare debet. dist. 45. c. 16. n. 2. pag. 356.

Quæ requirantur in prælato. dist. 46. cap. 1. n. 1. pag. 360.

An qui

An qui noviter factus est monachus possit, seu
debeat statim eligi in prælatum. dist. 48. c. 2.
n. 2. & 3. p. 377.

Debent ecclesiæ prælati omnibus subvenire.
dist. 87. cap. 3. n. 2. p. 753.

Officium optimi prælati, ac principis, quale.
dist. 88. cap. 1. n. 7. p. 762.

Prælati cur Angelii appellantur. ibidem. nu. 8.
pag. 763.

Prælati non satisfaciunt suo numeri, quam si
de digniori ecclesiæ provideant. dist. 63. c.
36. n. 1. p. 574.

Quod procedit non solum per viam collatio-
nis, sed etiam per viam electionis. ibid. nu.
2. pag. 575.

An soli prælati teneantur corriger fraterne.
dist. 83. c. 2. n. 2. p. 705.

An liceat subditis arguere prælatos, & princi-
pes. ibidem. n. 3. p. 706.

Negligens prælatus quare dicatur impudicus
canis. ibidem. n. 4.

Quid peccet Index, aut prælatus ratione mu-
neris. dist. 86. c. 1. n. 1. p. 725.

Aliorum peccata referuntur in dissimulantes
præfides. ibid. n. 2.

Prælatum ultorem, & non tutorem sentiant
flagitosi. dist. 86. c. 1. n. 4. p. 725.

Non potest prælatus compositionem cum sub-
dito facere super delictum factum ecclesiæ,
neque iniuriam remittere. dist. 90. c. 1. n. 4.
pag. 786.

Subditi debent prælato suo debitam præstare
reverentiam. dist. 95. c. 7. n. 1. pag. 835.

Prelatura.

Prelatura plus moribus afficitur, quam ho-
noribus. dist. 13. c. 2. n. 3. p. 73.

Non debet quis appetere prælationem. distin.
40. cap. 12. num. 4. pag. 308.

Præpositura.

Præpositura an sit dignitas. dist. 60. c. 2. n. 2. pag.
535.

Præpositus.

Præpositus, & æconomus, an sit idem. distinct.
70. cap. 2. num. 24. pag. 607.

Presbyter.

Presbyter unde dicatur. distinct. 21. cap. 1. n. 9.
pap. 145.

Presbyteri quibus successerunt. dist. 21. c. 2. n.
9. pag. 147.

Presbyteri an possint consecrare episcopum.
dist. 23. c. 7. n. 5. p. 163.

Presbyteri qui dicantur. dist. 23. c. 8. n. 1. p. 164.

Ritus imponendi manus super presbyteros
antiquissimus. ibidem. n. 2. & 3. p. 53.

Materia, & forma consecrationis presbyteri.
ibidem. n. 3. n. 2. & 3. p. 53.

Presbyteri officium. ibid. n. 4.

Manus presbyteri consecrantur oleo, non chris-
tate. dist. 23. cap. 12. n. 6. pag. 167.

Presbyteri cum ordinantur, promittunt se ca-
ste vieturos. dist. dist. 28. c. 3. n. 2. p. 201.

Presbyter ducens uxorem, an deponatur. dist.
28. cap. 9. n. 2. pag. 205.

Debet abstinere ab officio presbyter nuptijs
detentus. dist. 28. c. 16. n. 2. p. 209.

An presbyteri possint matrimonio uti. distin.
31. c. 12. n. 2. p. 230.

Presbyter uxorem diligat, & fugiat. dist. 32. c.
18. n. 1. p. 252.

Presbyter quid significet. ibidem. n. 2.

Presbyter an sine ministro possit celebrare.
dilect. 38. c. 12. n. 3. p. 296.

Presbyteri non debent ordinari à non epis-
copis. dist. 68. c. 2. n. 1. p. 586.

Presbyter frequenter ad fæminæ tabernaculum
non accedat. dist. 81. c. 20. n. 1. p. 676.

Vtrum presbyteri recte dicatur seniores. dist.
84. c. 6. n. 1. p. 718.

Presbyteri curiales, præsente episcopo non pos-
sunt officia sua exercere. dist. 95. cap. 12. n. 2.
pag. 836.

Vide, Clericus, & sacerdos.

Presbyteræ.

Presbyteræ quæ dicantur. dist. 32. cap. 18. nu. 3.
pag. 252.

Presbyteræ aliquando seniores dicuntur, dis-
tinctione 32. cap. 19. num. 1. pag. 252.

Præsentare.

Princeps ex privilegio præsentat episcopos in
suo regno. dist. 63. c. 16. n. 1. p. 560.

Vbi de consuetudine requiritur consensus ali-
cuius domini, illo absente, sufficit consen-
sus vicarij. ibidem. n. 2.

Præsentari quis potest per literas, nisi præsen-
tia personæ requiratur. distinct. 65. cap. 2. nu.
1. pag. 580.

An credatur literis, sine administriculo testium.
ibidem. n. 2.

Presbyter incognitus non debet præsentari.
distinct. 71. cap. 8. num. 1. pag. 615.

Præsumptio.

Quomodo præsumatur inimicus ex non salu-
tatione. dist. 63. cap. 29. n. 2. pag. 570.

Contra præsumptionem iuris non admittan-
tur probationes. dist. 54. c. 13. n. 2. p. 483.

Recu-

Rerum.

Recusans venire ad iudicium, contrā illum
præsumetur. dist. 74. c. 8. n. 2. p. 622.
An unusquisq; in dubio præsumi debeat bonus
& sanctus. dist. 40. c. 1. n. 3. p. 301.

Vir honestus non præsumitur male facere.
distin. 32. cap. 11. num. 1. pag. 285.

Prater.

Quid importet dictio, præter. dist. 48. c. 1. nu. 5.
pag. 377.

Primas.

Archiepiscopi, qui primas tenent civitates,
primates vocantur. distinct. 99. c. 2. num. 1.
pag. 867.

Archiepiscopus an primati subjiciatur. distin.
17. n. 3. pag. 118.

Primas in Concilio debet præcedere Archiepiscopum, licet tempore ordinationis anti-
quorem. dist. 18. c. 1. n. 3. p. 125.

Quid sit Primas. distin. 99. cap. 1. n. 3. p. 867.

Promittitur tractatus de Prima. distinctione
99. cap. 1. num. 1. pag. 866.

Princeps.

Princeps an possit bona remittere, quæ subdi-
ti tempore acquisierunt. dist. 9. cap. 2. nu. 2.
pag. 48.

Sacerdotes principum sunt magistri, & nō de-
cet, quod familiares capellani sint. dist. 96
c. 9. n. 1. pag. 847.

Ad bonū principem spectat ecclesias restau-
rare, & alias denuo ædificare. dist. 96. c. 16.
n. 2. pag. 863.

Quomodo intelligatur, princeps sacerdotum:
dist. 99. c. 3. n. 1. p. 868.

Non vult supremus princeps iuri alterius de-
rogare. dist. 99. c. 4. n. 1. p. 868.

Princeps ex privilegio præsentat episcopos in
suo regno. dist. 63. c. 16. n. 1. p. 560.

Officium optimi principis. dist. 88. cap. 1. nu. 7.
pag. 762.

Principale.

Si principalis dispositio est nulla, nullum est
accessorium. dist. 34. cap. 20. n. 2. p. 270.

Principium.

Malis principijs est resistendum. dist. 8. cap. 3.
n. 2. pag. 43.

Priscum.

Priscum quid significet. distinct. 93. cap. 8. n. 2.
pag. 810.

Privatus.

Personæ privatae quæ dicantur. dist. 4. cap. 6. nu.
10. pag. 33.

Privatus homo duobis modis dicitur. distinct.
3. cap. 3. num. 6. pag. 26.

Privilegium.

Privilegij definitio. dist. 3. c. 3. n. 1. p. 25.

Aliud est reale, aliud personale, ibidem. n. 2.

Aliud perpetuum, aliud temporale. ibidem.

Quomodo privilegia amittantur, & an sint fa-

vorabilia. ibidem. n. 3.

Privilegium in privatum fertur, & quomodo

extendatur. dist. 3. cap. 3. n. 4. p. 25.

Privilegiū quomodo distinguatur a lege. dist.

4. cap. 2. n. 10. p. 29.

Privilegium a pluribus concessum validius.

dist. 11. cap. 9. n. 2. p. 63.

Privilegium, vel rescriptum faciens mentio-
nen de alio ei creditur: contrarium ei in

instrumento. dist. 19. cap. 1. n. 5. pag. 132.

Papa confirmans privilegia alicuius ecclæ-
siae, quavis alia privilegia aliter nova appa-
reant, valet privilegium. dist. 19. cap. 1. n. 6.
pag. 132.

Dispositio facta primo privilegio non detrac-
tit ei, non facta eius mentione. dist. 18. cap.
7. n. 4. pag. 127.

Privilegium debet ostendi, quando est contra
ius commune. distinctione 100. cap. 8. nu.
2. pag. 875.

An scriptura sit de substantia privilegij. ibid.
num. 3.

Privilegium vidaz prævalet alijs. dist. 87. c. 1.
n. 7. pag. 751.

Plura sunt privilegia paupertatis. dist. 87. c. 4.
num. 3. pag. 754.

Quando Reges possint privilegijs renuntiare,
cum præiudicio successorum. distin. 63. cap.
23. n. 5. pag. 555.

Ludovicus renuntiavit privilegio electionis.
dist. 63. c. 30. n. 1. p. 571.

Privilegium quando per abusum amittatur.
dist. 74. c. 7. n. 2. p. 621.

Qui privilegio abutitur, illo privari meretur.
dist. 82. c. 4. n. 3. p. 698.

An clericus in minoribus iniens matrimonium
perdat privilegium. ibidem. n. 4.

An amittat privilegium fori. ibid. n. 5. p. 699.

Privilegium societatis Iesu circa examen suo-
rum religiosorum ordinandorum. dist. 77.
cap. 7. n. 6. & seqq. 651.

Quoties dubitatur de significatione alicuius
verbi in lege, vel privilegio, ad eiusdem le-
gis, vel privilegij principium recurrendū
est. dist. 77. c. 7. n. 12. p. 652.

Cum de verbo inserto in privilegio dubitatur
considerari debet supplica oblata principi.
ibidem. n. 13.

PPP Appella-

**Appellatione civis comprehenditur ex privi-
legio factus.** dist. 10. cap. 7. n. 5. p. 56.

Prius.

Dic̄io, Prius, quid significet. dist. 38. c. 7. nu. 3.
pag. 294.

Pro.

Dic̄io, Pro, quid significet. dist. 63. c. 21. nu. 1.
pag. 562.

Probare.

Resecanda sunt quae authoritate non proban-
tur. dist. 12. c. 12. n. 1. p. 70.

Licet socius criminis non sit idoneus testis,
probat tamē simoniā. dist. 79. c. 2. n. 2. p. 656.

Socij criminis admittuntur ad probandā he-
resim, & crimen læsæ maiestatis. ibid. n. 3.

Socius criminis, & muneris non probant si-
moniam, nec confidentiam. ibidem. n. 4.

Procurator.

Quid nam intelligat̄ nomine, Procuratorū,
Actorum, &c. dist. 54. c. 3. n. 2. & 4. p. 432.

An procurator qui recipit usuras nomine al-
terius, teneatur illas restituere. dist. 46. c. 10.
n. 3. pag. 367.

Renovatio procuratoris non valet, nisi fuerit
intimata. dist. 63. cap. 33. nu. 2. pag. 572.

Prodigalitas.

Quid sit, & quod vitium prodigalitas. distin.
86. cap. 15. num. 4. pag. 736.

Proditor.

Proditor dicitur, qui unum habet in verbis,
aliud in corde. dist. 46. c. 3. n. 1. pag. 361.

Item qui socium in via percusit. ibidem.

Qui aliquem veneno occidit. ibidem.

Qui movet bellum sine diffidatione. ibid.

Qui offendit sedentem in mensa. ibidem.

Qui permittit transire gentem inimicam, &
non revelat. ibidem.

Qui offendit occulte convivantem secū. ibid.

Professio.

Professio castitatis antiquitus siebat. dist. 28. c.
3. n. 4. p. 201.

Professio monialis inducitur per impositionē
velaminis. dist. 27. cap. 6. num. 5. p. 198.

Prohibere.

An prohibito quod est minus, prohibetur

quod est maius. dist. 44. c. 3. n. 3. p. 332.
Concesso quod est maius, censetur concessum
quod est minus. ibid.

Proles.

A quo tempore proles censenda sit legitima,
naturalis, vel spuria. dist. 56. n. 5 p. 509.

Prima sententia tenet, inspicendum tempus
bono prolis accommodatus, sive sit con-

ceptio, sive nativitas. ibidem. 56. n. 5 p. 509.
Probabilis est ex conceptionis tempore sum-
mendū esse, prolem esse naturale, vel spu-
riam, aut etiam legitimam. ibid. n. 6.

Promittere.

Factum alienum potest quis promittere. dist.
91. cap. 1. num. 10. pag. 798. 11. pag. 5. n. 1.

Promotus.

Necessariū est necessitate præcepti, ut promo-
vendus pro tempore promotionis, non solū
sit sine macula criminis, sed etiam sine ma-
culā peccati mortalis. dist. 47. cap. 1. num. 3.
pag. 368.

Tamquam præsumptuosus, & mortaliter pec-
cat, qui cum cōscientia peccati mortalis ad
ordinē suscipiendos accedit. ibidem.

Licet requiratur pro tempore promotionis, ut
promovendus sit sine peccato quocumque
mortali, non tamē requiritur necessario,
quod ante baptismum, vel post, nullum pec-
catum commiserit. ibid.

Falsa est opinio dicens, quod omne peccatum
mortale repellit promovendum, & deiicit
iam promotum. ibidem.

Falsa est opinio dicens quod peccat mortaliter,
qui post baptismum mortaliter peccans
se promoveri permittit, aut in suscep̄to or-
dine permanet, quantumcumq; egerit p̄-
nitentiam, nisi sit cum eo dispensatū. ibid.

Crimina occulta per baptismalem innocen-
tiam, aut per p̄nitentiam abolita, non im-
pediunt promovendum, aut deiiciunt pro-
motum. dist. 47. cap. 1. n. 4. p. 368.

Homicidium quando habet annexam irregu-
laritatem, & hæresis, & simonia in ordine,
quantūcunq; sint occulta, etiā post peractā
penitentiam non sinunt aliquē promoveri,
& impediunt executionē susceptorū ordinū.
ibidem.

Crimina quę sunt mediocria secundū aliquos,
& tali dicuntur, si sunt manifesta per sen-
tentiam, aut per confessionem factam etiā
in iure sponte, aut evidētia facti, repellunt
promovendum, & deiiciunt iam promotū.
ibidem. n. 5. pag. 369.

Limitatur in criminē simplicis fornicationis.
ibidem. Nullum

Nullum crimen repellit à promotione abolitum per pénitentiam, & super quo processit legitima dispensatio. ibidem.

Proprie solum illud crimen impedit promovendum, quod est indispensabile, aut si requirit dispensationem, non est adhuc dispensatum in eo. ibidem.

Promotus per saltum est impeditus ad superiores, si qui desunt, & ad reliquos ordines, ut eos possit accipere. dist. 52. cap. 1. n. 10. pag. 424.

Effectus non suscipiendi ordinem prætermis- sun, tollitur ubi primum dispensatur cum sic promoto, ut in male suscepto ordine ministraret. ibidem.

Cum promoto per saltum potest episcopus dispensare, ut prætermisum ordinem suscipiat, & ut in ordine male suscepto ministraret, & ad superiores ascendet, quamvis delictum sit publicum, dummodo talis in male suscepto ordine, vel in prætermisso non ministraverit ante dispensationem. ibid. n. 11. pag. 425.

Vide, Ordo sacer.

Promovere.

Prælatus promovens indignum, tenetur ad interesse. dist. 23. cap. 4. n. 2. p. 161.

Promovendus debet habere tredecim qualitates. dist. 25. c. 3. n. 16. p. 188.

Qui promovetur, de minori ad maius est promovendus. dist. 74. c. 4. n. 2. pag. 620.

Vide. Promotus.

Promulgatio.

Promulgatio an sit de ratione legis. dist. 4. c. 3. n. 3. pag. 29.

Vtrum legis promulgatio in curia principis sufficiat ad omnes subditos obligados. ibid.

Propter.

Dictio, propter, importat non solum causam proximam, sed etiam remotam. dist. 55. cap. 12. n. 2. p. 504.

Prostratio.

Prostratio non sit à Pascha usque ad Pentecosten. dist. 30. cap. 17. n. 3. pag. 222.

Protestatio.

Protestatio aliquando exonerat potestatē. dist. 27. cap. 1. n. 3. p. 195.

Protestatio actum demonstrat. dist. 27. c. 6. n. 6. pag. 198.

Protestatio quomodo tollatur. dist. 28. cap. 8. n. 7. p. 204.

Proverbium.

Proverbia possunt loco iurium allegari, in proxim. num. 25. pag. 5.

Provincia.

Quæ dicitur provintia. distin. 99. cap. 1. num. 2. pag. 867.

Quot provincias habeat unaquæque religiosa congregatio, vide ubi agitur de ipsis cōgregationibus religiosis. dist. 54. cap. 12. à num. 4. usque. 146. pag. 441. & scqq.

Vide, Congregatio.

Prout.

Dictio, prout, quid significet. dist. 37. c. 14. n. 2. pag. 287.

Proximus.

Facere alijs quod volumus nobis fieri, quomodo intelligatur. dist. 1. num. 7. pag. 9.

Prudentia.

Prudentia desideratur in episcopo. dist. 35. n. 1. pag. 278.

Prudentes sunt consulendi, & consilijs corum obsequendum. dist. 84. c. 1. n. 5. p. 712.

Canities maturam præsignat prudentiam. dist. 84. cap. 6. n. 2. pag. 718.

Non annorum, sed morum numerus prudenter monet. ibid. n. 4. p. 719.

In dubio præsumitur prudentia senis. ibid. n. 5. pag. 702.

Psalere.

Omnis provinciæ eundem in psalendo modum debent tenere. dist. 12. c. 13. n. 1. p. 70.

Psalmista.

Psalmista qualiter ordinetur. dist. 23. cap. 20. n. 1. pag. 171.

Psalmista meminere patres. ibid. n. 2.

Officium psalmista quale sit. ibidem. num. 3. pag. 172.

Psalmistatus.

Psalmistatus an sit ordo. dist. 23. c. 20. num. 4. pag. 172.

Psalmistatus, & quatuor minores ordines, an sint sacramenta. dist. 23. c. 20. n. 6. p. 172.

Pubertas.

Pubertas incipit à decimo quinto anno inchoata in masculis, à decimo tertio inchoato in feminis, & finitur finito vigesimo quinto anno. distinctione 77. cap. 3. num. 3. pag. 636.

A tempore incœptæ pubertatis usque ad annum vigesimum quintum compleatum tam masculus, quam femina dicuntur minores. ibidem.

Infra pubertatem masculus, & femina dicuntur pupillus, & pupilla. ibidem.

Publicare.

Tempus quod habent episcopi ad publicandas constitutiones factas in synodo. distin. 18. cap. 17. n. 2. p. 131.

Nemo ignorat, quæ publice fiunt, distinctione 16. cap. 14. num. 3. pag. 118.

Publicanus.

Quod nan esset publicanorum munus. dist. 86. c. 19. n. 1. p. 741.

Pudicitia.

Quid sit pudicitia, quam debent habere sacerdotes. dist. 43. n. 1. p. 320.

Prudicitia non est propria virtus à castitate separata. ibidem.

Ea omissa, omnis ruit virtus. ibidem.

Impudicitia potest dici, quod sit inordinatio, quæ in tactibus, & osculis impuris sita est. ibidem.

An impudicitia sit peccatum mortale. ibid. n. 2. p. 321.

Pueritia.

Puer quare in templo offerebatur quadragesimo die. dist. 5. n. 5. p. 34.

Pueritia durat usque ad septennium. distinct. 28. cap. 5. num. 7. pag. 202.

Punire.

Sceleræ non debet princeps impunita relinquare. dist. 9. cap. 11. n. 3. pag. 51.

An habens iurisdictionem super aliquem possit per se eum punire. dist. 45. cap. 11. num. 4. pag. 357.

An unus puniatur pro alio sine culpa. distin. 22. cap. 6. n. 2. pag. 154.

Nobiles mitius debent puniri. distin. 40. cap. 5. n. 2. pag. 303.

Attento iure eomuni, affectus, seu conatus punitur eodem modo, quo effectus. dist. 47. cap. 2. n. 2. pag. 369.

Limitur primò, quando conatus cù actu propinquo non devenit ad consumationem, quia non impeditus impedimento facti penitens destitut agere incepta. ibid.

Limitatur 2. in delictis non gravioribus ibid. n. m. 3.

Limitatur 3. in excommunicatione, & alijs cen-

suriis ecclesiasticis, quia in illis ut incidatur, requiriuit factum consummatum. ibid.

Quarto Limitatur, quādo agredi civiliter. ibid.

Quinto quando delictum battentatur non per actum facti, sed per actum verbi. ibidem.

Sexto quando pena imponitur ipso iure, quia tunc ad eam incurriendam non sufficit qualisunque conatus. ibid.

Limitatur septimo ubi conatus alicuius rei prohibit, etiam si habuisset effectum, nemini nocuerit. ibidem.

Limitatur. 8. in statutis punientibus delictum, sēper enim intelligunt de consummatis. ibid.

Nonò Limitatur, nisi affectus consideretur tantum in voluntate, & non perveniret ad aliquem actum. ibid. n. 1.

Aliter dicendum in matrimonio, in quo sola voluntas habetur pro facto. ibidem.

Item in foro conscientiæ, & in heresi. ibid.

Item quoad pñnam, quæ imponitur in gñre, sicut est quando suspenditur clericus à canone pro peccato mortali. ibidem.

De consuetudine generali, quæ servatur in toto mundo, hodie conatus non punitur modo, ac si sequeretur effectus. dist. 47. cap. 2. n. 4. pag. 369.

Quomodo puniendus, qui consensum præstat erranti. dist. 83. c. 4. n. 2. p. 708.

Conatus an, & quando puniatur, non secundo effectu. dist. 62. cap. 2. n. 2. pag. 550.

Vide, Pena.

Pupillus.

Pupillus quis dicatur. dist. 87. cap. 2. n. 4. p. 252.

Quis sit pupillus in ordine ad privilegiū concessum miserabili personæ. ibid. n. 5.

Pupillis opem præstandam esse docent sacra litteræ. ibid. n. 6.

Numquam admittendi sunt pupilli ad munera reipublicæ. dist. 77. c. 4. n. 15. p. 640.

Iurant tutores, & curatores facere utilia pupillis. dist. 87. cap. 5. n. 1. pag. 754.

Debet tutores pupillorum instructionem, bonosque mores procurare. ibidem. n. 2.

Purgatorium.

In purgatorio animæ cruciantur. dist. 25. c. 3. n. 10. pag. 188.

Purgatorium ignis qualis sit. dist. 25. cap. 4. n. 4. pag. 189.

Pena purgatoriij nō sunt æquales in omnibus animabus. dist. 25. cap. 4. n. 5. pag. 189.

Quanto tempore anima detineatur in purgatorio. dist. 25. cap. 4. n. 6. pag. 189.

In purgatorio est pena ignis. dist. 25. cap. 5. n. 2. pag. 190.

Pena purgatoriij ad superet omnem penam vitæ. ibidem. n. 3. p. 191.

Pena

Pena purgatorij an paulatim minatur. ibidem.
num.4.

Animæ purgatorij an possint inde exire. ibid.
num.5.

**An sint certe de sua salute, & possint mere-
ri, aut demereri.** ibid.6.

Vtrum animæ in purgatorio orent pro nobis.
dist.25.cap.5.num.7.pag.191.

**Ceteri in peccatis committendis, & pecunia-
rebus in angusto.**

Quadragesima.

Quadragesima habet sex septimas. dist.4.c.
5.n.3.p.31.

**Quatuor dies, quæ primam dominicam pre-
cedunt, non quadragesima, sed quinque-
sima vocatur.** ibidem.

**Si statutum dicat, quod committens tale deli-
ctum in quadragesima, tali pena puniatur,
non includeretur qui in predictis quatuor
diebus illud committeret.** ibidem.

Ludi in introitu quadragesimæ, qui sunt liciti.
dist.4.cap.6.n.3.p.32.

**Habens licentiam comedendi carnes in qua-
dragesima, an peccet.** ibidem.n.4.

**Habens potestatem comedendi qua in quadra-
gesimæ, an possit comedere lac, & butyrum,**
& simili uti piscibus.

ibidem.n.7.

Qualitas.

**Vivens in una tantum qualitate non potest
governari.** dist.89.cap.7.num.10.p.784.

Sed etiam in una potest governari, & optimæ fere

Quam.

Non est necesse quod unius. ibidem.

Dictio, quam, quales habeat significaciones.
dist.38.cap.1.n.3.pag.290.

Autem quod est in officio sacerdotis. ibidem.

Quamvis.

**Dictio, quāvis adversator præcedētibus in his
quæ sunt eiusdem generis.** dist.50.cap.58.n.
3.pag.411.

Explicat, & ponit causam magis dubitabilē.
ibidem.

Quandiu.

**Dictio, quandiu, significat quantumcumque
dū, quam si mille anni effuxerint.** dist.50.

cap.7.n.3.pag.384.

Hoc est in arbitrio indicis. ibidem.

Quasi.

Dictio, quasi denotat diminutionem. dist.44.
cap.9.n.2.p.336.

Veritatem quandoque significat. ibidem.

Quatenus.

**Dictio, quatenus tribus modis expōnitur, cœ-
saliter, temporaliter, quantitatively.** dist.45.c.
14.n.3.p.355.

Querela.

**Querela dicitur quando causa defert ad iu-
dicem absque appellatione.** dist.81.cap.6.n.
3.pag.669.

**Querela quandoque dicitur criminalis accu-
satio.** ibidem.

Quandoque etiam dicitur ipsam esse appellatio.
ibidem.

Quia.

Dictio, quia, quid importet. dist.63.c.9.n.3.pag.
556.

Quicunque.

**Quicunque, est dictio universalis affirmativa
& nihil excludit.** dist.50.cap.56.num.2.
pag.410.

**Est adeo potes, ut ampliet iura, que alias, hac
dictione non adiecta, stricte, & limitate in-
telligenda erant, ibidem.**

**In materia odiosa, est stricti juris, & non in-
cluduntur ea, que sunt diversæ species, &
maiora expressis.** ibidem.

Quidquid.

**Dictio, quidquid, omnia comprehendit etiā
minusssima.** dist.54.cap.8.n.12.pag.435.

Quinque.

Ius quinatum primum. Althagathus medico,
datum est. dist.1.cap.12.n.1.pag.18.

Quis.

**Dictio, inquit vel quis, quis significandum
habet.** dist.74.cap.3.num.2.pag.620.

Quo.

Dictio, quo, quid significet. distinctione 50.

cap.48.num.2. & 3.p.484.497.

Quondam.

Dictio, quondam, quid significet. dist.50.c.14.
13.p.400.

PPP3 Quo:

Quoque.

Dicitio, quoque, quid importet dist. 50.c.66.n.

pag.415. sibi audiri autem sup. officiis

o. p. sub. 27. Quota.

Quando profertur textus canonis, vel legis ab aliquo qui legem condidit, non est necesse allegare quotam legis. dist.45.cap. 17. nu.6.

pag.357. Quando iudex profert sententiam, non tenetur allegare quotam legis, vel canonis, in quo fundatur. ibidem.n.7.p.358.

Quando advocati teneantur allegare quotam legis, quando non. ibidem.n.7. & 8.

R

Rahab.

Rahab an fuerit mererix. distin.56.c.8. num.5,

pag.519. q.2. o.2. b.1. n.1. d.1. s.1. Raritas.

Raritas res commendat. dist.59. cap.2.n.3.p.531.

Ratihabitio.

Ratihabitio episcopi non confirmat ordinacionem factam. dist.63.cap.24.n.3.p.566.

Ratio.

Ratio aquivalet canonii. dist.9.c.5.n.7.p.491.

Ratiocinia.

Quae dicantur publica ratiocinia. distin.56.c.2.

7.pag.427. q.1. n.51. q.2. 1. lib. s.1. m.1. Irregularitas consurgens ex obligatione ad

ratiocinia, talis proprie non est. ibidem. n. 1. pag.426.

Publica ratiocinia impediunt ingressum religionis. dist.53.cap.1.n.8.p.427.

Professio obligati ad ratiocinia valuit iure antiquo. ibidem.n.9.

Vale etiam hodie post moderationem bullæ

Bij. V. ibidem.n.10. q.1. b.1. s.1. o.1. Causa cur obligati ad ratiocinia, nec ad ordines, nec ad religionem admittantur. ibidem.

num.11.

Reatus.

Quid sit reatus. distin.56.c.33.n.1.p.683.

Recipio.

Per verbum, non recipitur, quis consentitur ex

clusus distinct. q.1. cap.5. num.3.p.313.

sibi. q.1. o.1. Recitare.

Paniuntur clerici non recitantes divinum officium. dist.91.c.1.n.1.p.796.

Definitio horarum canoniarum traditur. ibidem. num.2.

Clerici in sacris constituti, & beneficiati, similiter religiosi, & moniales tenentur ad recitandum. dist.91.cap.1.n.3.p.797.

Clerici minorum ordinum non obligantur ad horas dicendas. ibidem.n.4.

Obligati ad recitandum peccant mortaliter non recitando totum officium, vel omitendo partem notabilem. ibidem.n.5.

Qui septem horas canonicas recitare omisit, unum tantum peccatum commisit. ibidem. num.6.

Eleicus excommunicatus, degradatus, & suspensus, etiam tenetur ad recitandum. ibidem. num.7.

Vtrum teneatur quis recitare a tempore capie beneficij possessionis, an solum accipiat collationis. ibid. n.8.

An episcopus possit in sua diocesi novam recitandi prescribere formam. dist.91.cap. 1.

7. hum. 11. pag.798.

Præceptum recitandi est in iure expressum. dist.91.cap.2.n.1.p.798.

Officium divinum debet recitari ordine non

præpostero. ibid. n.2.

Præceptum recitandi adimpler, qui simul omnes horas recitat, dummodo sit ante mediā noctem. ibidem. n.3.

Septem sunt horæ canonicae, & optime fuerūt distributæ. ibid. n.4.p.799.

Non est necesse quod matutinæ, & nocturni media nocte dicantur. ibidem. n.5.p.800.

Virum peccat, qui officium unius diei omittit pro officio alterius. n.6.

Clericus tenetur ad recitandum, quavis habeat beneficium tenuerit. dist.91.c.3.n.1.p.799.

Episcopus debet per hanc impositionem clericis non recitantibus. dist.91.c.5.n.1.p.800.

Vtrum clerici teneantur ex obligatione in choro communiter recitare. dist.92.cap.9. n.1.

pag.807.

An sit peccatum mortis etiæ loco officij defera, dicere de sanctissima Trinitate, vel de

Deipara Virgine. dist.44.n.3.p.328.

An coadiutores perpetui cum futura successione, virtute talis coadiutoris, teneantur recitare horas canonicas. ibidem.p.329.

Recte.

Dicitio recte, deinde, quid significent. distin.

56.cap.3.num. 2.pag.513.

Recto.

Rector.

Qui veniant appellatione Rectorum. dist. 45.

c. 14. n. 2. p. 355.

Rector universitatis præcedit episcopū scho-
lasticum in studio. dist. 21. c. 2. n. 12. p. 147.

Regimen.

Regimen Aristocraticum incipit corrumpi,
quando sapientes ex continua administra-
tione reipublicæ divites effecti voluptati-
bus vocantes iudiciū prævertunt, & pau-
peres opprimunt. distin. 89. cap. 7. num. 13.
pag. 784.

Differentia regiminis politici ad hereticum,
& economicum. ibidem.

Regula.

Regula ex eo dicta, quod regit. dist. 3. cap. 2. n.
1. pag. 25.

Regula ordinat partes ad totum. ibid. n. 2.

Ob sanctitatem non receditur à iuriis regulis.
distinct. 23. cap. 29. num. 2. pag. 178.

Regularis.

Regularis non potest assumi ad honores ec-
clesiasticos sine licentia sui prælati. dist. 58.

cap. 1. n. 1. p. 526.

Non indiget tali licentia ad impetrāda bene-
ficia à summo pontifice. ibid. n. 2. p. 527.

Regularis assūptus ad beneficia, quando egeat
licentia conventus. distinct. 58. cap. 2. nu. 6.

pag. 529.

Congendus est superior iniuste negans con-
sensum ad electionem subditi. ibid. n. 7.

A quo superiore cogendus sit superior negans
consensum. ibidem. n. 8.

Vide, Religiosus.

Religio.

An per ingressum religionis tollatur irregu-
laritas. dist. 47. c. 9. n. 3. pag. 375.

Vtrum pro communi necessitate patientium
diffendus ingressus religionis. dist. 86. cap.

21. n. 2. pag. 743.

Quid dicendū pro gravi necessitate. ibidem.
num. 3.

Quid de parentibus, pro filijs, & fratribus pro
fratribus. ibidem. n. 4. & 5.

i Quae sint religiosa congregations. dist. 54. c.
12. n. 2. p. 441.

Quorū hodie numerentur in ecclesia catholik
ca religiosis congregations. ibidem. à n. 4.

usque ad numerum 146.

A quo sint fundatae, quē habent gessent, quot
provincias, & monasteria continente, &

multa de his, & singulis religionibus. ibid.

Vide, Congregationes. pag. 22. lib. 1. cap. 1.

Religiosus.

Qui veniant appellatione religiosi. dist. 49. c.
ult. n. 2. p. 381.

Religiosus factus episcopus potest tenere
suscipere in baptismo. dist. 53. cap. 1. num. 5.

pag. 427.

Religious possunt esse compates baptizando.
ibidem. n. 6.

Religious assumi possunt ad beneficia paro-
chialia secularia. distinct. 55. cap. 1. num. 1.

pag. 494.

Non est opus, ut causa assumendi sit necesi-
tas, & defectus idonei ministri secularis.

ibidem. n. 2. p. 493.

Non possunt habere beneficium simplex. ibi-
dem. n. 3.

Non penitentem. ibidem. n. 4.

Religious assumptus ad beneficium parochia-
le, tenetur habere locum in cuius ordinis. ibidē.

n. 14 pag. 494.

Religiosus episcopus non tenetur ad locum sui
ordinis habendum. ibidem. n. 15.

Religious non indiget licentia sui prælati, ut
acceptet summum pontificatum. dist. 58. c.
1. n. 3. pag. 527.

Licentia generalis facta religioso a suo præ-
lato, ut consentiat cum quaque electione de-
se factæ, non valet. ibid. n. 4.

Religious semel promotus ad beneficia secu-
laria, non indiget ad novam promotionem
licentia sui prælati. ibid. n. 5.

Cuius sit prælati hanc licentia episcopo pre-
stare. ibidem. n. 6.

Nullus religious est capax beneficij alterius
religionis. dist. 58. c. 2. n. 9. p. 529.

Religious potest esse prałatus in ecclesiastis
seculari. dist. 58. c. 2. n. 14. p. 530.

Religious potest esse vicarius episcopi. ibidē.
num. 17 pag. 531.

Vtrum religious obligari possit ad maiorem
perfectionem, quam professus est. dist. 74.
cap. 2. n. 5. p. 619.

An tuto impetrat religious licentiam, ut ex-
tra monasterium pro amore vivat. dist. 86.
cap. 17. n. 3. p. 738.

Vide, Religio, Novitus, Regularis, Examen.

Remedium.

Falsa remedia sunt abiencia, distinctione
17. cap. 6. num. 3. pag. 197.

Oppidio.

A clericis etiam soli Remissio.

Promissa remissio per locatorem conductori

PPP 4 prep.

propter bellū, debet fieri etiam si bellum sit remotum. dist. 55. cap. 12. n. 2. pag. 504.

Princeps an possit bona remittere, quæ subditi tempore belli acquisierunt. dist. 9. c. 2. n. 2. p. 48.

Reprehensio.

Reprehensio infamandi causa, est illicita. dist. 21. cap. 5. n. 1. p. 149.

Reprehensio sit ad inedelam, non ad querelā. dist. 86. cap. 2. num. 4. pag. 726.

Repudium.

Repudia an lege veteri permitta sint tanquam illicita. dist. 3. cap. 3. num. 5. pag. 26.

Rescriptum.

An valeant rescripta per quæ incerti iudices dantur. dist. 50. cap. 39. num. 1. pag. 493.

Errorum admittit, qui non resistit. dist. 83. c. 3. n. 1. pag. 707.

Responsio.

Responsio in continentia facta potest revocari. dist. 50. cap. 14. n. 2. p. 387.

Responsio precipitata revocari potest. dist. 43. cap. 5. num. 4. pag. 327.

Vide, Responsum.

Responsum.

Responsa prudentum quid sint. dist. 2. cap. 5. n. 1. pag. 22.

Responsa prudentum au habeant vim legis. ibidem. n. 2.

Quid dicendum de responsis Cardinalium. ibid. n. 3.

Respublica.

Qui ad temp̄ publicam sedent, debent futuris casibus prudenter occurserē. dist. 23. c. 1. n. 11. p. 156.

Respublica sup̄temia potest leges condere. dist. 2. cap. 1. num. 8. pag. 20.

Restitutio.

De iure naturali est, ut res deposita restituatur. dist. 1. cap. 7. n. 7. p. 15.

Nisi ex nova circumstantia ius naturale non obliget. ibidem.

Ad clericus teneatur restituere fructus beneficij, quos convertit in malos usus. dist. 44. n. 2. pag. 328.

Propter bellū, debet fieri etiam si bellum sit remotum. dist. 55. cap. 12. n. 2. pag. 504.

An clericus non recitans horas canonicas, tenetur restituere fructus, & quomodo. ibid. num. 3.

An commendatarij teneantur ad restitucionē fructuum, si illis male utantur. dist. 44. n. 4.

& 5. pag. 329.

Lapsus de facili non restituitur. dist. 50. cap. 30. n. 1. pag. 396.

Restitutio gratiae non reponit causam in pristino statu. dist. 50. cap. 31. n. 1. p. 396.

Petenti restitucionem potest opponi exceptio de heresi. dist. 8. c. 1. n. 5. p. 41.

An iudex iudicans contra iustitiam, teneatur parti resarcire dominum. dist. 45. c. 10. n. 1. p. 355.

Quādo iudex iudicat iniuste per imperitiam, non tenetur, nisi pro quantitate bonorum, quæ habebat, tempore quo cōdemnatus fuit, qui lēsionem aedepit. ibid. n. 1.

Quod procedit etiam in filio familias iudice. ibidem.

Item licet pars iniuste condemnata non appellaverit à sententia, vel etiam appellaverit, & deserta sit appellatio, vel expressie renuntiaverit appellationi, adhuc in syndicatu poterit convenire iudicem, ut sibi resarciat litis estimationem. ibidem.

Si tempore syndicatus petideat appellatio interposita à sententia tanquam iniuste latā, poterit iudex in syndicatu conveneri, non quidem ut solvat, sed ut teneatur præstare cautionem de solvendo litis estimationem, si sententia iudicabitur iniusta. ibidem.

Limitatur primū, si sententia iniuste latā contingat errorē iuris expressum, quia tunc est nulla. ibidem. n. 2.

Secundū, quāvis hoc decideret procedat, de consuetudine iudices non syndicanter si de furtis, pecunia accepta, & male ablatis, non vero de sententijs inquis, & per imperitiam male latē. ibidem.

Iudex male iudicans per dolum, vel gratiam, tenetur litis estimationem in solidū solvere. ibidem. n. 3. p. 355.

An possit index conveneri durante eius officio. ibidem.

An hac procedant in iudice delegato, arbitro, compromissario, & arbitranie. ibid. n. 1.

An quando iudex fecit litem quam male iudicando, & solvit parti interesse, habeat regressum contra aliam partem, quæ iniuste detinuit sententiam. ibidem. n. 3. p. 356.

Sunt restituenda danti pro conservatione iuri. dist. 83. c. 1. n. 2. p. 704.

Cui nam restituenda pro sententia iniusta cepta. ibidem. n. 3.

An precibus importunitatis acquisita, sint obnoxia restitucionis. ibid. n. 6. p. 705.

Vtrum milites, & duces restituerentur, quod

quod ipsis offertur, ut alibi divertant. dist. 86. cap. 19. num. 2. pag. 741.

Retributio.

Quæ dicatur divina retributio. dist. 87. c. 4. n. 1. pag. 753.

Reuelare.

Peccans potest revelari iudici. dist. 13. c. 2. n. 6. pag. 73.

Revelatio.

Revelatio quomodo probetur. dist. 8. c. 6. num. 2. pag. 44.

Reverentia.

Reverentia quid sit. dist. 89. cap. 7. n. 2. p. 782.
Minor debet maiori impendere reverentiam. ibidem. n. 3.

Revocare.

An illud quod incaute, & indiscrete fit, possit revocari. dist. 43. c. 1. n. 2. p. 322.

Vide, Responsio.

Reus.

Licium est reo iniuste convento, actore cludere. dist. 43. cap. 2. n. 7. pag. 325.

Crēdendum est testibus in favorem accusati deponentibus, licet contrarij sint digniores. dist. 81. c. 32. n. 2. p. 682.

Idem erit in causis civilibus. ibid. n. 3. & 4.

Rex.

Regibus debet quisque obtemperare. dist. 8. c. 1. n. 4. pag. 41.

Reges non possunt legitimare ad spiritualia. dist. 10. c. 1. n. 4. p. 52.

Reges circa spiritualia nequeunt se intromittere. dist. 10. c. 5. n. 2. p. 54.

Episcopus si vocetur à Rege, & à metropolitano, ad Regem debet accedere. distin. 18. c. 13. n. 4. p. 130.

Rex Lusitanæ habet ius præsentandi ad episcopatum. dist. 23. cap. 2. n. 8. p. 158.

Rex potest vocare episcopos ad negotia. dist. 18. c. 13. n. 2. p. 130.

An Reges habeant ius conferendi beneficia, vel dignitatem ecclesiasticam. dist. 63. c. 7. n. 1. pag. 555.

Reges sunt patroni, & defensores ecclesiastici. dist. 63. c. 22. n. 5. p. 563.

Reges Hispanæ, & Lusitanæ non subsunt in perso. ibid. n. 6.

Quando Reges possunt privilegijs renuntiare cum iudicio successorum. dist. 63. c. 23. n. 5. pag. 565.

Reges Hispanæ, & Lusitanæ habent ius præsentandi episcopos, & Archiepiscopos. dist. 63. cap. 25. n. 2. & 3. p. 567.

In generalibus derogationibus non continentur regij patronatus. ibidem. n. 4. p. 568. et non, non quoq; Rigor.

Introducta ad rigorem iuris, debent observari. dist. 38. n. 4. p. 289.

Rigor, ius, & dispensatio differunt inter se distinctione 30. cap. 25. num. 6. pag. 393.

Ritus.

Ritus significat festivitatem, seu solemnitatem. dist. 45. cap. 3. num. 6. pag. 344.

Rogationes.

Clerici tenentur ire ad cathedralem in festo rogationum. dist. 38. cap. 2. num. 2. p. 191.

Quod procedit in monachis, & cōfraternitatibus. ibid. n. 3.

Rogo.

Verbum, Rogo, aliquando importat præceptum. distinct. 1. num. 10. pag. 9.

Rubrica.

Rubricæ quæ sunt in Decreto, non habent vim legis. in proem. n. 18. p. 4.

Nullam carū posuit Gratianus, prima exceptio ibidem.

Rubrica Decretalium sunt authenticæ, quando do habent perfectam orationem. ibid.

S.

Saccularij. qui dicantur, & eorum pœna dist. 50. cap. 45. num. 2. pag. 406.

Sacerdos.

Sacerdotes Dij vocantur. distin. 17. cap. 1. n. 4. pag. 119. d. 1. n. 11. q. 2. f. 1. b. 1. v. 10.

Sacerdoteq; an possint in bello pugnare. dist. 21. n. 5. usque. 11. pag. 143.

Clericus in sacris constitutus absque motu irregularitatis, potest assistere in bello, sive iusto, sive iniusto, ad effectum ministrandi in sacramenta militibus. ibid. n. 6.

Clericus potest esse præsens in bello iusto, & hinc milites ad pugnam, & victoriam comparandam. ibidem. n. 7.

Clericus

Clericus in bello iusto militando, & vulnerando, si neminem mutilet, vel occidat, aut sit causa proxima, ut alij faciant, non incurrit irregularitatem, etiam si multa homicidia sequantur. ibidem. n. 8.

Clericus, vel prałatus ecclesie, qui dant arma militibus, ut in bello iusto pugnant, non incurrit irregularitatem, & si cū armis possa occidant. ibid. n. 9.

Clericus in bello pugnās ob necessariam defensionem propriæ vitæ, personæ, & patriæ, non fit irregularis, etiam secuto homicidio per propriam actionem. ibidem. num. 10. pag. 144.

Clericus prælians in bello licet iusto, si aliquē mutilaverit, vel occiderit præter casus positos, fit irregularis. ibidem. n. 11.

Sacerdotes unde dicuntur. dist. 21. cap. 1. nu. 8. pag. 145.

Sacerdos an possit sumere Eucharistiam sine stola. dist. 23. cap. 9. num. 2. pag. 164.

Sacerdos an possit cautare evangelium sine apparatu diaconali. ibidem. n. 5. p. 165.

Non licet sacerdotibus uxorem habere. dist. 27. cap. 1. n. 2. p. 195.

Constituti in coniugio non debent ad sacerdotium assumi. dist. 28. cap. 6. n. 2. p. 203.

Apostolorum tempore, an coniugati sacerdotes matrimonio uterentur. dist. 28. cap. 14. n. 1. pag. 208.

Vxorius usus sacerdotibus interdictus. dist. 28. c. 16. n. 2. pag. 208.

Sacerdos suspensus tenetur recitare horas canonicas. dist. 28. c. 16. n. 7. p. 210.

Laici an possint eis cere sacerdotem concubinari. dist. 28. cap. 17. n. 3. pag. 211.

Sacerdotes debent esse periti ad indicandas paenitentias. dist. 29. cap. 3. n. 3. p. 212.

Sacerdotes semper castitatem debent servare. dist. 31. c. 2. n. 2. p. 224.

Sacerdotes non debent uxoribus suis miseri. dist. 31. c. 4. n. 2. pag. 225.

Heretici affirmanit posse à sacerdotibus matrimonium contrahi. distin. 31. c. 12. num. 8. pag. 231.

Sacerdotes Græci hodie etiam tempore, quo ministrant alteri, ab uxoribus continent. dist. 31. c. 14. n. 12. p. 235.

Sacerdos non debet fieri, cuius uxor adulteriu commisit. dist. 34. cap. 11. n. 1. 2. 3. p. 265.

An hoc procedat, si maritus adulterium ignoravit. ibid.

Sacerdotes debent scire sacras scripturas, & canones. dist. 38. c. 1. n. 2. p. 290.

Sacerdos tenetur scire tantū, quod possit docere populum ea, quæ sunt ad salutem necessaria. dist. 38. cap. 3. n. 1. p. 291.

Sacerdotes debent canones scire. dist. 38. c. 4. n. 1. p. 292.

Quæ sint sacerdotibus necessaria. dist. 38. c. 5. n. 1. pag. 292.

Quæ sit dignitas sacerdotalis. distin. 40. num. 3. pag. 300.

Sacerdotes dicuntur milites. dist. 40. cap. 7. n. 1. pag. 306.

Sacerdotes incessu debent ostendere maiestatem. dist. 41. n. 1. p. 309.

Debet esse parci in cibo, & potu. ibid. n. 2.

Vestibus decentibus debent usi. ibidem. n. 3.

Quid si dubitetur an tales uestes sint decetes. ibidem. n. 4.

Vestes nec debent esse fulgidæ, nec sordidae. dist. 41. n. 5. p. 309.

An dicens se sacerdotem, teneatnr id probare, & qualis probatio requiratur. dist. 42. c. 2. n. 1. pag. 316.

Sacerdotes an deponantur per simplicem fornicationem. dist. 50. c. 33. n. 2. pag. 400.

Quo tempore incepit consuetudo, ut sacerdotes castitatem se varent, & quomodo. dist. 31. cap. 14. n. 7. p. 234.

An papa solo verbo, esto sacerdos, possit creare aliquem sacerdotem. distin. 68. cap. 2. n. 2. pag. 586.

A Caath geniti sunt pariter sacerdotes. distin. 77. c. 7. n. 2. p. 646.

Sacerdotes debent vigilare super oribus sibi commissis. dist. 81. c. 23. n. 2. p. 678.

Sacerdotibus prohibetur mulierum conversatio. dist. 81. cap. 24. n. 1. pag. 678.

Vtrum coniugatus ad ordines promotus possit uxorem domi habere. ibidem. n. 2.

Exemplo sancti Augustini sacerdotibus persuadet pontifex. distinctione 81. cap. 25. n. 2. pag. 679.

Quid differant sacerdotes, & Levitæ. dist. 82. c. 3. n. 2. pag. 695.

Nulli eorum ministrabant, nisi prius certis ritibus consecrarentur. ibidem. n. 3. pag. 697.

Quare tribus Levi in sacerdotium fuerit præ omnibus electa. ibidem. n. 9.

Sacerdotes audiendi, non contemnendi, quāquam sint improbi. distinct. 83. cap. 6. nu. 5. pag. 711.

Facilius impetrant sacerdotes, quo immunitores sunt à culpa. distinct. 84. cap. 3. num. 5. pag. 715.

Quanta sit sacerdotalis dignitas. dist. 93. cap. 7. n. 1. pag. 809.

Olim regiæ dignitati sacerdotium coniunctū erat. ibid. n. 2.

Sacerdotes publicis officijs fungi debent. ibidem. n. 3. pag. 810.

Exceptis ijs, quæ episcopis sunt reservata, omnia alia competut simplicibus sacerdotibus. dist. 93. c. 24. n. 10. pag. 819.

Respondetetur arguento contra hanc resolutionem. ibid. n. 11. & 12.

Sacer-

Sacerdos rite ordinatus, licet hereticus sit, aut excommunicatus, verum efficit sacramentum. *ibid. n. 13. p. 820.*

Multitudo sacerdotum eos contemptibiles facit. *ibid. n. 15. p. 821.*

Extollitur maxime sacerdotum reverentia. *dist. 93. c. 25. n. 3. p. 821.*

Vtrum simplex sacerdos ex delegatione papae presbyterium conferre possit, *dist. 95. c. 1. n. 7. & 8. pag. 832.*

Probabile est posse simplicem sacerdotem ex commissione subdiaconatum impetriri, & diaconatum. *ibid. n. 9. p. 833.*

Quomodo intelligatur princeps sacerdotum. *dist. 99. c. 3. n. 1. p. 868.*

Sacerdos contumeliosus in suum episcopum, an sit deponendus. *dist. 55. c. 13. n. 15. p. 507.*

Quid si episcopum interficiat, aut religiosus superiorem. *ibidem. n. 16.*

Vide, Clericus, Presbyter, Episcopus.

Sacerdotium.

Sacerdotium est dignitas. *dist. 50. cap. 15. n. 1. p. 388.*

Sacramentum.

Nullus dispensat in ijs, quæ sunt de necessitate sacramenti. *dist. 14. c. 2. n. 4. p. 74.*

Quæ sacramenta ab hereticis recipi possint. *dist. 32. cap. 6. n. 17. p. 242.*

An sacramentum definit esse tale, & polluitur ex eo, quod sacerdos celebrat in peccato. *dist. 49. cap. ult. n. 1. pag. 381.*

De fide est sacramenta novæ legis causas esse gratiæ. *dist. 23. cap. 2. n. 13. p. 159.*

Sacramenta, ut sic, sunt propriissima materia simoniæ iuri naturali contrariæ. *dist. 23. cap. 3. n. 5. pag. 160.*

Matrimonium est verum sacramentum novæ legis. *dist. 23. cap. 3. n. 5. pag. 160.*

Non omnia sacramenta sunt inter se æqualia. *ibidem. n. 7.*

Sacramentum eucharistiæ est cæteris omnibus simpliciter præstantius, ac dignius. *ibidem.*

Inter cætera sacramenta, qui ordo dignitatis detur. *ibidem.*

Sacramenta à non penitentibus recipi non possunt. *dist. 95. cap. 3. n. 1. p. 834.*

Sacrificium.

Abstinentes ab uxoribus debent ad sacrificia admitti. *dist. 31. cap. 6. n. 1. pag. 227.*

Sacrilegus.

Sacrilegus quando amittat beneficium. *distin. 81. cap. 27. n. 4. pag. 680.*

Secularis.

Secularis potest compelli ad præstandum auxilium ecclesiastico. *dist. 21. c. 4. n. 3. p. 148.*

Sallarium.

Quando Doctores, seu magistri possunt petere sallarium. *dist. 37. c. 12. n. 5. p. 286.*

Salomon.

An peccaverit Salomon immensos pecuniariū cumulos coacervando. *distinct. 23. c. 2. nu. 2. pag. 159.*

Salomon omnium disciplinarum, & artiū cōpendium dici potest. *dist. 37. c. 12. n. 4. p. 286.*

Saltem.

Dictio, saltem, quid significet. *dist. 74. c. 9. n. 3. pag. 623.*

Salutatio.

De salutatione lectorum, Iube domne benedicere. *dist. 77. cap. 5. n. 10. pag. 642.*

De salutatione, Dominus vobiscum. *ibid. n. 11.*

De salutatione Virginis Deiparæ à concionatoribus. *ibidem. num. 12.*

Sanctio.

Sanctiones Apostolicæ sedis sunt observandæ. *distinct. 19. c. 2. n. 2. pag. 133.*

Sanctus.

Dicta sanctorum haberi pro lege in decisionibus causarum, qui teneant. in proem. num. 26. pag. 5.

Dicta sanctorum inserta in Decreto, qui doccent non habere firmam autoritatē. *ibid.*

Sancti non erant adeo soliti in philosophie libris perscrutandis. in proem. n. 28. p. 5.

Consentiens eodem sanctorum omnium sententia aut scripturarum interpretatio, in docendo aliquid ad rectā fidem spectare, pro catholica veritate accipienda est, & contraaria sententia heretica est reputanda. in proem. n. 28. pag. 5.

Sanctorum dicta an debeant observari. *dist. 9. c. 3. n. 2. & 3. p. 48.*

Causæ propter quas loca sanctorum sunt transmutanda. *dist. 74. c. 6. n. 2. p. 621.*

Vtrum dicta sanctorum in ecclesia universalis eamdem habeant autoritatem, quam in republica civili responsa prudentium. *dist. 93. c. 25. n. 1. & 2. p. 821.*

Vtrū sancti in celo ad Deum pro nobis orēt. *dist. 22. c. 2. n. 5. p. 153.*

Sancti

Sancti in cælo iam non merentur. dist. 23. c. 2.
n. 14. pag. 159.

Sanitas.

Sanior pars quæ dicatur. distin. 61. cap. 14. n. 1.
pag. 546.

An licitum sit uti maleficio ad procurandam
sanitatem. dist. 88. cap. 12. n. 1. p. 774.

Sapientia.

Sapientia rerum sacerularium requiritur in episcopo. dist. 37. c. 7. n. 3. p. 283.

Vide scientia.

Sapiens.

Deficiente lege, sapientibus standum est. dist.
20. cap. 3. num. 4. pag. 142.

Satisfactio.

Non tenetur quis dimittere satisfactionem,
distinct. 45. cap. 11. num. 7. pag. 356.

Satrapa.

Quid sit satrapa. dist. 96. cap. 14. n. 2. pag. 862.

Saturitas.

Propter saturitatem multi obierunt. distin. 35.
cap. 4. num. 2. & 3. pag. 274.

Scandalum.

Quid sit scandalum. dist. 45. c. 4. n. 2. p. 347.

Peccatum scandali activi datur quoties quis
fratrem inducit ad consensum fornicatio-
nis, adulterij, & similis peccati, seu crimi-
nis, ut consentiens malum culpe incurrat.
ibidem.

Quomodo hoc intelligendum sit. ibid. n. 3.

Omnis actus, ex quo potest proveire scandalum
activum semper ab omnibus vitandum
est. ibidem.

Scandalum proveniens ex ignorantia non te-
nemur, nec possumus vitare, quando actus
sint tales, quorum oppositum nullo modo
fieri potest. ibidem. n. 4.

Quavis non teneamus vitare scandalum pro-
veniens ex actibus, ad quos tenemur ratio-
ne affirmativi precepti, possumus tamē vi-
tare illud scandalum. ibid. n. 5.

Quando actus in nulla obligatione sunt positi
ita ut possit oppositum licite fieri, non so-
lum possumus, sed etiam tenemur vitare
scandalum, quod ab illis provenit, ut etiam
in actibus indifferentibus. ibidem. num. 6.
pag. 348.

Scelus.

Scelera non debet princeps, impunita relin-
quere. dist. 9. cap. 11. n. 3. pag. 55.

Vide, Crimen, & peccatum.

Schedula.

Schedula principum an obligent. dist. 2. cap. 4.
n. 4. p. 22.

Schismatus.

Schismaticus an sit irregularis. dist. 23. c. 1. n. 1.
10. pag. 156.

Schola.

Schola notem pluribus potest accommodari
etiam mulieribus. dist. 61. c. 10. n. 3. p. 543.

Scholaris.

Appellatione scoliorum, quid veniat. distin.
61. cap. 10. n. 2. pag. 543.

Scholasticus.

Scholastici non studentes non gaudent privi-
legijs. dist. 37. cap. 12. n. 3. pag. 286.

Scientia.

Deus omnium scientiarum est caput. dist. 37.
c. 7. n. 4. p. 283.

Clerici possunt vacare scientijs sacerularibus,
ut sciant discernere verum à falso. dist. 37.
cap. 8. n. 1. pag. 183.

Quod prælatus debet habere scientiam. distin.
43. n. 3. p. 321.

Qualis sit scientia, quam debet habere, & quo-
modo debet docere. dist. 43. n. 4. & 5. p. 321.

Scientia canonum penitentialium non est odia-
sa. dist. 50. c. 41. n. 2. pag. 404.

Errat, qui putat, se scire, quod nescit. dist. 38. c.
11. n. 1. p. 296.

Scriptura.

Scriptura canonica, quæ dicatur. dist. 9. cap. 3.
n. 1. pag. 48.

In scripturis canonicis non datur mendacium.
dist. 9. cap. 5. n. 1. p. 48.

Semper debet error salvari in aliqua scriptu-
ra. ibidem. n. 3. p. 50.

An sit valida scriptura, ubi mendacium repe-
titur. dist. 9. cap. 7. n. 1. p. 49.

De sacra scriptura omnino dubitari, & decep-
tari non licet. dist. 9. c. 8. n. 1. p. 50.

Scripturæ canonice quæ dicantur. dist. 19. c. 6.
n. 1. pag. 135.

In explicanda scriptura pontifex præferitur
doctoribus. dist. 20. n. 5. p. 139.

Non

Non potest quilibet privatus explicare ad libitum. ibidem. n. 6. p. 140. lib. i. cap. 10.
Hæc potestas ad Romanū pontificem spectat. ibidem. n. 7.
Verga secræ scripturæ non debent converti ad vanam interpretationem. dist. 37. cap. 4. n. 1. pag. 281.
In tenebris ambulat, qui ignorat scripturas. dist. 38. c. 9. n. 1. p. 295.
Scientiam scripturarum amans, carnis vitia non amabit. dist. 38. c. 8. n. 1. p. 395.
An ordo scripturæ debeat attendi, & servari in dispositionibus. dist. 43. c. 1. n. 5. p. 323.

Scriptum.

Scripta eorum, qui labuntur in hæresim, quando reprobentur. dist. 9. cap. 9. n. 4. p. 51.
An per ea, quæ quis in suis libris scribit, convincatur de eo, quod in eis reperitur. distin. 45. cap. 3. n. 14. 15. 16. pag. 346.

Scurrilis.

Quis dicatur scurrilis, & ioculator, & quibus pænis puniatur. dist. 46. cap. 6. n. 1. p. 365.

Secundum.

Dictio, secundum, quid significet. dist. 38. cap. 14. n. 2. pag. 297.

Sed.

Dictio, Sed, quid significet. dist. 44. c. 9. num. 1 pag. 336.

Sedes.

Sedes Apostolica quare sic nominatur. dist. 17. cap. 3. n. 3. & 4. p. 120.

Aliqua negotia sedi Apostolicæ reservantur. ibid. n. 5.

Sedes Romana an possit esse in alio loco. dist. 21. cap. 3. n. 4. p. 148.

Sedes pro dignitate episcopali accipitur. dist. 63. c. 22. n. 3. p. 563.

Sedes episcopales cathedrales dicuntur. ibid. num. 4.

Sedes prima est Romana, secunda Constantiopolitana. dist. 65. cap. 6. n. 3. p. 582.

Differentia sedis honorem denotat. dist. 90. c. 1. n. 3. p. 786.

Ordo in sedendo debet observari. dist. 74. c. 5. n. 1 pag. 620.

Seditionarius.

Quis sit seditionarius, & quibus pænis puniatur. dist. 46. c. 8. n. 1. p. 366.

Senator.

An appellatione pupuli comprehendantur senatorès. dist. 45. c. 17. num. 1. p. 356.

Senatus consultum.

Senatus consulti definitio. dist. 2. cap. 3. num. 1. pag. 21.

Senatus consultum duobis modis fiebat. ibid. num. 2.

Quomodo differat senatus consultum à Decreto senatus. ibidem. n. 3.

Senectus.

Seniores præponuntur iunioribus, & privilegia senectutis. dist. 61. c. 8. n. 3. p. 542.

Senex.

Senes errantes reprehendendi sunt. dist. 9. cap. 10. n. 1. p. 51.

Ætas senilis incontinentia suspicionem afferit. dist. 34. c. 7. n. 3 p. 263.

Senex debet præferri iuniori. dist. 61. c. 5. num. 3. pag. 539.

Senes apti ad præfecturas ecclesiasticas, & civiles. dist. 85. c. 1. n. 1. p. 720.

Senes iure communi arcentur à bello. ibid. num. 2.

Nec raro sunt flagitosi senes. dist. 86. c. 24. n. 1. pag. 745.

Nonnunquam propter senectutem pæna mitigatur. ibid. n. 6. p. 745.

Vide, Prudentia, Senectus, Senior.

Senior.

Seniores debent sedere in primo loco. dist. 18. cap. 1. n. 3. p. 124.

Plurimum senioribus defertur. distin. 20. cap. 3. n. 5 p. 142.

Seniores iunioribus dominantur. dist. 23. cap. 3. n. 4. pag. 159.

Aliquando seniores à iunioribus consilio vincuntur. dist. 38. c. 16. n. 4. p. 298.

Seniores initius sunt punicendi. dist. 50. cap. 63. n. 4. p. 414.

Seniores aliquando non sunt sequendi. dist. 9. cap. 4. n. 2. p. 48.

Senior in beneficijs iuniori præfertur. dist. 74. c. 9. n. 2. p. 622.

Seniores præponuntur iunioribus, & privilegia senectutis. dist. 61. c. 8. n. 3. p. 542.

Vide, senex.

Sensus.

A communi sensu non est recedendum. dist. 20. cap. 3. num. 3. pag. 141.

Sententia.

Venales sententiæ sunt nullæ. dist. 83. c. 1. p. 4. pag. 704.

Sententia lata sine indagatione veritatis, est nulla. dist. 29. c. 1. n. 4. p. 211.

Qq q q Sen-

Sententia præponitur verbis, distinctione 38.
c. 12. n. 2. p. 296.

Sententia est nulla, quam iudex profert intra paucos dies. dist. 50. c. 14. n. 3. pag. 388.

An iudex indicans contra iustitiam, teneatur parti resarcire damnum. dist. 45. cap. 10. n. 1. 2. 3. pag. 355.

Vide, index, & Restitutio.

Sepelire?

An possit quis præcipere, ne sepeliatur. distin.
21. c. 7. n. 7. p. 150.

Sepulchrum.

Sepulchrum Gratiani. distin. 101. cap. 1. n. 3.
pag. 878.

Servitus.

Servitus legalis iuregentium ex misericordia ad temperandum belli rigorem, fuit instituta. dist. 1. c. 7. n. 6. pag. 16.

Vtrum aliqua servitus sit introducta iure naturali. ibidem.

Omnis legalis servitus an iuregentium fuerit instituta. dist. 35. cap. 8. n. 5. & 6. p. 277.

Anthores de irregularitate propter servitutem tractantes. dist. 54. c. 1. n. 1. p. 430.

Vilitas conditionis non attenditur in servo, sed defectus libertatis. ibidem. n. 2.

Plena libertas requiritur in servo ad clericatum. ibidem. n. 5.

Quibus modis homo fiat servus. dist. 54. cap. 2. n. 1. p. 431.

Libertas concessa servo ad ordinationem, debet ipsam antecedere. ibid. n. 2.

Presbyter, & Diaconus, quando excant à servitute. dist. 54. c. 9. n. 5. p. 436.

Vide, servus.

Servus.

Servi in aliquibus eventibus sibi ipsi acquirent. dist. 87. c. 8. n. 3. p. 758.

Papa an possit statuere, ut laicus committens aliquid crimen, fiat servus. dist. 32. cap. 10. n. 2. pag. 244.

Servo non solum conceditur immunitas respectu iudicis, sed etiā respectu domini. dist. 87. c. 6. n. 10. p. 757.

Vxores clericorum, & filii efficiuntur ecclesiæ servi. dist. 32. cap. 10. n. 4. p. 245.

Servi ordinati in minoribus, redeunt ad servitatem. dist. 54. cap. 2. n. 3. p. 431.

Servi ordinati sine dominorum facultate, gaudent privilegio cap. si quis suadente, peccat mortaliter, valet tamen sacramentum. ibid. num. 4.

Qui nam intelligantur nomine procuratorum, actorum, &c. distinctione 54. c. 3. n. 2. & 4 pag. 432.

Libertas servi dari potest sub conditione, ut ordinetur. dist. 54. c. 4. n. 1. p. 432.

Possunt deduci in pactum, ut vita non repugnantia. statui clericali. ibid. n. 2. n. 3. ibidem.

Servi ecclesiæ ob solam ingratiudinem depositioni possunt. ibid. n. 3. p. 433.

An servi ordinati possint contrahere matrimonium. ibid. n. 4.

Libertas praestita servo ad ordines, intelligitur absoluta. dist. 54. c. 5. n. 1. p. 433.

Patroni possunt retinere obsequium compatibile cum officio clericali. ibid. n. 2.

Indirecta libertas sufficit ad ordines. ibidem.

num. 3.

An clericus ad servitutem revocatus debeat habitum clericalem deponere. distin. 54. c. 6.

n. 2. pag. 433.

An clericus redditus servituti perdat privilegium canonis, si quis suadente. ibid. n. 3.

An presbyter possit se servituti tradere. ibid. num. 4.

Servi adscriptiti qui, & utru liberi sint. dist. 54. c. 7. n. 1. p. 434.

Servi originarii qui, & utrum sint liberi. ibid. num. 2.

Qui se perpetuis servitijs personalibus obligarunt, sunt irregulares. ibid. n. 6.

Servus habet peculium. distin. 54. c. 9. n. 1. pag. 435.

Dominus servo naturaliter potest obligari. ibid. n. 2.

Dominus non potest civiliter obligari. ibidem. num. 3.

Presbyter, & Diaconus quando excant à servitute. dist. 54. c. 9. n. 5. p. 436.

Subdiaconus contradicente domino orditus, quando excat à servitute. ibidem. n. 6.

Clericus in minoribus in ordinatione non sic ex servo liber. dist. 54. c. 10. n. 1. p. 437.

Servus factus presbyter, liber est, sed domino restituitur. ibidem. n. 2.

Servus ordinatus Diaconus, domino contradicente, non semper fit liber. dist. 54. c. 11. n. 2. pag. 438.

Vtrum sit differentia inter servos, & originarios. dist. 54. cap. 12. n. 148 p. 482.

Vtrum Christianus captus à Christiano in bello insto, fiat servus. distin. 54. cap. 13. num. 2. pag. 482.

Apostolæ à fide possunt esse Christianorum servi. ibid. n. 3. p. 483.

Christianus potest habere servum Iudeum. ibidem. n. 4.

Servi fugientes ad ecclesiam, an gaudent illius immunitate. distinctione 54. cap. 16. n. 1. pag. 483.

Servus iniens matrimonium cum libera ignorantia servitutis, domino tacente servitutem, fit liber. dist. 54. c. 20. n. 1. p. 488.

Annus

Annus repetitionis servi ordinati sine voluntate domini, quando incipiat. dist. 54. c. 20. n. 2. pag. 488.
 Servus debet probari per triennium ad religionem. ibid. n. 3.
 Servus factus monachus sine voluntate domini, potest repeti per triennium, & quando illud incipiat. ibid. n. 4.
 Servus factus professus intra triennium professionis, quibus easibus repeti possit. ibid. num. 5.
 Quando valeat professio servi. ibid. n. 6.
 Servus invalide professionem emittens ex defectu libertatis, quando teneatur ad vota simplicia. ibid. n. 7. p. 489.
 Episcopalis ordo liberat a forma servili, & a patria potestate. ibid. n. 8. usque. 13.
 Servos adscriptitios lex Lusitana ablegavit. dist. 54. c. 20. n. 14. p. 489.
 Servus multorum, licet unus praestet libertate, non potest ordinari. dist. 54. c. 21. n. 1. p. 490.
 Servus, quem dominus presentat ad ordines, est liber. ibid. n. 2.
 Servus cui conceditur libertas per aliquod tempus, potest ordinari. ibid. n. 3.
 Servus, cui promissa est a domino libertas intra certum tempus, sed non praestita, non potest ordinari. ibid. n. 4.
 Abbas non potest facere liberum servum monasterij. dist. 54. c. 22. n. 1. p. 490.
 Summi pontifices ex humilitate se servos servorum Dei appellant. dist. 61. c. 3. n. 1. p. 539.
 Paulus in suis titulis se dicit servum Iesa Christi. ibid. n. 2.
 Servi an possint contrahere cum ancillis, inserviis dominis. dist. 81. cap. 27. n. 3. p. 680.
 In quibus teneantur servi obedire dominis. dist. 88. c. 13. n. 5. p. 734.
 Servi clericorum an sint conveniendi in foro ecclesiastico. distinct. 32. cap. 10. n. 8. 9. & 10. pag. 246.
 Servi episcoporum an iudicentur iudice sacerdoti. ibidem. n. 11.
 Vide, servitus.

Seu.

Dictio, seu, quid significet. dist. 63. c. 30. num. 5. pag. 571.

Si.

Dictio, Si, Quid importet. dist. 34. c. 6. num. 3. pag. 262.

Sibylla.

Sibyllæ fuerunt decem. distinct. 37. cap. 13. n. 1. pag. 287.

Sic.

Dictio, Sic, quid significet. distinct. 76. c. 1. n. 1. pag. 626.

Sicilia.

Qui Autiores agunt, utrum Sicilia sit de matrimonio ecclesie. dist. 94. c. 1. n. 3. p. 822.

Sicut.

Dictio, Sicut, quid significet. dist. 31. c. 5. num. 2. pag. 226.

Sigillum.

Sigillum capituli an sit authenticum. dist. 73. c. 1. n. 2. p. 618.

Silentium.

Silentium aliquando est fugiendum. dist. 43. c. 1. n. 3. p. 322.

Silvester.

Silvester papa primus quis fuerit. dist. 24. c. 1. n. 1. p. 180.

Beati sylvestri acta. dist. 15. c. 3. n. 27. 28 p. 89.

Simachus.

Simachus quis fuerit. dist. 10. c. 2. n. 1. p. 52.

Symbolum.

Apostoli instituerunt symbolum. dist. 15. c. 1. n. 35. pag. 81.

Symbolum quid significet. ibidem. n. 36.

Quid dicatur symbolum. distinct. 44. c. 10. n. 1. pag. 337.

Simile.

Similia similibus gaudent. dist. 13. cap. 2. n. 2. pag. 73.

Parum refert, aut quid fiat, aut eius simile. dist. 37. c. 15. n. 3. p. 288.

Vide, Argumentari.

Similiter.

Dictio, similiter, quid significet. dist. 36. c. 1. n. 1. pag. 278.

Simonia.

Simoniā committentes, an incurvant excommunicationem. dist. 33. c. 2. n. 14. p. 256.

Sacramenta, ut sic, sunt propriissima materia simonie iuri naturali contrarie. dist. 23. cap. 3. n. 5. p. 160.

Canonicus, qui vadit ad horā pro defario, an committat simoniā. distinct. 61. c. 7. n. 1. pag. 541.

Serviens episcopo spe futura remuneratiois beneficij, an contrahat simoniā. ibid. n. 2.

Simplicitas.

Simplicitas ecclesiastica non debet contemni. dist. 38. c. 12. n. 1. p. 296.

Quæ simplicitas improbat. dist. 39. c. 1. n. 2. pag. 299.

Qqqq 2 Sim-

Simplicius.

Simplicius pontifex quis fuerit. dist. 23. c. 13. n. 2.
pag. 167.

Simul.

Dictio, simul, quid significet. dist. 64. cap. 2. n. 2.
pag. 577.

Sine.

Dictio, sine, quam significationē habeat. dist.
80. c. 6. n. 3. p. 665.

Synodus.

Synodus Constantinopolitana secunda. distin.
15. c. 1. n. 17. p. 78.

Synodus Ephesina tertia. distin. 15. cap. 1. n. 21.
pag. 79.

*Numerus episcoporum, qui huic synodo in-
terfuerunt.* ibid. n. 22.

Synodus Ephesina quando celebrata. ibidem.
num. 23.

Causa synodi Ephesinae. dist. 15. cap. 1. num. 24.
pag. 79.

Synodus quarta chalcedonensis. dist. 15. c. 1. nu.
27. p. 80.

Causa synodi chalcedonensis. ibid. n. 30. p. 81.
Synodus quid sit. ibid. n. 34.

Synodus quinta quando celebrata. dist. 15. c. 2.
n. 4. p. 82.

*Synodus Ariminensis apocrypha, quando ce-
lebrata.* dist. 15. c. 3. n. 47. 48. p. 93.

Sexta synodus quando fuit soluta. dist. 16. c. 6.
n. 2. p. 108.

Sextæ synodi acta corrupta à Theodoreto. ibi-
dem. n. 2.

Synodus Ancyra. dist. 16. c. 7. n. 6. p. 110.
Synodus Neocæsariensis. ibid. n. 7.

Synodus Gangrensis. ibid. n. 8.
Synodus Antiochena. ibid. n. 9.

Synodus Laodicensis. ibid. n. 10.
Synodus sardicensis. ibidem. n. 14.

Synodus Carthaginensis. ibid. n. 15. p. 111.
Synodum Cyprianus celebravit. dist. 16. cap. 7.
n. 29. p. 112.

Synodus Ancyra quando celebrata. dist. 16.
c. 11. n. 2. p. 116.

Synodus Neo cæsariensis secunda. ibid. n. 3.
Synodus Gangrensis tertia. ibid. n. 4.

Synodus Sardicensis quarta. ibid. n. 5.
Oſorius Cordubensis an ei præfuerit. ibidem.
nam. 6.

Synodus Antiochena quinta. ibid. n. 7.
Synodus Laodicensis sexta. ibidem. n. 8.

Synodus Carthaginensis septima. ibid. n. 9.
Synodus Africana octava. ibid. n. 10.

Synodus Arelatensis nona. dist. 16. cap. 11. nu.
11. pag. 117.

Canones eius quo fuerint. ibid. n. 12.
Synodus Arelatensis decima. ibid. n. 14.

Synodus Arelatensis undecima. ibid. n. 15.

Synodus Arelatensis duodecima. ibidem.

num. 16.

Synodus Arelatensis decima tertia. ibidem.

num. 17.

Synodus Arauſicensis decima quarta. dist. 16.

c. 11. n. 18. p. 117.

Absque Apostolicæ sedis autoritate non licet

Synodum particularem contra universalē

congregare. dist. 17. c. 4. n. 1. p. 120.

Synodus quid significet. distin. 15. cap. 1. n. 34.

pag. 81.

Pæna episcopi non venientis ad synodū. dist.

18. c. 14. n. 1. p. 130.

Ad metropolitanū spectat electio loci ad ce-

lebrandum synodum. dist. 18. cap. 15. num. 2.

pag. 130.

Exempti an teneantur venire ad synodū. dist.

18. c. 15. n. 3. & 4. p. 131.

Fratres mendicantes an teneantur venire ad

synodū. dist. 18. c. 16. n. 1. p. 131.

Synodus generalis an sit maior pontifice. dist.

19. c. 9. n. 3. 4. 5. 6. p. 138.

Synodus Anſyrana quando celebrata. dist. 28.

c. 8. n. 1. p. 203.

Synodus sexta quando celebra. dist. 31. c. 13. n.

1. pap. 232.

Synodus Romana quo tempore celebrata. dist.

34. c. 9. n. 2. p. 264.

Qui prius in synodo loquitur, maiorem pre-

rogativam habet. dist. 96. c. 1. n. 28. p. 842.

Vide, Concilium.

Synodicus.

Luna cur appellatur synodica. dist. 15. cap. 1. n.

34. pag. 81.

Stellæ cur dicentur synodicæ. ibidem.

Siricius.

Siricius pontifex quis fuerit. dist. 50. c. 56. n. 1.

pag. 410.

Sive.

Dictio, sive, quid significet. distin. 50. cap. 59.

n. 3. p. 412.

Societas.

An irregularitas filij presbyteri tollatur per

vota biennij societatis Iesu. dist. 56. cap. 1. n.

3. pag. 510.

An expulsis post vota biennij à societate hæc

irregularitas reviviscat. ibid. n. 4.

Congregatio clericorum societatis Iesu quo

anno instituta. distin. 54. cap. 12. n. 77.

pag. 461.

Est hæc familia in tres quasi classes divisa.

ibidem.

Authores, qui agunt de hac familia. ibid.

Societatis Iesu privilegium circa examen sub-

ditorum ordinandorum. dist. 77. c. 7. num. 6.

pag. 651.

Socrates.

An expulsis post vota biennij à societate hæc irregularitas reviviscat. ibidem. n.4.

Congregatio Clericorum societatis Iesu quo anno instituta. dist. 54. c. 12. n. 77. p. 461.

Societatis Iesu privilegium circa examen subditorum ordinandorum. dist. 77. c. 7. n. 6. p. 651.

Socrates.

Socrates, Pythagoras, & Plato legem dederunt Magnesii, & Siculis. dist. 1. c. 3. n. 2. p. 12.

Solemnitas.

Omissio solennitatis an vitiet actum. dist. 75. c. 1. n. 3. p. 623.

Vide, Ritus.

Sors.

Indicium an admittatur per sortes. dist. 21. c. 1. n. 2. p. 144.

Soter.

Soter papa quis fuerit. dist. 23. c. 25. n. 1. p. 176.

Sozomenus.

Sozomeni historia an sit vera. dist. 31. c. 12. n. 4. pag. 231.

Species.

Plus roboris habet quod in specie dicitur, quam quod in genere. dist. 23. c. 6. n. 3. p. 162.

Spolium.

Valeat consuetudo non solvendi spolia pontifici. dist. 12. c. 1. n. 6. p. 70.

Vide, Præda.

Sponsalia.

An sponsalia ob alicuius ex coniugibus fornicationem dissoluatur. dist. 56. c. 6. n. 4. p. 514.

Satim.

Dictio, Statim, quid significet. dist. 50. c. 27. n. 3. pag. 394.

Statuere.

Verbum, Statuimus, inducit ius novum. distin. 76. cap. 4. n. 3. p. 628.

Status.

Status qualiter mutetur. dist. 31. c. 10. n. 3. p. 229.

Statutum.

Statuta laicorum an adstringant ecclesiastis. dist. 10. cap. 3. n. 2. p. 53.

Magistri grāmatice an possint statuta facere. dist. 10. c. 11. n. 2. p. 58.

Statutis pontificum consuetudo non refragatur. dist. 11. c. 2. n. 2. p. 59.

Subditi non excusantur dicentes non habere statuta superiorū. dist. 20. c. 2. n. 4. p. 141.

Stella.

Stellæ cur dicerentur synodicas. dist. 15. cap. 1. n. 34. p. 87.

Stephanus.

Stephanus primus, & tertius, qui fuerunt. dist. 31. cap. 14. n. 1. p. 233.

Stephanus episcopus Venusia quis fuit. distin. 96. c. 1. n. 25. p. 842.

Stephanus quintus adeptus sedem anno 886. se servum servorum Dei appellavit. dist. 63. c. 12. n. 2. p. 558.

Stola.

An sine stola possit sacerdos sumere eucharistiam. dist. 23. c. 9. n. 2. p. 164.

Strena.

Strena quid significet. dist. 37. c. 5. n. 4. p. 282.

Stultitia.

Stultitia probatur per verba proferentis. dist. 46. c. 1. n. 2. p. 360.

Sub.

Dictio, Sub, quam significationem habeat. dist. 81. c. 16. n. 2. p. 673.

Subdiaconus.

Subdiaconi quando creati. distinet. 21. num. 1. pag. 142.

Subdiaconus qualiter ordinetur, & de eius officio, & an sit sacramentum. dist. 23. c. 15. n. 2. 3. & 4. p. 169.

Subdiaconus non accipit manuum impositiōnem. dist. 23. c. 15. n. 5 p. 169.

Non licet subdiaconis sacrarium ingredi. dist. 23. c. 26. n. 2. p. 177.

Subdiaconi an possint tangere vasa facta. dist. 23. c. 31. n. 2. p. 179.

Subdiaconi an possint eligi in episcopū. distin. 23. c. 32. n. 1 p. 179.

Subdiaconus castitatem promittit. dist. 28. c. 1. n. 2. p. 199.

Debent continentur ab omni actu venereo ibidem. n. 3 p. 200.

Olim subdiaconus non ordinabatur ante viagesimum annum. dist. 28. cap. 5. n. 5 p. 202.

In Sicilia subdiaconi uxoribus suis utebantur. dist. 31. c. 1. n. 3. p. 223.

Subdiaconis connubium prohibetur. dist. 32. cap. 2. n. 1. p. 236.

Subdiaconis uxorem ducere non licet. dist. 32. c. 4. n. 1. p. 238.

Pontifex an dispense cum subdiaconis, ut matrimonium incant. ibidem. n. 2. & 3.

Subdiaconis an tempore Apostolorū esset licitum matrimonium contrahere. distin. 32. c. 7. n. 2. usque. 7. p. 242.

Subdiaconi continentiam servare tenentur. dist. 32. c. 9. n. 1. p. 244.

Qqqq 3

Subdia-

Subdiaconus dueēs uxorē, nō debet in subdiaconatu ministrare. dist. 34 c. 17. n. 1. p. 268.
Ad subdiaconatum accessori continentia proficitur. dist. 28. c. 5. n. 2. p. 202.
Eatenus dicitur subdiaconus divinis sacramentis inservire, quatenus sacra vasa, linteum, paramen, & vīnu ad venerabile eucharistia sacramentum præparat. dist. 31. c. 3. n. 4. p. 225.
Subdiaconus continentiam non servans etiam cum propria uxore, ab omni altaris officio depellitur. dist. 81. c. 19. n. 2. p. 676.

Subdiaconatus.

Subdiaconatus an sit sacramentum. dist. 23. c. 15. n. 4. pag. 169.
Subdiaconatus dicitur hodie sacerordο. distin. 60. c. 4. n. 2. p. 536.

Subditus.

Subditi an sint partes suarē reipublicā. dist. 8. c. 2. n. 5. p. 42.
Subditi non excusantur dicentes non habere statuta superiorum. dist. 20. c. 2. n. 4. p. 141.

Subscriptio.

Subscriptio quid sit. dist. 63. c. 10. n. 2. p. 556.
Subscriptio præsentium quare requiratur in electione. dist. 64. c. 7. n. 2. p. 579.

Substitutus.

Eamdem potestatem habet substitutus in officio, sicut ille, qui a principio anni fuit electus. dist. 2. c. 6. n. 4. p. 23.

Successor.

Successores predecessorū facta mutare possunt, si sint perniciosa. dist. 63. c. 28. n. 4. p. 570.

Suffragium.

Major authoritate habet priorē vocem in ferendo suffragium. dist. 16. c. 4. n. 5. p. 104.
Vtrū fideles satisfacere, & iuvare se posint suffragijs. dist. 81. c. 34. n. 9. p. 688.

Suffraganeus.

Suffraganei omnes debet interesse consecrationi sui Archiepiscopi. dist. 66. c. 1. n. 1. p. 584.

Super.

Dictio, super, quid significet. distin. 68. c. 5. n. 3. pag. 588.

Superior.

Superior non defendit factum contra ius. dist. 21. c. 5. n. 2. pag. 149.
Superior propter tumultum, non facit contra decretaria factorū patrū. dist. 61. c. 5. n. 1. p. 539.
Superior cogit subditos sua conservare, honeste vivere, alterum non laedere, ius cuique

tribuere. dist. 63. cap. 11. n. 2. pag. 557.
Superioribus semper erit obtin perandum. dist. 93. c. 1. n. 3. p. 807.

Supplicatio.

Prohibita appellatione, adeſi locus revisioni, & supplicationi, & ad quod usque tēpus possit sumpplicari. dist. 84. c. 2. n. 4. p. 714.

Suspensio.

Suspensionis pēna semper est vitanda. dist. 34. cap. 7. n. 2. p. 263.

An pēna capitī, si quis ausus, sit vera suspensio. dist. 71. c. 3. n. 1. pag. 612.

Ordinati in sacrī ab alieno episcopo, sine proprij facultate, sunt suspensi. ibid. n. 2.

Suspensio an separat ab omni officio eccl. sacerdotali. dist. 81. c. 16. n. 2. p. 674.

An suspensus ab officio, à beneficio etiā suspensatur. dist. 17. n. 1. & 2. p. 674.

An clericus fornicarius suspendi ab officio, à beneficio etiā censatur privatus. dist. 81. c. 18. n. 2. p. 675.

Suspensus an privetur beneficio. dist. 28. c. 16. n. 5. p. 210.

Vide, suspensus.

Suspensus.

Sacerdos suspensus tenetur recitare horas canonicas. dist. 28. c. 16. n. 7. p. 210.

Ordinatus sine titulo an maneat suspensus. dist. 70. c. 2. n. 4. 5. 6. 7. p. 603.

Suspensio an incurrit sine culpa. ibid. n. 2.

Suspensio cap. Sanctorū, an sit moderata per cap. Cum secundū de præbendis. ibid. n. 3.

Vnde, suspensio, etas, & Ordo sacer.

T.**Taberna.**

Quas pēnas incurrit clericus tabernas ingrediens. dist. 44. c. 2. n. 1. p. 331.

An possit clericus habere tabernam. distin. 44. cap. 3. n. 1. p. 331.

Tabernarius.

Officium tabernarij nobilitati derogat. dist. 44. c. 3. n. 2. p. 331.

Tabernaculum.

Tabernaculi ideam Deus Moysi monstravit. dist. 77. c. 7. n. 4. p. 646.

Artifices tabernaculi, ubi etiam de donatijs ad illud oblati. ibidem. n. 5.

Tabernaculum quid fuerit, & quo tempore erectum. ibid. n. 6. 7. 8. 9.

Tacens.

Tacens

Tacens quando consentire videatur. dist. 27. c. 1. n. 6. p. 196. & dist. 65. c. 9. n. 3. p. 584.

Tamen.

Dicitio, tamen, quid significet. dist. 65. c. 7. n. 2. pag. 582.

Tantum.

Dicitio, tantum, quid significet. dist. 50. c. 62. n. 2. & 3. p. 413.

Taurus.

Clerici an possint adesse agitatio[n]i taurorū. dist. 34. c. 19. n. 4. p. 270.

Taxativus.

Dictiones Taxativæ. dist. 24. c. 6. n. 4. p. 184.

Telephorus.

Telephorus quis fuerit. dist. 4. c. 4. n. 1. p. 30.

Temperantia.

Temperantia ciborum, & vestium laudatur. dist. 41. c. 5. n. 1. p. 312.

Temperantia quid sit. dist. 23. c. 2. n. 2. p. 157.

Temperamentum.

Temperamentū quid sit. dist. 89. c. 7. n. 10. p. 784.

Temperamentum aliud uniforme, aliud dissimile. ibidem.

Quale fuerit Christi domini temperamentum interim dum mortalem vitam egit. ibid.

Templum.

Magnū emolumētū provenit ex frequētādis ecclesijs, & orandi in eis. dist. 86. c. 13. n. 1. p. 733.

Templa visitanda ad profectum, non in defec-tum. ibid. n. 3.

Vtrum temp̄la magnifice struenda. dist. 86. c. 18. n. 3. p. 739.

Tempus.

Quatuor anni dicuntur multum tempus. dist. 16. c. 6. n. 6. p. 109.

Tempus non currit ignorantis. dist. 55. c. 2. n. 2. pag. 495.

In quatuor temporibus orationes siebant in templo. dist. 76. c. 2. n. 2. p. 627.

Tenere.

Verbum, tenere, aliquando non importat ne-cessitatem. dist. 26. c. 5. n. 3. p. 195.

Quando quis tenetur ad aliquid, non tenet ut nisi in quantū potest. dist. 43. c. 3. n. 1. p. 325.

Testamentum.

Modus per quē novū, & vetus testamentū per annum distribuitur. dist. 15. c. 3. n. 113. p. 104.

Episcopus potest se intromittere de executori-

bus testamentorum. dist. 87. c. 2. n. 3. p. 752.

Testamenta coram episcopo non aperiuntur. dist. 88. c. 5. n. 1. pag. 766.

An publicatio testamenti laici, in quo institutus est clericus heres, fieri debeat coram iudece ecclesiastico, an laico. ibidem.

Executio testamenti de iure communis competit episcopo. n. 2. p. 767.

No potest testator id prohibere. ibid. n. 32ib

Vide, illegitimus.

Testificari.

Testificari an quis possit de visis in pueritia. dist. 37. cap. 14. n. 4. pag. 287.

Vide, Testis.

Testis.

Si unus testis dicat aliquid fuisse factum ante nuptias, alter verē dicat post nuptias, quomo-dō reducendi sint ad concordiam. dist. 21. c. 1. n. 5. p. 223.

Vnus testis regulariter non probat. dist. 9. c. 5. n. 3. p. 49.

Etiam viro sancto non est de facilis credendū. ibidem. n. 4.

Magis est credēdum honorabilibus personis. ibidem. n. 6.

In causa matrimonij testes consanguinei sunt idonei. dist. 29. c. 2. n. 2. p. 211.

Domesticus admittitur in testem favore ecclie. dist. 29. c. 2. n. 3. p. 212.

Testis quomodo debeat deponere. dist. 37. c. 11. n. 3. p. 286.

Quod testes sine partis citatione non probat. dist. 44. c. 5. n. 2. p. 333.

Testis declarās dictum suum, non tenetur iterum iurare. dist. 59. c. 4. n. 4. p. 533.

Vide, Testimonium.

Testimonium.

Sufficiunt duo testimonia ad aliquid astruen-dum. dist. 10. c. 1. n. 1. p. 52.

Quod ut valeat testimonium, requiritur idem-mentum, & quando valeat sine iurandi-to. dist. 44. c. 5. n. 3. 4. & 5. p. 333.

Pena clericij qui saluum testimonium dixerit. dist. 50. c. 7. n. 2. p. 384.

Testimoniu[m] clericij præfertur testimonio laici. dist. 77. c. 9. n. 5. p. 653.

Quomodo præferendi sint iti testimonio te-niores iunioribus. dist. 86. c. 23. n. 2. p. 745.

Quando standum sit dicto unius. dist. 86. c. 24. n. 9. pag. 747.

Vide, Testis.

Theologus.

An præferēdus, Theologus canonista in asse-cutione episcopatus. dist. 86. n. 4. p. 724.

Vide, Canonista.

Timor.

Q994

Timor

Timor Dei quid sit. dist. 90. c. 6. n. 2. p. 791.

Non est non excepit nisi non existimat.

Titulus.

Nomine remoto, removetur vigor, titulus, & effectus. dist. 68. c. 5. n. 2. p. 588.

Episcopo debet constare de titulo ordinandi. dist. 70. c. 1. n. 4. p. 593.

Ordinatus sine titulo an maneat suspensus. dist. 70. c. 2. n. 4. 5. 6. 7. p. 603.

Tonsura.

Tonsura an sit sacramentum. dist. 21. c. 1. n. 15. pag. 146.

Tonsuræ clericalis antiquitas. dist. 23. cap. 32. n. 3. p. 179.

Abbes possunt conferre primâ tonsurâ suis dubiis duntaxat. dist. 69. c. 1. n. 1. p. 589.

Parochus an possit conferre primam tonsurâ. ibidem. n. 2.

Prima tonsura non est ordo. dist. 77. cap. 1. n. 1. pag. 632.

Non peccat mortaliter, qui eam recipit in mortali. ibidem. n. 2.

Nec episcopus eā cōserēs in mortali. ibid. n. 3.

Requiritur ad primam tonsuram septenniū completum. dist. 77. c. 2. n. 3. p. 634.

A quo tempore requiratur hoc septennium. ibid. n. 4.

Qui ante septennium completum recipit tonsuram, an peccet mortaliter. ibidem. n. 5.

An episcopus conferens tonsuram non habētibus septenniū, peccet mortaliter. ibid. n. 7.

Suspensio ob collatam tonsuram non habentia etatem, non est ipso facto. ibid. n. 8.

Torqueri.

An in casibus, in quibus clerici possunt torqueri, possint torqueri per laicos. dist. 45. n. 1. & 2. p. 339.

Traditio.

Traditionibus Romanæ ecclesiæ fides datur. dist. 11. cap. 11. n. 3. p. 64.

Traditiones antiquæ non sunt infringendæ. dist. 12. c. 5. n. 1. p. 67.

Traditiones debent observari. dist. 37. c. 14. n. 1. p. 287.

Transcriptum.

Transcriptum sine originali an valeat. dist. 76. c. 7. n. 3. p. 629.

Trinitas.

Congregatio sanctissimæ Trinitatis à quo insituta. dist. 54. c. 12. n. 36. pag. 451.

Tribunal.

Christi, & pontificis est idem tribunal. dist. 50. c. 54. n. 3. p. 409.

Tudertinus.

Tudertini populi unde. dicti. dist. 96. c. 1. n. 18.

pag. 841.

Tunc.

Dictio tunc, quid significet. dist. 50. c. 35. n. 4.

pag. 401.

Tutella.

Quando quis excusatur à tutellis. dist. 2. c. 6. n. 6. pag. 23.

Tutella est onus, & eam administrare est officium virile. dist. 63. c. 25. n. 7. p. 569.

Declarantur tria tutellarum genera. dist. 86. c. 26. n. 5. p. 748.

Episcopi tutores, & curatores esse non possunt ullo genere tutellæ, nisi miserabilium personarum. ibid. n. 6. p. 748.

Clerici in sacris, si velint, possunt acceptare tutellam legitimam. ibid. n. p. 7. 749.

Clerici in minoribus possunt acceptare omnē tutellam. ibid. n. 8.

Clerici in sacris non possunt habere tutellam testamentariam, aut dativam. ibidem. n. 9.

Religiosi non possunt habere tutellam testamentariam, aut dativam. ibidem. n. 10.

Religiosi nec etiam legitimam tutellam habere possunt. ibidem. n. 11.

Religiosi habere possunt personarum misera- bilium tutellam. ibidem. n. 12.

Tutor.

Iurant tutores, & curatores facere utilia pupillis. dist. 86. c. 5. n. 1. p. 754.

Debent tutores pupillorum instructionem, bonosque mores procurare. ibid. n. 2.

Tutor cum bene administrat, habetur loco patris, cum male, loco furis. ibid. n. 3.

Tutor tenetur regulariter de lata, & leviculpa. ibidem. n. 4. & 5.

Tutor res minoris emere non potest. ibidem. n. 6. pag. 755.

Res immobiles minoris vendi non possunt sine decreto iudicis. ibid. n. 7.

Episcopi tutores, & curatores esse non possunt ullo genere tutellæ, nisi miserabilium personarum. dist. 86. c. 26. n. 6. p. 748.

Vide, tutella.

V.

Vagabundus.

Vagabundi, & vagi non sunt existimati cle- rici. dist. 93. c. 8. n. 1. p. 810.

Valentinianus.

Valentinianus imperium adeptus anno domi- ni. 369. dist. 63. c. 3. n. 1. p. 552.

Vas.

Vasa sacra an debeant esse aurea, aut argentea. dist. 12. c. 5. n. 3. & 4. p. 67.

Vasa

Vasa sacra, quando continent corpus, aut sanguinem, non tanguntur nisi a sacerdote. dist. 23. c. 27. n. 4. p. 177.
Idem dicendum de corporalibus. ibid. n. 5.
Post ablutionem tanguntur a laicis, & feminis. dist. 23. c. 27. n. 6. p. 177.
Ministri non possunt tangere vasa sacra. dist. 23. cap. 30. n. 2. p. 178.
Vasa, in quibus reliquiae continentur, an dicantur sacra. dist. 23. c. 31. n. 4. p. 179.

Vassalus.

Vassalus potest recedere a domino non servante leges imperatorum. dist. 19. c. 5. n. 3. p. 135.
An vassali teneatur dominum in vinculis detentum liberare. dist. 86. c. 14. n. 4. p. 635.

Ubi.

Dictio, ubi, quid significet. dist. 75. c. 6. n. 2. p. 625.

Ubicunque.

Dictio, ubicumque, quam significationem habeat. dist. 54. c. 18. n. 3. p. 484.

Vel.

Dictio, vel, licet sit disjunctiva, aliquando ponitur copulative. dist. 31. c. 3. n. 3. p. 224.

Velum.

Velum quod feminis Deo sacris dari solet, quotuplex sit. dist. 77. c. 5. n. 2. p. 641.

De quo velo disponat textus. ibid. n. 3.

Quibus virginibus dari possit hoc velum. ibid. num. 4.

An quae hoc velo velabitur, necessario debeat esse virgo. ibid. n. 5.

An quae per vim, & sine ullo mentis consensu oppressa est, possit velari. ibid. n. 6.

An quae occultissime integratae corporis amicit mortaliter, possit velari. ibid. n. 7.

An hec teneatur se prodere, ne veletur. ibide. num. 8.

Autoris sententia proponitur. ibid. n. 9. p. 642.

Venatio.

Galli venatione exercet. dist. 34. c. 1. n. 2. p. 259.

Venatio prohibetur episcopis, & clericis. dist.

34. c. 2. n. 2. p. 260.

Laicis an tempore ieiunii, & quadragesimae venatio sit prohibita. dist. 34. c. 3. n. 1. p. 260.

Quatuor sunt species venationum. ibid. n. 2.

Notatur, qui venationes edunt. dist. 51. c. 1. n. 10. pag. 418.

Libertas venandi est de iure naturali. dist. 86. cap. 8. n. 1. p. 730.

Quare venatio dicatur ars nequissima, distin. 86. c. 9. n. 1. p. 731.

Quare interdicatur clericis, & aliquando permittatur. ibid. n. 2.

Quare prohibetur in die festo. ibid. n. 3. p. 732.

Clericis sapientis in venatione detentis, & monachis, nec recreationis gratia permittitur venatio. dist. 86. c. 10. n. 1. p. 732.

Quare pescatio, non venatio liceat clericis. dist. 86. c. 11. n. 1. p. 732.

De panis ob venationem, & quomodo procedendum in eis. ibidem. n. 2.

Venter.

Sacer venter quid. dist. 56. cap. 5. n. 1. p. 513.

Verberare.

An possint clerici verberari per laicos de mandato sui superioris. dist. 45. n. 3. & 4. p. 340.

An pater verberans filium in sacris constitutum, incurrit excommunicationem. distin. 45. c. 8. n. 3. p. 351.

Maritus an possit verberare uxore. ibid. n. 4.

Verbum.

Verba debent exponi secundum vulgatam loquitionem. dist. 38. c. 14. n. 1. p. 297.

Veritas.

Veritas consuetudinem excludit. dist. 8. c. 4. n. 1. p. 43.

Veritas consuetudine firmatur. dist. 8. c. 7. n. 2. pag. 45.

Veritati frustra opponitur consuetudo. ibide. pag. 45.

Opinio cedit veritati. dist. 8. c. 8. n. 1. p. 46.

Veritas, si non defendatur, opponitur, quomodo intelligendu. dist. 707. c. 3. n. 2. p. 707.

Vero.

Dictio, vero, quid significet. distin. 50. c. 57. n. 3. pag. 411.

Vestis.

Potest quis excommunicari, si mutet vestes. dist. 30. c. 6. n. 1. p. 215.

Excommunicantur qui preciosas vestes defrunt, reprehendentes qui vilioribus ornantur. dist. 30. c. 15. n. 1. p. 221.

Mos regionis excusat in usu vestimentorum. dist. 30. cap. 15. n. 3. p. 221.

Quod etiam procedit in clericis. ibid. n. 4.

Vicarius.

Vicarius an habeat potestatem ordinaria. dist. 25. c. 1. n. 19. p. 186.

Vtrum vicarius generalis episcopi sit praefendens archidiacono. distin. 93. cap. 26. n. 1. & 2. pag. 822.

Vicedominus.

Quo preto Vicedominus dicatur idoneus. dist. 89. c. 2. n. 1. p. 778.

Infans non potest esse vicedominus episcopi. ibid. n. 2.

Vicedo-

Vicedominus tenetur spectare maxima com-
moda sui domini. dist. 89. c. 3. n. 1. p. 778.

Vide, & economus.

Vicis.

Quid, vicis, nomine intelligatur. dist. 82. c. 3. n.
6. & 8. p. 696.

Victor.

Victor papa. dist. 90. cap. 12. n. 1. p. 796.

Videlicet.

Dictio, Videlicet, quid significet. dist. 89. c. 5. n.
7. p. 783.

Vidua.

Vidua quæ olim olim dicebantur. dist. 32. c. 19.
n. 2. p. 252.

Quomodo eligebantur. ibid. n. 3. p. 253.

Vidua appellatur, cuius maritus est mortuus.
dist. 34. c. 16. n. 1. & 6. p. 267.

Mulier, quæ maritum non habuit, competit
privilegia viduis concessa. dist. 34. cap. 16. n.
2. pag. 267.

Vidua dicitur, quæ maritum habet inutilem,
& habet privilegia viduarum. dist. 34. c. 16.
n. 3. p. 267.

An cognoscat iudex ecclesiasticus de causis
viduarum, cum sunt divites. dist. 87. c. 1. n. 4.
& 5. p. 750.

Causæ viduarum in sacris literis commendā-
tur. ibidem. n. 6. pag. 751.

Privilegium viduae prævalet alijs. ibidem. n. 7.
Quæ viduae stipendijs ecclesiæ sustentandæ.
dist. 81. c. 34. n. 1. p. 686.

Vinculum.

Vincula legis divinæ sunt indispensabilia. dist.
10. c. 2. n. 3. p. 53.

Vide, Cancer.

Vindicare.

An quis possit propriam iniuriam vindicare.
dist. 46. cap. 8. n. 3. & 4. pag. 366.

Vindicta.

Culpa est relaxare aliquando vindictam. dist.
28. cap. 10. n. 3. p. 206.

Vinum.

Vinum ad luxuriam incitat. dist. 35. c. 3. num. 1.
pag. 273.

Qualiter ebrius puniatur, si alium occidat.
ibidem. n. 2.

Vitus vini impedit sapientiam. dist. 35. c. 3. n. 3.
pag. 274.

Monachi vinum debent fugere tamquam ve-
nenum. dist. 35. cap. 6. n. 4 & 5. p. 275.

Non facit contra abstinenciam, qui vinum pro-
corporis salute bibit. dist. 35. c. 3. p. 7. n. 1.
pag. 276.

Vitis.

Violentia.

An prelatus, vel alij de eius mandato faciētes
clericu violentiam, qui paratus erat corrigi,
incurrat excommunicationem. dist. 45. n. 5.
pag. 340.

Vir.

Decem viri quando creantur. dist. 7. c. 1. n. 4.
pag. 40.

Virginitas.

Per virginitatem ecclesia triumphans desig-
natur. dist. 26. cap. 2. n. 4. p. 193.

Virgo.

Mulier corrupta inter moniales coaptari non
potest, ut recipiat consecrationem virginū.
dist. 26. c. 2. n. 4. p. 193.

Virgines post consecrationē nubere nequeūt.
dist. 27. c. 9. n. 2. p. 199.

Virgines an committant adulterium. ibid. n. 3.

Virus.

Virtus an nobiliter. dist. 40. cap. 3. n. 3. p. 302.

Virtus difficilior, est præclarior. dist. 40. cap.
7. n. 3. pag. 306.

Virtus nobilitati anteponitur. dist. 40. cap. 9 n.
1. pag. 307.

Qui virtute excellunt, debent honorari. dist.
89. cap. 5. n. 4. p. 780.

Vis.

Quæ sit vis præcisa, & quæ vis conditionalis.
dist. 45. c. 5. n. 3. p. 349.

Visitator.

Quod episcopus, & Visitatores visitando ec-
clesias pauperes, debent se habere modera-
te in expensis in illis faciendis. dist. 41. c. 4.
n. 2. p. 312.

Visitator, seu administrator est, qui per papam
ecclesiæ cathedrali datur, & potest benefi-
cia conferre. dist. 61. c. 16. n. 1. p. 546.

Visitator quot modis dicatur. dist. 61. c. 19. n. 1.
pag. 549.

Papa solus dat huiusmodi administrationem,
& quæ potest. ibidem. n. 2.

An visitatio sit de lege diaconiana, vel de lege
iurisdictionis. dist. 80. cap. 5. n. 1. p. 664.

Visitator debet intendere, ut querat quæ Iesu
Christi, non quæ sua sunt. ibid. n. 2. p. 665.

Visitator non potest se immiscere illis, quæ ad
ipsum episcopum spectant. ibid. n. 3.

Vita.

Vita clericorum, & laicorum debet esse dis-
creta. dist. 4. c. 4. n. 3. pag. 30.

Vita sustentanda, non in delitijs traducenda.
dist. 81. c. 33. n. 2. p. 683.

Vitalia.

Vitalianus.

Vitalianus quando fuit sedem adeptus distin.
63.c.21.n.3.p.562.

Vitium.

Vitia morum magis præcavenda quam lubritum linguaæ. dist. 38.c.1.n.2.p.296.
Vitia aliquando simulatur sub nomine, & apparentia virtutis. distinct. 41.cap.6.num.1.
pag. 313.
Odit vitium, qui damnat errantes. dist. 86.c.3.
n.2.p.727.

Vivens.

Vivens in una tantum qualitate non potest gubernari. dist. 89.c.7.n.10.p.784.

Ultra.

Dictio, ultra, quid significet. dist. 50.cap. 11.n.
2.& 3.p.386.

Vnctio.

Vnctio sacerdotalis qualiter fiat. dist. 23.c. 12.
n.3.p.166.
Vtrum sacramentum unctionis sanis, furiosis, & pueris, alijsque id generis administrari debeat. dist. 95.c.2.n.1.2.3.4.p.833.

Vnde.

Dictio, unde, quid significet. dist. 50.c. 19.n.2.
pag. 390.

Univiræ.

Vniviræ quæ dicantur. dist. 32. cap. 19.num.4.
pag. 253.

Vniversalis.

Abnuit Gregorius, quod eum universalē appellent. dist. 99.c.5.n.1.p.868.

Vniversitas.

An in actibus universitatis sit necessarium exprimere nomina singulorum, an sufficiat dicere, hoc fecit universitas. dist. 44.c.11.nu.
2.pag. 338.

Vniversitas extincta est, si omnes canonici mortui essent preter unum. dist. 64.c.4.n.2.
pag. 578.

Vniversum.

Absque ordine inter partes non posset universum subsistere. distinct. 89. cap. 7.nu.9.
pag. 783.

Vniversum ea ratione est compositum, quam postea Lyra imitata est. ibidem.

Mundus carmini comparatur, quod Sylliabis longis, ac brevibus concinne, & numerose constat. ibidem.

Volo.

Volo ad actum licitum, & permisum, nō ad actum regulatum ex voluntate corrupta referendum est. dist. 1.c.9.p.9.

Quid importeret verbum, Voluerit. dist. 45.c.8.
n.1.p.351.

Verbum, Volo, quid significet. dist. 74.cap.4.nu.
3.pag. 620.

Dictio, Volumus, quid importet. dist. 81.c.1.29.
n.2.p.681.

Voluntas.

Actus in voluntatem prelicitus, non debet ad actum prohibitum extendi. dist. 1.n.9.p.9.

Conatus, an & quando puniatur non sequitur effectu. dist. 62.c.2.n.2.p.550.

Vide, Punire.

Votum.

Simplex votum an irritet matrimonium. dist.
1027.c.3.n.2.pag. 196.

Vtrum iuramentum, aut votum non procurandi, ac acceptandi episcopatum, sic licitum. dist. 85.c.1.n.8.p.721.

Vovens castitatem an possit nubere. dist. 27.
c.4.n.1.p.196.

Qui contra votum, matrimonium contraxit, an possit petere debitum. dist. 27.cap.4.n.2.
pag. 196.

Mulier vovens non potest nubere, vir tamen, qui eam disponسavit, libere illa utitur. dist.
27.c.5.n.3.pag. 197.

Orientalis ecclesia an suscepit votum castitatis. dist. 28.c.13.n.5.p.268.

Votum mentale quomodo dispenseatur. dist.
30.c.8.n.8.p.218.

De Iepthe voto quid sentiendum. distin. 56.c.
5.n.5.p.514.

Urbanus.

Urbanus secundus quis fuerit. dist. 50.c.37.nu.
1.pag. 402.

Vrbs.

Vrbs, & civitas an sit idem. dist. 63. cap. 30.n
nu. 4.pag. 571.

Visque.

Dictio, usque, quid significet. dist. 32. cap. 12.
n.2.& 3.p.247.

Vsura.

Quid sit usura. distinctione 46. cap. 9.num. 1.
pag. 367.

An fenus sit idem, quod usura. dist. 46.c.9.nu.
2.pag. 367.

An usuræ pro opere pio sint licite. dist. 46.cap.
10.n.1.p.367.

An procurator, qui recipit usuras nomine alterius, teneatur illas restituere. dist. 46. c.10.
n.3.p.367.

Vsura-

Index

Vsurarius.
Vsurarius est irregularis. dist. 33. cap. 2. num. 8. 7. pag. 255.
Quas penas incurrat usurarius. dist. 46. c. 8. nu. 7. pag. 366.
Episcopus, aut presbyter usurarius, an debeant deponi. dist. 47. c. 1. nu. 1. p. 368.
An clericus usurarius possit, & debeat degradari sine eo, quod aliud procedat. dist. 47. c. 5. n. 2. p. 372.
Non dicitur usurarius, qui iam non exercet usuras. dist. 50. c. 18. n. 5. p. 389.
Appellatione mercatoris an continueatur usurarius. dist. 88. cap. 11. n. 4. p. 772.
Usurarius recte dicitur maledictus. ibidem. num. 5. & 6.
Manifesti usurarij ad communionem altaris non admittuntur. dist. 88. c. 11. n. 5. p. 772.
Ab usurarijs oblationes in ecclesia non recipiuntur. ibidem.
An predicta suspensio incurritur ipso facto. ibid. n. 6. p. 773.
Vide, Usura.

Vsus.

Quæ differentia detur inter morem, consuetudinem, & usum. dist. 1. c. 4. n. 3. p. 13.
Vsus quid sit. dist. 11. c. 1. n. 2. p. 59.
Vsus an excusat in malis. ibid. n. 1.

Vt.

Dictio, Ut, quid significet. dist. 50. c. 15. num. 2. pag. 388.

Vxor.

Vxor viri promoti ad sacrum ordinem, non tenetur religionem ingredi. dist. 28. cap. 10. n. 6. p. 206.
Vxor presbyteri, si alij nubat, debet separari. dist. 28. c. 11. n. 2. p. 206.
Vxor presbyteri redditur inhabilis ad matrimonium licet inscia iuris. dist. 28. c. 12. nu. 2. pag. 207.
Apostoli iusserunt, ut clerici non abijciant uxores à cura sua. distinctione 31. cap. 11. n. 1. pag. 229.
Episcopus deberet habere uxorem, ut sororem. dist. 31. cap. 11. n. 2. pag. 230.

Episcopi, presbyteri, & diaconi debent ab uxoribus abstinere. distinctione 32. cap. 13. num. 2. pag. 248.
Vxor illius, qui ad ordines est promotus, an teneatur castitatem servare. dist. 32. c. 14. nu. 7. & 8. p. 250.
Pluralitas uxorum an prohibetur auctento iure naturali. distinctione 34. cap. 5. nu. 1. & 2. pag. 261 non dul. i. v. ob. n. p. 251.
An possit consuetudine introduci, ut vir plures habeat uxores. distinct. 34. cap. 5. num. 3. pag. 262.
Vxor consentiens quod vir ad ordines promoteatur, eo mortuo non potest nubere. dist. 28. cap. 10. num. 4. pag. 206.

X.**Xenias.**

Xenias Persa auctor fuit erroris negantium honorem sanctorum imaginibus. distinct. 16. cap. 8. num. 7. pag. 113.

Z.**Zeleucus.**

Zeleucus Locrensis legem dedit. distinctione 1. cap. 3. num. 2. pag. 12.

Zepherinus.

Zepherinus pontifex quis fuerit. distinctione 16. cap. 2. num. 1. pag. 105.

Zomolenus.

Zomolenus legem dedit scythis. distinctione 1. cap. 3. num. 2. pag. 12.

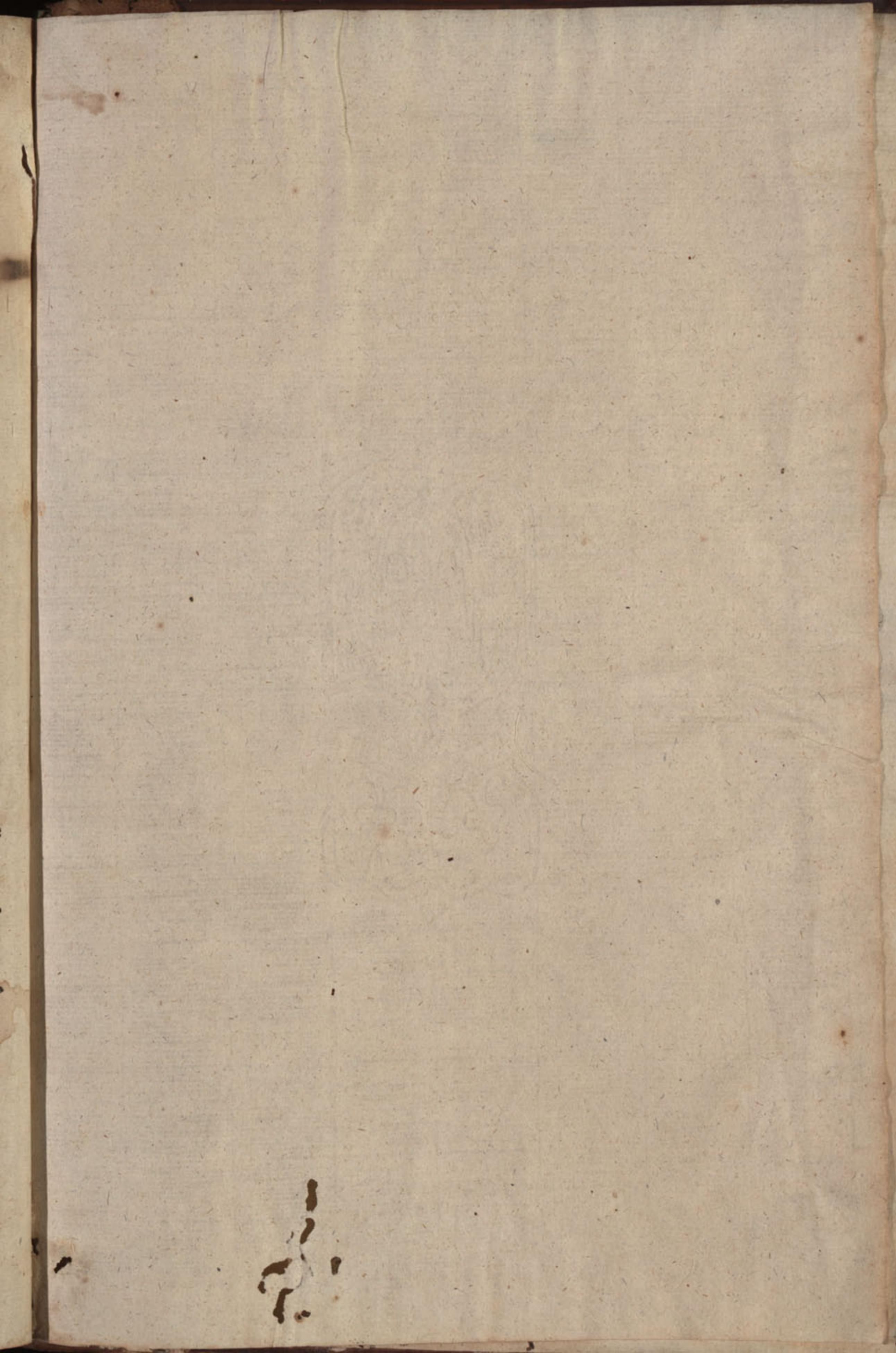
Zoroastes.

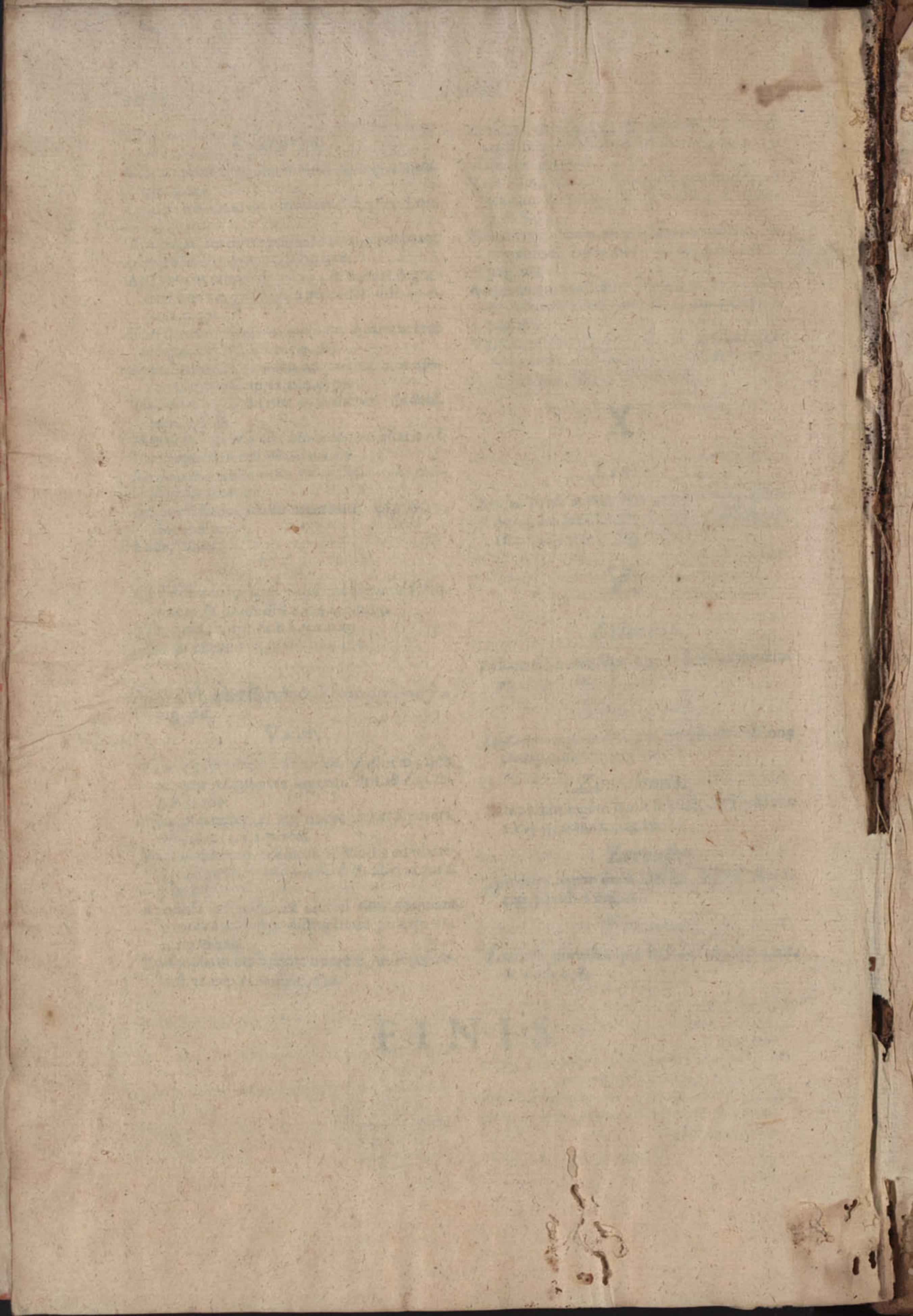
Zoroastes legem dedit Dersis. distinctione 1. cap. 3. num. 2. pag. 12.

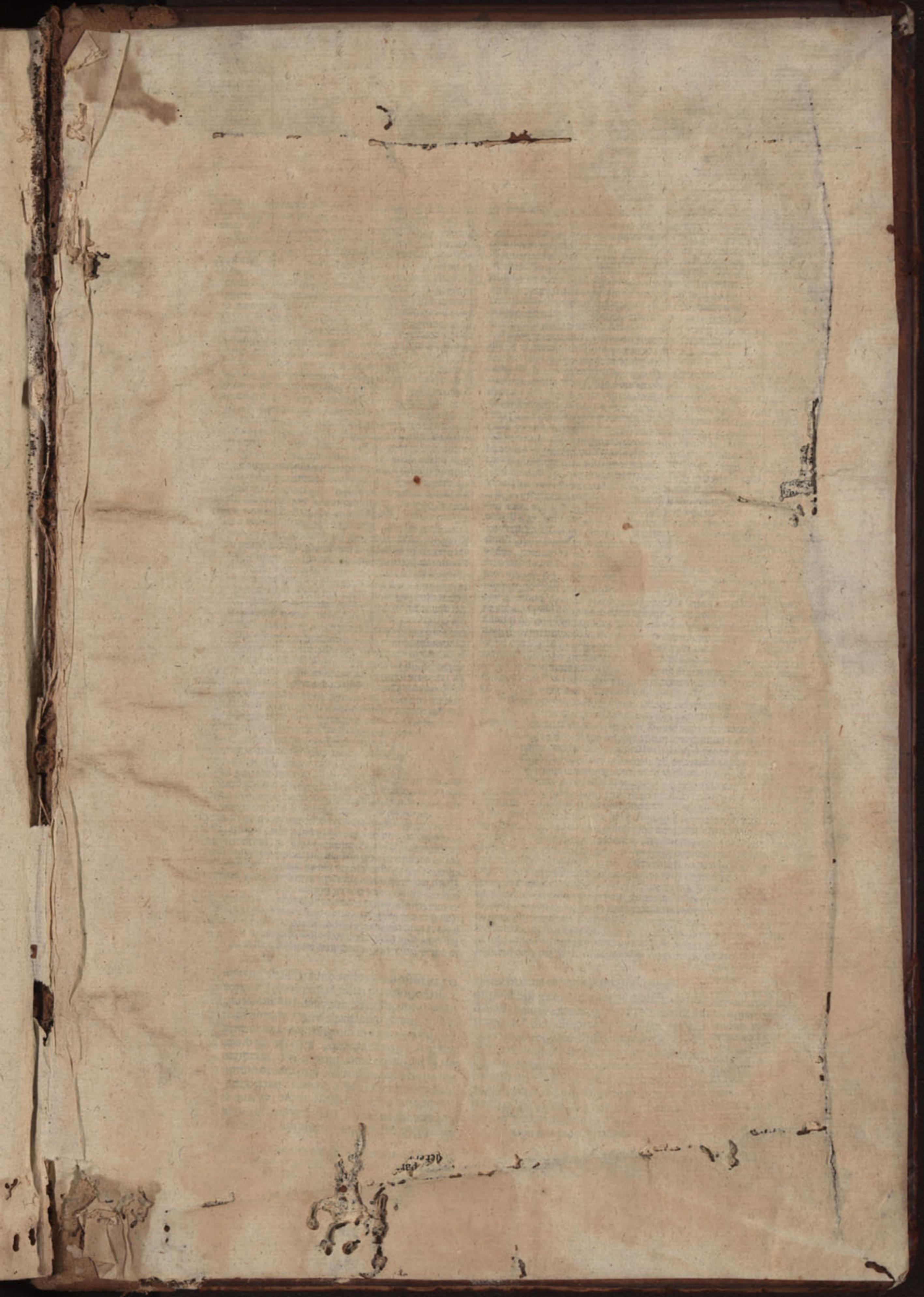
Zozimus.

Zozimus pontifex quis fuit. dist. 36. cap. 2. n. 1. & 2. pag. 278.

F I N I S.

Est
Fall.
N.Y.